

► **Racisme en un país mestís?**

Roda el món // Pàgina 18

A la República Dominicana, una societat on conviuen blancs, negres i mestissos, l'estigmatització social dels negres és una realitat punyent. La paradoxa està servida.

► **Jornades de salut**

Què es cou // Pàgina 22

Fins el 29 de maig a l'Ateneu Popular de l'Eixample. Les jornades sorgeixen de la inquietud que desperta la situació del sistema sanitari entès i organitzat com a negoci, i no com a dret.

► **Renaixent teatre català**

Expressions // Pàgina 24

Els autors de teatre tornen a proliferar a Catalunya. La manca d'espais alternatius dificulta la seva expansió. El cicle de la Sala Beckett demostra que aquest art es troba en un estat de creixement.

setmanari de comunicació **directa**

núm. 48 // 9 de maig de 2007

www.setmanaridirecta.info

1,5 euros

Un grup d'informació dels Mossos actua al marge de la legalitat

HA ESTAT DENUNCIAT DAVANT EL JUTJAT DE GUÀRDIA

Els agents encaputxats que entren sense uniforme ni número de placa a l'interior de les cases okupades mentre es fa els desallotjaments actuen al marge de la legalitat i sense cap ordre de registre ni autorització judicial. Es tracta d'un grup que depèn de la Divisió Central d'Informació dels Mossos d'Esquadra, la mateixa que segons consta a l'expedient de l'Audiència Nacional és responsable dels informes que han por-

tat Núria Pórtulas a la presó de Soto del Real. Segons ha pogut saber el setmanari DIRECTA, els jutges que dicten els desallotjaments de cases okupades en cap cas incorporen ordres de registre i encara menys d'incautació de béns personals dels i les okupants. Diversos testimonis han relatat com s'intervenien ordinadors personals, agendes, telèfons mòbils i càmeres fotogràfiques. Alguns membres d'aquest grup foren condeco-

rats la setmana passada pel Departament d'Interior, però no se'n coneix la identitat. Donada la seva gravetat, el jutjat de guàrdia de Barcelona haurà d'investigar els fets, ja que s'ha interposat una denúncia. Durant els últims mesos s'han repetit actuacions similars als edificis de La Makabra, Can Ricart, Kan Mireia i la vivenda okupada a l'Antic Martí de Sants.

► Així està el pati // Pàgina 9

La MAT, rebutjada per 57 municipis

LA PLATAFORMA OPOSITORA PRESENTA UN RECURS AL TRIBUNAL SUPREM

Les entitats ciutadanes que rebutgen la imposició d'una línia elèctrica de 400.000 volts a les comarques de Girona han presentat un recurs contenciós administratiu al Tribunal Suprem. La iniciativa arriba dos mesos després que el govern de l'Estat acordés que la nova infraestructura és un bé d'utilitat pública i que, per tant, es podien iniciar els procediments d'expropiació d'urgència de les finques afectades pel traçat entre Sentmenat i Bescanó. De fet, el delegat de Red Eléctrica Española a Girona, Lluís Pinós, ja ha assegurat que la maquinària començarà a treballar

sobre els terrenys durant el proper mes de juny. L'actuació en el marc judicial es va anunciar durant una roda de premsa realitzada a la seu del Col·lectiu d'Advocats Ronda, en què també es va alertar de les greus conseqüències irreversibles per a la població i el medi natural que comportarà la línia. Xavier Llorente, portaveu de No a la MAT, va assegurar que "no es tracta de dir no per sistema, nosaltres volem aturar la línia aquí i a qualsevol altre lloc, creiem que és innecessària i que només respon a interessos econòmics d'uns pocs".

► Així està el pati // Pàgina 11

► Així està el pati // Pàgina 17

"El meu fill va morir per una negligència mèdica"

Isabel Ferragut fa 18 anys que lluita per aconseguir fer justícia amb els doctors que van tractar amb radiació el seu fill Arturo

Eloy de Mateo

► De dalt a baix // Pàgines 3 a 5

Es consoliden les alternatives municipalistes

A mida que els moviments socials augmenten la seva capacitat d'intervenció social ho fan també les àrees on aquesta es desenvolupa. Així, encara que les candidatures alternatives municipals no són una experiència nova, el proper 27 de maig en un mínim de 65 pobles i ciutats hi concorrerà una llista sorgida directament dels col·lectius de base.

Al marge de les eleccions, altres experiències com Soles no Podem a Barcelona o les Majories fan Mal a Esplugues de Llobregat també tracten d'incidir en les polítiques socials.

► Així està el pati // Pàgina 12

València recorda 300 anys d'invasió

Un inacabable "tsunami" humà va recórrer dissabte 5 de maig els carrers de València en commemoració del 300 aniversari de la batalla d'Almansa. Però l'acte no només volia recordar una data històrica significativa, sinó iniciar una revolta ciutadana que, si bé té la mirada posada a fer fora el PP del govern autonòmic, té expectatives molt més enllà.

Editorial

La nova brigada d'informació

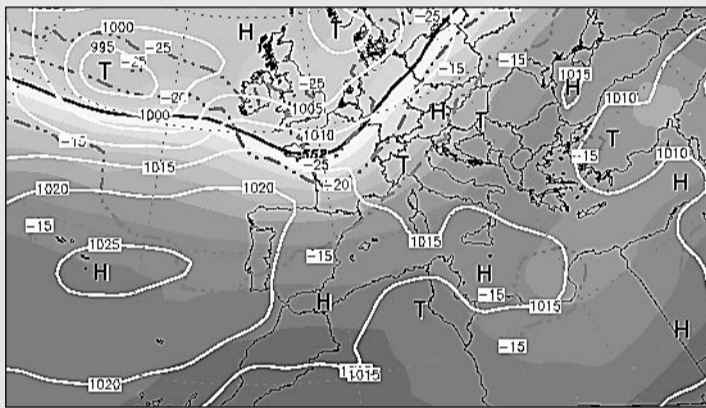
Un grup de la Divisió Central d'Informació (DCI) dels Mossos d'Esquadra és el responsable d'actuacions que pel cap baix constitueixen la vulneració més flagrant de la legalitat vigent. Les seves actuacions són alienes a les ordres judicials, van més enllà del que els ordena cap magistrat. Aquests agents, segons han manifestat nombrosos testimonis, vulnereu de forma sistemàtica la intimitat de les persones, coaccionen la llibertat amb l'acumulació de dades, fotografies i informacions sobre les vides de tots aquells i aquelles que tenen la mala sort d'entrar en el seu llistat de perseguibles, de proscrits, de dissidents. Però ningú s'ho vol creure, o ningú ho vol reconèixer. Tots aquells que lluitaven per les llibertats durant el franquisme ara dirigeixen la policia que tortura a les Corts, expulsa precaris, okupes i sense sostre per entregar edificis buits a especuladors immobiliaris i, ara també, a la policia que tolera, permet o ordena, que un grup d'agents recuperi les actuacions de l'extinta brigada político social del franquisme. Amb l'arribada dels Mossos, la memòria que ens havia deixat el grup VIè de la policia espanyola cada cop quedava més allunyada, però en poc temps ja li han agafat el relleu. I quin relleu!

Però qui n'és el màxim responsable? Al tripartit tothom intentarà mirar cap a un altre costat quan les denúncies surtin a la llum pública. Orgànicament formen part del Departament d'Interior controlat per Joan Saura, però a quin país del món els serveis secrets depenen d'un partit que no s'atorga el càrrec de la Presidència del Govern?

Fotografiem, doncs existim

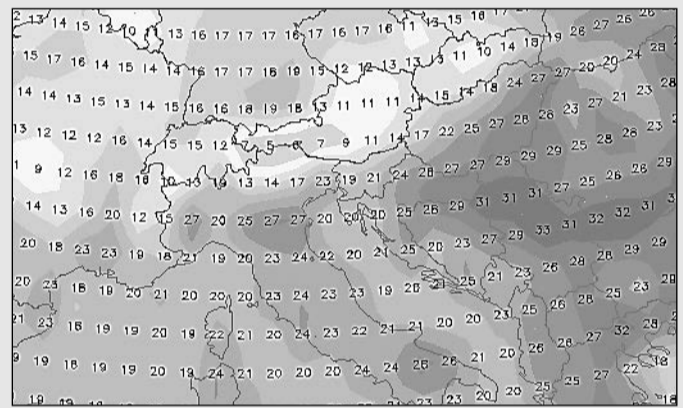
Fotografia: Arnau Bach

La falca anticiclònica afectarà la Mediterrània durant tota la setmana

Sol i calor

Aquesta setmana es produirà un important esclat de la natura, ja que les temperatures pujaran sensiblement i l'ambient serà plenament assolellat. Només hi haurà algunes bandes de núvols alts sense més incidència a les zones altes del Pirineu. Les baixes pressions seguiran al nord de França i les precipitacions no sembla que hagin de tornar com a mínim durant els propers 10 dies.

Les temperatures diumenge 13 de maig a migdia seran caloroses durant el dia

Com s'ha fet?

Mentre estàvem fent el tancament d'aquest número de la DIRECTA ens arribava la notícia de l'arxiu definitiu del procés penal del Cas Veiret. Aquella ocupació d'un pis buit del carrer Urgell que va ser utilitzada per justificar la criminalització i el setge contra el moviment okupa. Ara que s'ha demostrat que tot plegat era en bona part fals, ningú rectifica i encara menys La Vanguardia, el mitjà escrit que va impulsar el cas amb rius de tinta.

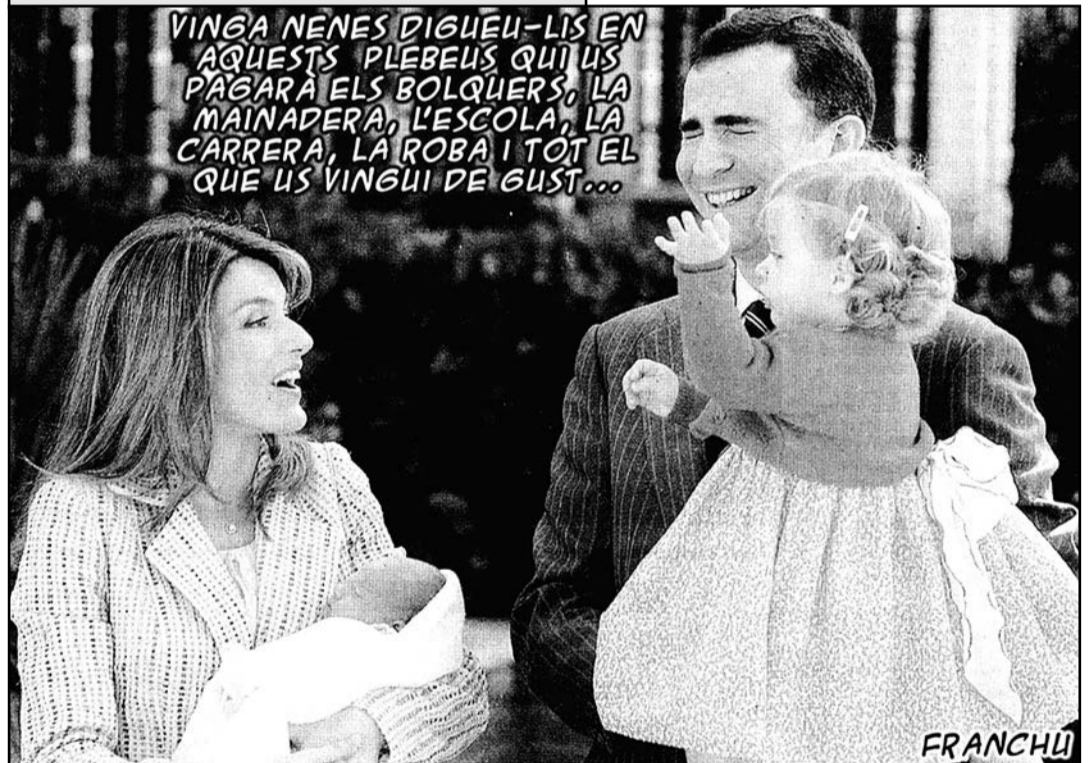
A la contraportada entrevistem Juanra (cantant de KOP) que, si tot va pel bon camí, la setmana vinent es trobarà en llibertat després de 5 anys d'empenonament a l'Estat espanyol. Veureu que avui el pensament doncs existim s'ha reconvertit en el "Fotografiem doncs existim", una altra visió dels i les membres de l'equip de la DIRECTA.

Fe d'errades

1. En l'anterior número de la DIRECTA, a l'article que feia referència a la campanya de solidaritat amb el pagès Josep Pàmies, s'afirmava que aquest havia estat detingut durant la protesta realitzada al setembre de 2003, quan no va ser així. En Pàmies va rebre una denúncia per aquells fets un any després.

2. La fotografia de la ressenya del nou disc de Fermín Muguruza que vam publicar la setmana passada no anava signada per error. El seu autor és Xavier Mercadé.

El racó il·lustrat

Qui som

DISSENY I COMPAGINACIÓ

Roger Costa

REDACCIÓ

De dalt a baix: Lluç Salellas *

Impressions: Laia Alsina i Mariona

Ortiz * Així està el pati: Guillem

Sánchez, Lluç Salellas, Laia Alsina,

Jesús Rodríguez *

Roda el món: Guillem Sánchez *

Observatori dels mitjans: Enric

Borràs i Abelló * Què es cou:

Gemma Garcia i Jordi Panyella *

Expressions: Roger Pala,

Jordi Vidal i Santi Eizaguirre *

La graella: Pau Cortina

FOTOGRAFIA

Edu Bayer i Arnau Bach

CORRECCIÓ

Laia Bragulat, Carles Biosca,

Òscar Canudas i Laura Ruiz

PUBLICITAT

Jesús Hita

DISTRIBUCIÓ

Xavi Camós

SUBSCRIPCIONS

Helena Olcina i Amigo

ADMINISTRACIÓ

Miquel Correa

Edita: Associació per la Difusió Sense Límits ADSL

Dipòsit Legal: GI-1528-2005

c/Juan Ramón Jiménez núm. 22, 08902

L'Hospitalet de Llobregat

directa@setmanaridirecta.info

www.setmanaridirecta.info

Tel: 935 270 982 // Mòbil: 661 493 117

Àrees de treball de Directa:

redaccio@setmanaridirecta.info

fotografia@setmanaridirecta.info

il.lustracio@setmanaridirecta.info

disseny@setmanaridirecta.info

subscripcio@setmanaridirecta.info

distribucio@setmanaridirecta.info

publicitat@setmanaridirecta.info

AQUEST NÚMERO S'ENVIA A IMPREMTA EL DIA 8

LLICÈNCIA CREATIVE COMMONS

Reconeixement-No Comercial-Sense Obra Derivada 2.5

Sou lliure de copiar, distribuir i comunicar públicament l'obra amb les condicions següents:

-Reconeixement. Heu de reconèixer el crèdit de l'obra de la manera especificada per l'autor o el llicenciador.

-No comercial. No podeu utilitzar aquesta obra per a finalitat comercials.

-Sense obres derivades. No podeu alterar, transformar o generar una obra derivada d'aquesta obra.

- Quan reutilitzeu o distribuïu l'obra, heu de deixar ben clar els termes de la llicència de l'obra.

- Algunes d'aquestes condicions pot no aplicar-se si obteniu el permís del titular del dret d'autor. El dret derivat d'us legítim o altre limitació reconeguda per llei no queda afectat per l'anterior.

Aquesta publicació té una llicència Creative Commons Attribution-NoDerivs-NonCommercial. Per a veure una còpia d'aquesta llicència visiteu <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/es/> o envieu una carta a Creative Commons, 559 Nathan Abbot Way, Stanford, California 94305, USA

CANDIDATURES ALTERNATIVES... N'HI HA PER ARREU!!

» **Marinaleda.** La població andalusa governada per Sánchez Gordillo i el CUT des de 1979 s'ha convertit en un mite de lluita social des de les institucions. Durant aquests anys, l'alcalde ha acumulat denúncies i amenaces de mort_

» **Motivées .** A Tolosa de Llenguadoc es va presentar una candidatura inspirada pel disc de Zebda amb aquest nom. L'alcalde de Londres l'anomenen Ken el Roig, i va afirmar que Bush era "un perill per a la humanitat". Va sortir escollit contra el candidat de Blair. Darío Fo, el Nobel de literatura portaveu dels okupes del Leonkavallo, també es va presentar per ser alcalde de Milà_

» **Amèrica Llatina.** Davant el desprestigi de la classe política cada cop hi ha més alcaldes que provenen d'agrupacions d'electors. Per exemple a Bolívia fins i tot els candidats de la dreta es presenten sota aquesta disfressa_

PAÏSOS CATALANS // MOVIMENTS SOCIALS I ELECCIONS MUNICIPALS

Les candidatures alternatives es multipliquen

Guillem Sánchez i Barrull
/redaccio@setmanaridirecta.info/

Un dels debats que de manera constant travessen els moviments socials és la posició que s'ha de tenir davant els processos electorals. Aquesta sembla una qüestió irresoluble, ja que, des de les posicions més extremes –"s'ha de votar sempre l'opció menys dolenta per aturar la dreta" i "no es pot admetre cap participació en uns comicis"– sembla haver-hi una opinió per persona, amb matisos a vegades difícils de distingir. I que a més varien segons conjuntures molt concretes.

Les CUP treballen amb "una estratègia d'agrupar entorn de la lluita municipalista els moviments socials rupturistes i fer un front comú"

Al marge d'aquest debat, el procés de creixement i consolidació dels moviments socials que s'està donant al nostre país

des de mitjan anys noranta comença a tenir la seva expressió en forma de col·lectius municipalistes que, cada cop més, opten per crear candidatures pròpies que permetin dur els plantejaments ètics, polítics i de funcionament als ajuntaments. Si bé fins ara aquestes eren experiències de pobles o ciutats mitjanes, cada cop més s'estén també a grans urbs, "on també és possible entrar als ajuntaments", segons Antoni Jaumandreu de la candidatura Gent de Santa Coloma de Gramenet.

Les eleccions locals que se celebraran el 27 de maig seran testimoni d'un fort creixement de les propostes d'aquest tipus. Si això també es tradueix en un augment dels vots i regidors no es veurà fins llavors.

Una tipologia diversa

De candidatures alternatives, n'hi ha moltes i molt variades. Sovint són simples agrupacions independents que neixen lligades a conflictes veïnals puntuals i com a rebuig als partits tradicionals. També acostumen a desaparèixer quan es resol o s'apaivaga el conflicte que les crea o bé quan els seus integrants acaben fastiguejats i cremats, incapaçs de combatre les maquineries partidistes. En part hi ha una contradicció difícil de resoldre, ja que aquestes candidatures les debilita allò que les fa fortes: si la seva atracció rau en el fet que són grups locals i independents de forces més grans, aquest aïllament també les fa més vulnerables al cansament o la cooptació.

Presentacions de les candidatures a Ribes i Capellades

La reflexió

Els nostres somnis no caben a les urnes

Jordi Soler
Membre del Centre Social de Sants i de l'Assemblea de Barri

Comença la campanya electoral, una altra. Els candidats es pentinen i es posen les seves millors gales per començar la tanda de promeses que després incompliran.

La resta del món ens mirem aquesta fanfàrria amb indissimulada indiferència. Els polítics i nosaltres som, cada cop més, com l'oli i l'aigua. Que no ens barregem perquè som diferents. Perquè sabem que l'endemà de

les eleccions els pisos seguiran valent tres vegades el seu cost, que els nostres contractes seguiran sent precaris i que els polítics seguiran fent servir la política per lucrar-se. Guanyi qui guanyi.

Però davant aquest panorama dessolat i gris apareixen noves formes d'entendre la vida i la convivència. Tot construint un nou imaginari social, grups i persones de tota mena ens apleguem en organitzacions i plataformes de nova traça, com ara l'assemblea del Soles no Podem a Barcelona, o moltes d'altres similars a tot el

territori. Quan cridem que un altre món és possible no parlem d'oida. Estem vivint aquest nou món en el nostre dia a dia.

No és que menyspreem les eleccions, simplement anem per un carril diferent.

És, tal vegada, un primer pas per anar creant un nou paradigma social que ens ajudi a reapropiar-nos de les ciutats i el territori, a trencar amb la mercantilització de les nostres vides i a sortir d'aquest atzucac al que ens ha portat el caduc sistema de partits polítics.

I cada cop hi ha més partits que tracten de créixer a còpia de convertir aquestes candidatures en "marques blanques" que els permetin suplir la manca de militants propis i el desprestigi que, en general, tenen els polítics professionals.

Aquestes candidatures les debilita allò que les fa fortes

A més, el fet que proliferin sobretot a pobles petits –on la participació directa a les institucions i l'opció d'obtenir representació és més fàcil–, on els

moviments socials també són més dèbils, també contribueix a aquesta disgregació i descoordinació respecte del gros urbà dels col·lectius.

Una aposta de l'esquerra independentista

Ara per ara, només l'esquerra independentista ha optat per convertir el municipalisme en un front més de lluita, i ha creat un moviment específic coordinat i que pugui, en certa mesura, fer ombra als partits polítics. Així, les sigles CUP –Candidatura d'Unitat Popular– estan presents a més de trenta municipis en les properes eleccions, cosa que, segons Adam Bonnin, responsable de premsa de les CUP, "és

Continua a la pàgina següent >>

LA LLUITA MUNICIPALISTA AMB XIFRES

Fa 4 anys hi havia **25** candidatures amb **26.494** vots i un resultat de **36** regidors i regidores

>> Ve de la pàgina anterior

una fita en la història de l'esquerra independentista". Però les CUP no són un fenomen nou, ja va ser una "marca" utilitzada per l'extrema esquerra a finals dels setanta per aconseguir presència institucional, i durant els vuitanta van ser cada cop més impulsades per col·lectius independentistes. Però, explica Bonín, "després del sotrac que va afec-

Una comarca amb tradició de lluita municipalista és el Vallès Occidental, amb col·lectius com el COP de Ripollet, que ja l'any 1979 es va presentar

tar el moviment en els noranta, s'ha reprès la lluita municipalista", cosa que seria un reflex "de la recuperació de l'esquerra independentista". Però el projecte de les CUP aniria fins i tot més enllà de garantir certa presència institucional per a un sector concret, voldria dir que "la col·laboració amb plataformes més àmplies -quasi la meitat de les CUP tre-

ballen així- respon a una estratègia d'agrupar entorn de la lluita municipalista els moviments socials rupturistes i crear fronts comuns".

Aquest creixement també és valorat positivament per Anna Gavaldà, cap de llista de la Unitat Municipal 9 (UM9) de Ribes del Garraf, ja que considera que "s'està desenvolupant un treball des de fa anys, i ara s'està passant de les opcions polítiques tradicionals a crear candidatures pròpies". I afegeix que la gent que les forma "fa anys que treballen".

▶ Vallès Alternatiu

Si hi ha una comarca amb tradició de lluita municipalista és el Vallès Occidental. Aquí hi ha col·lectius, com el COP de Ripollet, que ja l'any 1979 es va presentar i va treure representació dins el marc de les fortes lluites obreres i veïnals de l'època. Al llarg dels anys s'han anat sumant i consolidant projectes similars que, en les actuals eleccions, s'han organitzat en l'àmbit comarcal sota les sigles de Candidatures Alternatives del Vallès (CAV) per, com explica Marc Padro de Compromís per Ripollet, "obtenir representant al consell comarcal i poder fer el xafarder allí". Encara que Padro basa la creació de les CAV en "el càlcul que podríem obtenir representació comarcal", també reconeix que la relació entre els diferents col·lectius "ve donada per les campanyes socials desenvolupades en l'àmbit comarcal".

Però què hi fem aquí?

☞ G.S.B.

Un dels perills que sovint corren els col·lectius socials que opten a concórrer a les eleccions és quedar atrapats dins la maquinària burocràtica i legalista per, total, aconseguir "poca cosa". Aquesta és una qüestió que s'han plantejat totes les persones amb les qui DIRECTA s'ha posat en contacte. Anna Gavaldà reconeix que "sempre hi ha la discussió de si formes part d'una institució, però és un pas endavant. El fet de treballar al municipi ens ha permès també treballar a nivell comarcal i nacional. Hem de treballar des de la base". A més "fent política a nivell municipal però des de l'ajuntament es pot incidir en les decisions que ens afecten al dia a dia, recursos, serveis, creixement...". Marc Padro assumeix que "poder participar en un ajuntament és una eina més d'un col·lectiu de base, t'arriba molta informació i pots dir més la teva, però sempre has de tenir gent fora". Però com combatre els perills de la buro-

cratització i la integració? Tot-hom reconeix que no hi ha fórmules màgiques, més enllà de "tenir una base real" i conjugar el treball institucional amb la lluita al carrer. Però des de Gent

"Participar en un ajuntament és una eina més d'un col·lectiu de base, (...) però sempre has de tenir gent fora"

també aposten per incloure altres mecanismes ètics al seu programa electoral, com per exemple la rotació dels electes -cap regidor romandrà més d'un any en el càrrec- i la promesa de "no entrar a formar part de cap govern" sinó de ser "una pedra a la sabata".

Candidatures alternatives el 27 de maig

Comarca	Població	Logo	Candidatura	Vots	Regidors
Alacantí	Alacant		MUP	-	-
Alt Camp	Valls		CUP	640	1
Alt Empordà	Viladamat		CUP	50	1
Alt Penedès	Vilafranca		CUP	1.105	1
Alt Urgell	La Vansa i Fórnols		CUP	-	-
Anoia	Capellades		CUP	-	-
	Masquefa	-	Independents per Masquefa	392	2
Baix Llobregat	Martorell		CUP	-	-
	Molins de Rei		CUP	-	-
Baix Empordà	Begur	-	independents Begur Esclanyà + EPM	-	-
	Guixols		Alternativa Verda	-	-
	Palamós		Entesa de Palamos-St Joan (EPM+CUP)	-	-
	Platja d'Aro	-	Agrupació d'electors	-	-
Baix Vinalopó	Elx		MUP	492	0
Bages	Manresa		CUP	1.114	0
	Navarcles		CUP	205	0
	Sallent		CUP	563	2
Barcelonès	Badalona		CUP + Els Verds	-	-
	Santa Coloma de Gramenet		Gent de Gramenet	-	-
Berguedà	Berga		CUP	-	-
Conca de Barberà	Montblanc	-	Gent del Poble	295	1
Costera	Barxeta		CUP	-	-
Garraf	Cubelles	-	Iniciativa per Cubelles	524	2
	Sant Pere de Ribes		UM9	2.225	5
	Vilanova i la Geltrú		CUP	-	-
Gironès	Celrà		CUP	-	-
	Girona		CUP	381	0
	Salt		Independents per Salt	618	1
La Selva	Arbúcies		CUPA	836	3
Maresme	Arenys de Munt		CUP	-	-
	Mataró		CUP	1.170	0
	Dosrius		CUP	-	-
	Pineda de Mar		CUP	-	-
	Vilassar de Dalt		CUP	-	-
Osona	Vilassar de Mar		CUP	-	-
	Calldetenes	-	Agrupació d'electors	-	-
	Centelles		Independents per Centelles + CUP	-	-
	Montesquiu		CUP	-	-
Plana d'Urgell	Vic		CUP	605	0
	Barbens	-	Junts per Barbens - AM	-	-
	Ripollès	Ripoll		CUP	-
Segarra	St Joan Abadesses		CUP	-	-
	Biosca		CUP	53	0
Segrià	Torà		CUP	173	2
	Lleida		CUP	-	-
Tarragonès	Altafulla		Alternativa Baix Gaià	317	2
	La Pobla de Montornès		Alternativa Baix Gaià	-	-
	Roda de Barà		Alternativa Baix Gaià	-	-
	Tarragona		Nosaltres Som - Unitat Popular	-	-
	Torredembarra		Alternativa Baix Gaià	396	1
Urgell	Vespella		Alternativa Baix Gaià	-	-
	Castellserà	-	Independents per Castellserà - AM	-	-
Vallès Occidental	Badia del Vallès		Alternativa d'Esquerres per Badia	634	1
	Barberà del Vallès	-	Ass. d'Esquerres - Unitat Popular	-	-
	Castellar del Vallès	-	L'Altraveu	-	-
	Cerdanyola		PAS	1.391	1
	Ripollet		Compromís per Ripollet	3.827	6
	Rubí		Alternativa Ciutadana per Rubí	1.959	2
	Sabadell		Entesa per Sabadell	6.111	2
Vallès Oriental	Sant Cugat del Vallès		CUP	-	-
	Terrassa		CUP	418	0
	Cardedeu		CUP	-	-
Vallès Oriental	Granollers		CUP + Els Verds	-	-
	Sant Celoni		CUP	-	-

ALTRES OPCIONS

ESCONS INSUBMISOS - ALTERNATIVA DELS DEMÒCRATES

» Descontents, defensen deixar en blanc els seients que aconsegueixin. La seva proposta seria una abstenció "efectiva" i es presenten a Barcelona, Badalona, Santa Coloma de Gramenet, Hospitalet de Llobregat, Sabadell i Tarragona_

ABSTENCIÓ ACTIVA!

» L'Ateneu llibertari Estel Negre i la CNT de Palma demanen no votar al seu manifest del 1r de maig: "si ningú treballa per tu, que ningú decideixi per tu. No hi ha llibertat sense acció, la resta és pura ficció" _

ESPLUGUES I EIVISSA // PROPOSTES DIFERENTS DAVANT LES ELECCIONS

Qualsevol majoria fa mal

Directa Baix Llobregat
/baixllobregat@setmanaridirecta.info/

A Esplugues de Llobregat (Baix Llobregat) fa uns anys que conflueix un moviment popular format per diversos col·lectius i persones que s'organitzen contra l'especulació, per una participació ciutadana efectiva, per a reclamar equipaments i serveis públics o per trencar el monopoli informatiu de l'Ajuntament d'Esplugues. Encara que ens hagin explicat que la democràcia és un joc de partits polítics que representen majories de població, tot aquest moviment s'ha trobat per a incidir a les eleccions municipals del maig amb el lema: "Les majories fan mal, el consens és salut".

L'objectiu és que la gent no voti al PSOE

En definitiva, fan front al que anomenen "majoria absolutista" forjada pel PSC-PSOE des que el 1983 governa en solitari. Afirmen que aquest partit ha generat déficits democràtics molt greus com és la creixent negació de la participació popular en grans projectes i programes locals i la limitació a la participació als plens municipals. Aquest és el fruit de la organitza-

**les majories fan mal
el consens és salut**

ció del consistori en un sistema gerencial on les decisions polítiques passen per mans de persones que ningú ha votat sinó de "càrrecs de confiança" que, en alguns casos, cobren més de 6.000 euros mensuals.

Davant d'aquesta situació, la campanya "Les majories fan mal" promou nou arguments per un

nou panorama municipal on s'explica el procedir del govern local en temes com l'habitatge públic, la privatització de serveis i equipaments, els pressupostos, el patrimoni, les entitats o el comerç local. La iniciativa aniria en la línia de participar de manera paral·lela i al marge de les eleccions, com fa la barcelonina "Soles no podem".

Com explica Paula Pérez, una de les promotores de la campanya: "L'objectiu és que la gent no voti al PSOE i, com a mal menor, aconseguir que cap partit governi en majoria i consensui les seves actuacions amb altres partits i, especialment, la gent afectada". El seu compromís és fer coses per a que la gent entengui que la majoria

absoluta està fent molt de mal al poble i a la seva població i aconseguir que no hi hagi cap partit governant sense el consens de la població.

La campanya al carrer

Per difondre aquesta campanya s'han realitzat tres trobades al carrer per explicar els orígens i coordinar activitats diverses. El govern local ha posat impediments a aquests actes (negativa a fer servir locals o cadires municipals) i així s'han fet al carrer, territori natural d'aquests grups, amb presència policial constant. Fins i tot, l'alcalde P.Díaz ha suspès la realització del ple municipal del mes de maig adduint "manca de temes" per evitar les crítiques de la població i dels partits a l'oposició (PP, ICV, CiU i E RC) que darremament fan actes públics i mocions conjuntes.

També la revista local *Entre-Bastidors*, mitjà pel qual es difon la campanya, ha elaborat un suplement especial anomenat "EntreMajories" on es fa un repàs a la trajectòria del PSC-PSOE a Esplugues i explica qui mou els fils d'aquest partit, per entendre qui pretén governar aquest municipi quatre anys més. Entre altres activitats, la campanya ha organitzat una jornada el 19 de maig amb cercavila, correfocs i concerts que pretén aglutinar tota la gent afectada per la majoria "absolutista" en els diversos conflictes a Esplugues. ☎

Eivissa pel canvi: una nova candidatura a l'illa pitiüsa

Irene Jaume Gambín
/redaccio@setmanaridirecta.info/

S i bé sempre s'ha pensat que Eivissa és una illa en la que tot és pau i tranquil·litat, allò cert és que el darrer any aquesta illa ha estat centre de notícia. El 3 de maig es va celebrar el primer aniversari de l'esbucament del mas Ca na Palleva, símbol de la resistència del poble eivissenc a les autopistes projectades pel Partit Popular. Després d'aquest esbucament, es va presentar un nou escenari polític i la plataforma es va haver de replantejar la seva lluita. Passat un temps de discussions, on varen participar moltes persones independents, la lluita d'aquest sector de la societat es va doblar: per una banda, es va crear Eivissa pel Canvi, forma-

ció política amb persones sense implicacions ni càrrecs a partits polítics i per l'altra, la plataforma va continuar amb la seva lluita quotidiana (per ventura seria interessant recordar que fins i tot Vilaweb la va proposar com a candidata a entitat catalana de l'any 2006). Que la plataforma decidís crear Eivissa pel Canvi no és una casualitat, com tampoc no ho és que aquesta formació política pugui dur la veu i la lluita dels moviments socials de base al Consell Insular d'Eivissa ja que amb això es pretén demostrar a la societat eivissenca que les desqualificacions i els atacs que han patit —sobretot per part del Partit Popular i sectors propers a la dreta illenca— eren només l'intent de restar legitimat a la seva lluita. Encara que la candidatura

ha estat creada per gent de la plataforma o, si més no, gent propera a ella, els partits "d'esquerres"

Aquesta formació política pot dur la veu i la lluita dels moviments socials de base al Consell Insular d'Eivissa

s'han sumat a la candidatura per tal de formar un bloc conjunt i treure el Partit Popular de les ins-

titucions. Quan es va fer la presentació de la candidatura, tot d'una Alternativa Esquerra Unida-Els Verds, Entesa Nacionalista i Ecologista i Esquerra Republicana de Catalunya es varen sumar a la candidatura i ara, finalment, sabem que es presentaran Eivissa pel Canvi i PSOE plegats.

Què vol Eivissa pel Canvi?

Eivissa pel Canvi es defineix com a una "alternativa política d'àmplia base social" i les primeres línies del manifest —realitzat el maig d'ara fa un any— no deixa indiferent a tothom ja que afirma que "Eivissa es troba en una situació d'emergència democràtica, territorial, econòmica, cultural i social, i fa falta de manera urgent una resposta política adequada a la gravetat dels fets". A més, creuen

imprescindible "una transició democràtica real que (...) ha de situar en els llocs de decisió a persones dignes que tornin la confiança a la ciutadania".

La formació política pitiüsa ha elaborat un decàleg amb propostes que van des de l'administració dels sous públics de manera eficaç, la participació ciutadana i el funcionament democràtic fins a la defensa mediambiental i territorial i la protecció del patrimoni lingüístic, històric, cultural, arqueològic i etnològic. Sembla ser, doncs, que com ells i elles mateixes diuen, Eivissa pel Canvi ha d'esdevenir una opció electoral per a la ciutadania que es regeix per uns paràmetres molt clars: la defensa de la terra i la defensa d'un futur democràtic, sostenible, solidari i participatiu. ☎

Impressions

Anna Campanera i Reig. Mare, mestra i psicopedagoga /opinio@setmanaridirecta.info/

Els mètodes per fer dormir infants, parlem-ne

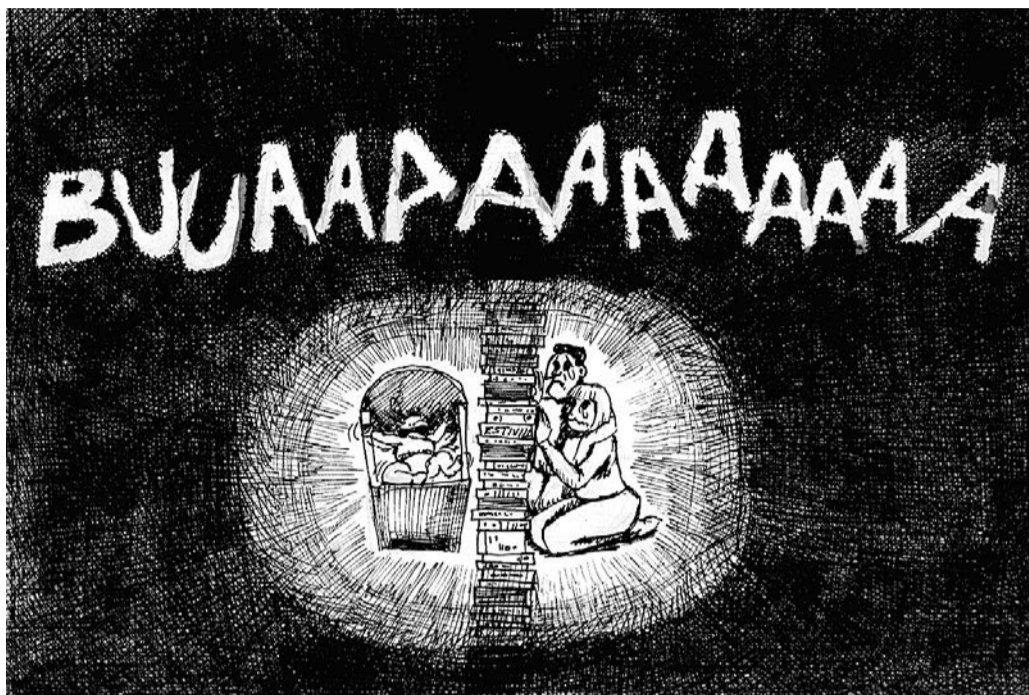
Quan un nadó ens plora i veiem que té gana, li donem menjar. Quan un nadó plora i veiem que està suant perquè té calor, el destapem. Però quan el nostre nadó plora i plora, perquè és de nit, té por d'estar sol i a les fosques i, a més no aconsegueix adormir-se, per què l'hem de deixar plorar desconsoladament? Per què no podem agafar-lo entre la calor dels nostres braços per transmetre-li calma i consol i tenir-lo una estona mentre es tranquil·litza i concilia el son? De vegades amb deu minuts n'hi ha prou, però de vegades pot arribar a necessitar una o dues hores, depèn de cada nadó. Els nadons neixen totalment dependents de les persones adultes que el cuiden, i el seu instint de supervivència, forjat des de fa milers d'anys, és inalterable en el moment de néixer. Aquest instint de supervivència el fa plorar desconsoladament per reclamar proximitat i afecte, perquè és la seva única manera de sobreviure. No pot comunicar-se de cap altra manera per demanar menjar, calor, afecte... Ningú no li ha ensenyat a fer "teatre", no té cap "marraneria". Únicament sap expressar-se així, amb el plor, almenys fins que tingui gairebé un any.

No hi hauria cap mare ni cap pare que deixés plorar desconsoladament i de manera sistemàtica, durant hores i hores, el seu fill o filla si no hi hagués algun il·lumi-

nat, com aquest doctor Estivill, que diu que s'ha inventat un mètode que funciona. El seu suposat mètode, no és cap altra cosa que l'entrenament conductista de Paulov i Skinner, experimentat amb gossos, dos segles enrere.

No és un mètode per fer dormir els infants, sinó un mètode per a pares i mares estressats que, alguns amb innocència o bona fe, duen a terme aquest mètode per la fama del personatge, que de vegades sembla un *showman* més que un doctor. Altres famílies ho fan per oblidar-se ràpidament que tenir un fill o una filla sempre ha estat, i és, un camí ple de sacrificis i de renúncies alhora que també és ple de sorpreses i gratificacions. La nostra societat ens empeny a voler la part bona de la maternitat i a intentar, tant si com no, eliminar la que no és tant positiva. Deixar plorar un infant de manera sistemàtica, per comoditat, s'hauria de veure com una forma de maltractament, lleu, però maltractament. Si no volem sacrificar el nostre temps per fer dormir els nostres fills i filles, quina serà la pròxima situació en què les nostres comoditats passaran per sobre de les necessitats i els drets dels nostres fills i filles? Avui dia a les escoles arriben cada cop més infants que no porten esmorzar —o que cada dia duen pastisseria industrial— perquè a casa no han tingut temps de preparar-ne un de mínimament saludable, o infants que tot sovint només vénen a la tarda, perquè els pares tenien son i no han arribat a temps de dur-los a l'escola. Aquests són també uns exemples del que s'anomena maltractament infantil per negligència.

Els plats trencats, però, els paguen els infants, que sí que s'acaben adormint, quin remei! Alguns nadons tenen un caràcter més mal·leable i "només" ploraran un parell d'hores seguides unes quantes nits. Mentre el pare i la mare s'ho miren des del llindar de la porta, amb més o menys cara de tristesa, alguns fins i tot amb el cor encogit i desitjant que passin

Antuan

ràpides les busques del rellotge per tal de posar fi a l'últim pas d'aquest mètode, que, en el fons, no els agrada. Hi ha nadons, però, que arriben a estar-se plorant quatre hores o més, perquè el seu instint de supervivència és més fort que aquest "mètode". No oblidem que per a una mare, el plor del seu nadó és com el xiulet esgarriat d'un guix a la pissarra.

Els nadons a més d'acabar adormint-se, alhora, aprenen que per molt que ploris i et sentis sol/a, la persona que més estimes i quan més la necessites, no ve a donar-te consol. Tot el dolor i la negació d'afecte que infligim als nostres fills i filles queda en un lloc o altre del cervell. Pot ser que tingui repercussions, o pot ser que no, dependrà de molts factors socials. Però actualment ja vivim en una societat cada cop més malaltosa, amb massa violència, des del maltractament que a l'escola alguns infants exerceixen als seus companys i companyes, fins a arribar a la violència de gènere.

Qui no rep amor, carícies i consol quan és més fràgil i vulnerable, serà capaç de donar i transmetre afecte quan sigui adult?

Sabrà reconèixer i rebre amor quan algú li n'ofereixi?

Quan un nadó ens plora i veiem que té gana, li donem menjar. A ningú se li ocorrera aconsellar que cada cop li donin menys menjar per tal d'acostumar l'infant a menjar poc, que seria molt còmode i molt econòmic! Quan un nadó plora i veiem que tremola perquè té fred, el tapem. A cap doctor se li ocorrera aplicar un mètode científic en què haguéssim de destapar cada dia amb una peça de roba menys l'infant per tal que s'acostumés a sobreviure sense roba, tant a l'hivern com a l'estiu, això també seria molt còmode i econòmic. Però potser el doctor tindria problemes i seria acusat d'apologia del maltractament infantil. Llavors, tornem: quan el nostre nadó plora i plora, perquè és de nit, té por d'estar sol i a les fosques i, a més no aconsegueix adormir-se, per què l'hem de deixar plorar desconsoladament? Per què no podem agafar-lo entre la calor dels nostres braços per transmetre-li calma i consol i tenir-lo una estona mentre es tranquil·litza i concilia el son? Un infant que quan

ha necessitat afecte i protecció n'ha tingut, serà més segur de si mateix, i tindrà la certesa i confiança que podrà rebre ajuda i amor de la mare i el pare quan en necessiti, i per a ell o ella també serà més fàcil oferir-ne. Hem de tenir por i mesurar l'amor que donem als nostres fills i filles?

Encara és més trist pensar que companyes i companys nostres, que es qüestionen i tenen una visió crítica de la política, de la cultura, de l'art, de la informació, etc., acaben acceptant com a vàlids aspectes educatius com aquests del sr. Estivill. Cal convidar totes les persones que tenen o es plantegen tenir filles i fills a llegir i informar-se per tal de ser crítics en la seva manera de criar i educar, per coherència i per respecte a unes personetes que volem que creixin en un món més just, més solidari i més igualitari. Sempre, però, amb l'actitud de reflexió i de posar en dubte tot allò que ens expliquen com a científic i amb la certesa absoluta que som les mares i els pares els únics que coneixem de debò els nostres infants i que sabem què els pot anar bé i què els pot perjudicar.

Qui no rep amor, carícies i consol quan és més fràgil i vulnerable, serà capaç de donar i transmetre afecte quan sigui adult?

Salvador Picarol. Coordinador de Radio Pica /opinio@setmanaridirecta.info/

Polítics, mitjans de comunicació i CAC

Des de fa més de trenta anys estic en el mitjà de la ràdio: Radio Juventud, La Voz de Catalunya, Ràdio 4, Ràdio PICA.

És curiós que actualment encara els nostres polítics es preguntin el perquè de la baixa participació a les urnes. Cada vegada estic més convençut que els pares de la pàtria en l'anomenada "transició" no van saber aplicar un canvi real de la societat de la informació després de la llarga dictadura. Por? Prudència? O simplement interessos ocults?

El més increïble del nostre país, tant pel que fa al govern estatal com al de la Generalitat és la deixadesa i inoperància en més de 25 anys per regular l'espai radioelèctric per a l'emissió normalitzada de les ràdios lliures i independents del tercer sector.

A la Unió Europea fa molts anys que s'ha legislatat aquest dret d'expressió bàsic. Aquí s'ha fet el repartiment del pastís una vegada i una altra des dels vuitanta amb criteris d'interès polític o comercial mafiós. Aquest afany sense

mesura per controlar tot el dial, actualment té la seva ampliació

Quan aplicareu de debò la llei de l'audiovisual a tots de la mateixa manera?

aquí a Catalunya en la ridícula pretensió del CAC des del nou departament IQUA —Agència de Qualitat d'Internet— amb l'objectiu de donar patent de qualitat al contingut d'Internet... Realment pueril, voler controlar aquest mitjà global... Així com voler posar reixes al mar; què es pretén? Algú podria pensar en censura; jo simplement dic: sous, despatxos, funcionaris, departaments, etc., que paguem entre tots.

Aquesta és la gran immoralitat i falta d'ètica dels polítics, no

us estranyeu que en vista d'aquests despropòsits els ciutadans s'organitzin pel seu compte en coincidir el divorci entre la realitat i el somieig de la política.

CAC, us heu mirat l'oferta televisiva a la ciutat de Barcelona? Tarot, Teletienda, telepredicadors o pornografia s'expandeixen sense mesura.

Quan aplicareu de debò la llei de l'audiovisual a tots de la mateixa manera? Crec que mai. Em voldria equivocar... Som a Europa? O aquí tot és simbòlic?

Carles Sanz. Historiador

/opinio@setmanaridirecta.info/

Oriol Solé Sugranyes i el monument de Burguete

L 6 de maig de 1995, s'instal·lava a Burguete (Navarra) un monòlit de fusta, just on va morir a trets abatut per la Guàrdia Civil l'activista i revolucionari del MIL Oriol Solé Sugranyes. Juntament amb altres presos fugats de la presó de Segòvia, intentaven arribar a França. Era el 6 d'abril de 1976 i els faltaven solament cent metres per arribar a la frontera. En un senzill acte entre familiars i amics, es retia homenatge a l'Oriol, però faltava una persona: Joan Elías, l'escultor de la talla de fusta.

Voldria posar en boca del propi Joan el relat sobre aquest fet, en una conversa que vam mantenir fa tres mesos a Azpeitia (Guipúscoa), on resideix des de fa uns anys. És una manera diferent d'acostar-nos a la història que va precedir la instal·lació d'aquest monument.

La història pròpiament dita comença al Lokal de Barcelona, en una conversa amb l'Iñaki García, activista curtí en mil batalles i inspirador de múltiples iniciatives. Una vegada que es coneix el pla de l'homenatge, el Joan es posa en marxa "ja havíem fet una cosa semblant al Gorbea i sembla que li vam agafar el gust. En aquella època, jo coneixia l'Antònia, una artista plàstica, escultora i tallista meticulosa que tenia el taller al Xino; li vaig proposar participar-hi i, encantada amb la idea, va dissenyar les precioses sanefes de glans i fulles de roure que apareixen a la bestiola".

Ens traslladem ara a la setmana santa de 1995. El Joan i l'Antònia carreguen una caixa plena d'eines i es traslladen a Guipúscoa, a la masia d'uns coneguts, per tallar una fusta, "per començar i fer-ho bé, tenia clar que havia de pensar en

l'Oriol i, si es tractava de retre-li un record i homenatge, res millor que plantejar-nos alegrement l'adquisició del material... i vam decidir robar la taula. Vam arribar a la serreria triada cap a les tres de la matinada, vam pujar a una pila de fustes d'uns quatre metres d'altura i, a la llum de la lluna, vaig escollir la que em va semblar més adequada. Pesava com un dimoni, la vam llençar de dalt a baix, i et pots imaginar el *talegazo*. Mal assumpte. Els gossos dels habitatges pròxims van donar la veu d'alerta bordant i vam sortir d'allà esperitats, amb la fusta a la baca del cotxe sense lligar. Al matí següent, sorpresa! Quina classe de fusta havia escollit? Ni idea. Era blanca, amb unes vetes raríssimes. Seria pollancre, *aliso*, *arce*...? Per descomptat que no era faig, ni roure, ni freixe. Deu ser que, de nit, totes les taules són clares. I el pitjor, quan li vaig ficar l'enformador va sortir aigua, però aigua, de verd que estava. Això sí que no m'ho esperava, haver de treballar

Ara que novament s'està pensant a confeccionar un nou monument per recordar l'Oriol espero que aquesta vegada sí que se'n recordin de Joan Elías

Franqui

amb un assecador de cabell endollat al costat del banc de feina. Però era el que hi havia, i havíem d'assumir-ho. Devia tenir tres metres i escaig de llarg, per setanta centímetres d'ample, i un bon gruix: set o vuit".

El Joan i l'Antònia treballaven molt ràpid perquè el dia de l'homenatge s'acostava i el temps apretava "ens vam dividir el treball: ella les sanefes i jo la roseta i les lletres. Vam trigar sis dies a acabar i gairebé ens enxampa el toro, per això la frase de Rossinyol. Vam signar a la part inferior del darrere, on acabava el vernís i començava la brea de protecció, una, dues, tres dins d'un cercle, 'Tia Toña'; un altre, EB, 'Etxeberria', cognom corrent entre els gitans bascos".

Va arribar el dia de l'homenatge i uns companys van dur la

fusta per col·locar-la a Burguete. El Joan, que no tenia cotxe, es va quedar esperant uns companys de Bilbao que havien de passar a buscar-lo, però no van arribar mai. Entristit, em comenta: "diuen que va ser emotiu i va sortir bé, això era el que importava".

La conversa continua i recordem èpoques posteriors. "Al cap d'uns anys, vaig passar amb una amiga per Burguete i, en un bar, vaig preguntar si sabien on hi havia un monòlit de fusta en homenatge a un català que havien matat a la muga. 'Doncs és clar, home, com no ho hem de saber? Si pugem cada any a reparar-lo. Ja saps, la pluja, el bestiar... Aquest any li hem posat unes brides de metall perquè no s'obri, i ho hem vernissat. Ens ho vam passar bé. Fem uns entrepans, pugem, ho arreglem i baixem. És

un dia bonic', ens va dir la mestressa. Gairebé no m'atrevia a dir-li que l'havíem fet entre una companya i jo. Al final ho vaig fer, l'hi havia de dir. I ens va costar pagar els cafès. Que bo! Se l'havien fet seu!".

Efectivament, el monument de fusta es va anar deteriorant fins que, finalment, crec que el 2002, va caure i es va guardar en una espècie de museu de l'Art Popular (sic) que tenen al poble. El Joan pensa en la talla i em diu que "potser algun dia torni i somrigui en veure-la tan feta xixines, però tan ben cuidada".

Ara que novament s'està pensant a confeccionar un nou monument per recordar l'Oriol i preservar la seva memòria, espero que aquesta vegada sí que es recordin de Joan Elías i pugui presenciar l'acte de col·locació. Seria de justícia.

Raimundo Viejo Viñas. Professor de Teoria Política de la UPF

/opinio@setmanaridirecta.info/

Més enllà del 'post'

Postmodern, postmaterial, postestructuralista, postnacional, postmarxista, postindustrial, postfordista, postcolonial, postfeminista... L'extraordinària proliferació de noms a què ha donat lloc el prefix *post* és un dels millors símptomes de la nostra *Zeitgeist* particular, de la mentalitat del nostre temps. Igual que als anys seixanta i setanta el prefix *neo* marcava un moment discursiu de revisió i relançament teòric (així, neomarxista, neorealista, neogramscia, etc.), l'actual recurs al *post* apunta a un moment en el qual s'afirma la consciència de la inoperativitat dels conceptes.

Aquest primer pas de la crítica, absolutament necessari

per produir els agençaments d'un món que canvia (les paraules amb les quals comprendre el que ja no segueix essent igual), comporta, no obstant això, un risc greu: la suspensió del treball de la crítica en benefici de la producció d'una ideologia, d'una comprensió fal·laç del món, d'una religió civil tancada sobre els seus propis dogmes.

En efecte, col·locar el prefix *post* de manera indiscriminada, sense cap mena de justificació teòrica i metodològica, pot acabar essent una manera d'esquivar la definició dels problemes; un exercici de pur diletantisme. I així, més enllà de constatar les dificultats dels conceptes d'ahir per formular bones preguntes avui —per

Col·locar el prefix post de manera indiscriminada, sense cap mena de justificació teòrica i metodològica, pot acabar essent una manera d'esquivar la definició dels problemes

trobar els termes amb els quals definir els problemes del món actual (la seva heurística)—, a l'empara de l'obertura de la crisi teòrica que comporta l'èxit del prefix *post*, s'ha evitat plantar cara a la seva finalitat epistèmica: elaborar un diccionari i una gramàtica política útils per a les exigències de la situació.

Però la denostació de la Teoria Política no és menor en els diletants del *post* que en els que prediquen el doctrinalisme com a única alternativa a la comprensió del que passa. En rigor, darrere d'aquesta tensió, apareix una fractura menor del que se sol pensar.

De fet, ambdós pols prefiguren una complementaritat perversa. D'una banda, la

prèdica del *post* renega de la possibilitat d'explorar la redefinició dels conceptes que fan entrar en crisi. Per una altra, la demagògia triomfa sobre les bases de l'esgotament heurístic, del sectarisme, de l'escolàstica identitària.

Per tot això, potser no està de més recordar les paraules de R. Barthes ("Per ventura la millor subversió no és la d'alterar els codis en comptes de destruir-los") i exigir la recombinació dels conceptes, abans que acomodar-se per igual a la suspensió de la seva validesa o en l'afirmació de la tradició. Potser per aquesta via arribem a fer bones les paraules de F. Lassalle: "Ha estat, és i serà el fet més revolucionari, dir el que és".

Navegant per la xarxa

Clark-Kents d'Esquadra

Que els policies estan preocupats per l'estètica, és un fet. No fa gaire us reproduïem les converses d'alguns agents de la Guàrdia Urbana de Barcelona que estaven preocupats pel canvi d'uniforme: els colors, les botes per dins o per fora. I ara, toca el tema de la vista. Bé, no és tant una qüestió estètica com física però ens ha semblat francament curiós veure que la pregunta d'un ciutadà sobre si els mossos poden portar ulleres genera més d'una vintena de respostes. Tot i que sempre és millor que s'ocupin de fer-se mirar les diòptries que no pas d'anar repartint pels carrers i a les comissaries. El ciutadà que planteja el dubte, un tal Yogurcín, assegura estar estranyat perquè ha vist un mossos amb ulleres i pregunta obertament, si en poden portar. Les respostes a mossosdesquadra.com no es fan esperar. N'hi ha que asseguren: "Sí que podem, per ser mossos, l'única cosa que demanen és tenir una agudesia visual del 40% sense correcció" i bromaja: "Per tant el que has vist no era una al·lucinació, jeje". D'altres sembla que han patrutllat massa hores: "Només es poden portar les ulleres de 'fusta' o de 'no veure'. Les altres estan prohibides i et fotran 'xocolata' o un 'puro'". N'hi ha que es podrien dedicar al món de la comèdia: "Si menja pastanagues no haurà de portar ulleres, o has vist alguna vegada un conill amb ulleres?". Yogurcín es preocupa pels agents i pregunta: "Però portar ulleres en aquesta feina és molt perillós, no? Hauria d'estar prohibit per si algú et dona una bufetada o una cosa similar". I la resposta que rep és simple i directa: "Tu sí que hauries d'estar prohibit". Davant de situacions com aquesta, sempre sorgeixen superherois disposats a defensar els pobres ciutadans: "Que hi hagi pau. Entenc el neguit de qui ha preguntat el tema de les ulleres. Durant el procés de selecció, no són pocs els que conec que s'han hagut d'operar de la vista per poder passar les proves mèdiques i d'altres han hagut de fer mans i mànigues per intentar passar amb les diòptries que tenen. S'entén que qualsevol edat és bona per tenir els primers indicis d'un defecte visual i gent que en el seu moment va passar les proves sense problemes ara poden necessitar lents. Jo també penso que és un punt feble el fet de dur ulleres, ja que un bon cop a la cara pot fer-te bastant de mal i a més deixar-te sense veure-hi clar. Per tant potser sí que no cal que et facin fora quan tens problemes visuals, però entenc que s'hauria de seguir la mateixa política: o fer portar lents de contacte toves o fer operar. O tots o cap. Si no que no facin fora gent que no té prou agudesia visual a les proves d'accés, total, portant lents segur que les haurien passat...". Un superheroi que potser porta ulleres de paisà, però no quan es posa la capa, les malles blaves i calçotets vermells.

Tarragona acull els empresaris 'necessaris per a l'assassinat'

Jordi Martí Font. Secretari general de la CGT del Camp Tarragona

Del 16 al 19 d'abril, Tarragona va ser la seu del 23è Simposi Internacional sobre Balística. Una trobada d'empreses, professionals, científics i tècnics que viuen i s'enriqueixen millorant l'efectivitat dels projectils que qualsevol exercit del món o particular utilitza cada dia per rebentar el cap a l'enemic. A les bales, ells les anomenen "productes" i la seva trobada sembla com la de qualsevol altra empresa, amb hostesses mudades, visites culturals, dinars de gala, prostíbuls a vessar... però els seus "productes" provoquen la mort violenta de milions i milions de persones cada any, amputacions, minusvalies, etc. El seu "producte" mata quan funciona bé. Els 650 individus que visiten Tarragona tenen un ampli programa d'activitats per fer, gràcies al Patronat de Turisme de Tarragona, que ofereix la col·laboració necessària per tal que es passegin i gaudixin de la nostra ciutat, de Barcelona, o fins i tot del Delta de l'Ebre, en una estada plaent que demostra un cop més com pot arribar a ser de cinic aquest Ajuntament de Tarragona governat per la dreta militarista de CiU i PP.

La trobada se celebra des de 1974, quan va començar a Orlando, Florida. Des d'aleshores, la colla d'empresaris "necessaris per a l'assassinat" han voltat món i s'han omplert les butxaques de guanys milionaris amb nous invents macabres, però respectables perquè els fan amb corbata: armes de fragmentació, projectils supersònics i bales que ho rebenten tot, si un té la mala sort de no estar de la banda de qui les tira.

Aquesta és la darrera escopinada de Nadal i la seva camarilla a les ciutadanes i ciutadans de Tarragona. Una escopinada que porta la marca de la ciutat que el "padri" ens ha deixat: objectiu internacional de la guerra i del terrorisme; i lloc de descans de tota mena d'assassins respectables o d'empresaris "necessaris per a l'assassinat".

Els bancs i els drets constitucionals

Jordi Oriola i Folch Esplugues de Llobregat

Gràcies a les manifestacions pel dret a l'habitatge, el tema ha entrat a l'agenda política. De moment, la resposta més interessant ha vingut del Departament de Medi Ambient i Habitatge, que vol forçar que es lloguin part dels 452.291 habitatges buits que hi ha a Catalunya (13,67% del total), però

Passant pels Jardinetes de Gràcia

Jonas Nilsson, Barcelona

El dia 1 de maig, sortint del cine de tarda i camí a casa, vaig passar pels Jardinetes de Gràcia i em vaig trobar amb mossos d'esquadra per tots els costats i al mig uns centenars de joves radicals, a punt de començar la seva manifestació del primer de maig. Una vegada a dins, uns joves coneguts em varen preguntar si els Mossos m'havien escorcollat i identificat, tal com havien fet amb tots ells.

Segurament em vaig salvar de l'escorcoll per la pinta de turista despistat o per l'edat, però em va indignar molt saber que el fet de ser jove reivindicatiu els exposava a una humiliació d'aquest tipus, i vaig decidir participar a la seva celebració de l'1 de maig. També per veure com actuava la policia secreta, molt present i bastant visible, i sabent que amb ulls de gent de la meua generació al costat, almenys es redueix el marge de provocacions policials.

El que estava previst era realitzar una manifestació, però finalment crec que s'assemblava més a una deportació, donades les circumstàncies, i si un no vol exagerar, potser es podria caracteritzar com una marxa ben vigilada. Però que jutgi el lector, els fets que vaig comprovar són aquests: un helicòpter, trenta furgonetes darrera la mani i unes quantes més als voltants, almenys una ambulància a la cua, un mossos cada cinc metres als dos costats de la marxa (i que anava marcant la ratlla que no es podia trepitjar), uns quants secretos molt visibles a

dins i bastants més a fora. Una coacció policial pagada amb els nostres impostos i que em sembla que qüestiona la llibertat de manifestació i trepitja la dignitat de tots que volien fer una manifestació i no una "marxa controlada". S'ha de tenir en compte que, finalment, potser només érem 400-500 persones, ja que molts van donar la volta ja als Jardinetes de Gràcia al veure l'escorcoll general que havien muntat els Mossos per entrar a la mani.

Per sort, els mateixos secretos infiltrats dins de la marxa es van adonar que els teniem ben identificats i no van tenir prou valor per provocar res aquesta vegada. Potser, també, perquè la marxa estava perfectament controlada pels Mossos, vigilant que ningú no s'escapés sense permís, fins al punt que una noia va haver de fer pis al mig de la marxa. Qui són els incívics? La noia... o els Mossos que no la deixaven anar al bany?

Potser feria falta una ordenança cívica pel comportament dels Mossos. I els primers de passar l'examen de la nova assignatura d'educació cívica haurien de ser Saura i Boada. On es troben els mitjans de comunicació per denunciar aquests abusos, o el cas de Núria Pórtulas, empresonada sota la llei antiterrorista des de fa quasi tres mesos sense proves de res? Últimament, els tribunals han acceptat de substituir la presumpció d'innocència per la de culpabilitat. A mi em van ensenyar que tant la justícia com la premsa eren independents del poder polític. Però, clar, fa uns quants anys i les coses canvien. Espero que la DIRECTA pugui continuar fent la feina que la premsa oficial no vol fer.

cartes Les cartes han de tenir una extensió màxima de 1.500 caràcters (amb espais) i han de portar: signatura, localitat i contacte

Envieu les vostres cartes per correu electrònic a cartes@setmanaridirecta.info o per correu postal a **Juan Ramón Jiménez, 22, 08902 Hospitalet de Llobregat**

està per veure si s'atreviran a sortir del guió construcció-hipoteca-venda i fer enfadar les immobiliàries, constructores, bancs, etc... I això em fa pensar en una amiga, persona ferma i amb una bona feina, que m'explicava que, per la pujada de l'euríbor, en un sol any li ha augmentat la hipoteca del petit pis on viu de 630 a 860 euros mensuals, dels quals només retorna 150 euros i la resta són interessos! Com que ha d'afrontar el pagament sola, ja no hi arriba i, en el seu temps lliure, ha de fer cangurs i tot tipus de feines, a més d'haver-se de quedar a casa els caps de setmana i les vacances. Mentre m'ho explicava, impotent, se li humitejaven els ulls... No és l'única, i molts amb pitjor salari ni es plantegen comprar un pis ni llogar-lo i han de compartir-lo o quedar-se a casa els pares.

El mateix dia llegia l'altra cara de la moneda, pornografia pura i dura: en el passat exercici, el Banc Santander va tenir uns beneficis de 7.595 milions d'euros, 3,59 milions per Emilio Botín, el BBVA 4.736 milions, i 9,8 milions per al president Francisco González.

Els bancs tenen fabulosos beneficis i deixen diners per projectes molt diferents. Proposta: que la llei obligui els bancs a diferenciar entre els

diferents tipus de crèdits, i que davant de crèdits per primer habitatge hagin d'acceptar-los i no cobrar més interessos que l'encariment del diner. O és que els bancs sempre s'han de lucrar a expenses de ciutadans que es veuen impeditos d'un dret, al cap i a la fi, constitucional?

Barcelona bruta

Laura Casanovas i Reig

Vull aprofitar aquest espai que concedeix la DIRECTA a les seves lectores per posar de manifest una cosa bona i una altra de dolenta de l'Ajuntament de Barcelona. Comencem per la bona. L'altre dia havia de desferme d'una cadira i un matalàs vells i trencats i vaig consultar a la porteria de l'edifici el dia de recollida dels anomenats trastos vells al meu barri: dilluns. Fins aquí tot bé. Com que tenia dubtes sobre si ho podia baixar entre les 20h i les 22h o si bé era en aquest període que passen a recollir, vaig trucar al 010 i... Sorpresa! Després d'insistir diverses vegades em sortia

un missatge dient que el telèfon no existia! Estranyada, vaig anar a buscar la guia de la ciutat i hi vaig veure un telèfon que desconeixia: el telèfon del civisme. Vaig trucar-hi i em van donar tota mena de detalls sobre la recollida de mobles. La part bona de tot plegat és que no vaig haver de pagar les despeses excessives que suposa sempre trucar al 010, ja que el telèfon del civisme en qüestió és gratuït.

Però també hi ha una part dolenta: vaig seguir les instruccions que m'havien donat per telèfon i com que el matalàs ocupava força espai vaig estar controlant que passessin a recollir-lo. Doncs bé, a la una de la matinada, continuava allà i després del pas de persones pel carrer, estava ben estès enmig del carrer. La cadira trencada i un parell de coses més, ja se les van endur altres vianants, però el matalàs continuava allà. Finalment, una persona que viu al carrer se'l va endur. No és que em molesti aquest darrer fet, sinó que l'ajuntament s'ompli la boca de parlar de civisme i d'imposar uns horaris a la ciutadania i tot perquè, després, "oblidi" que ha de recollir els mobles vells. Tot i que, tenint en compte que era 30 d'abril, el problema potser va ser que la neteja feia pont.

Així està el pati

► Pàgina 10
Es destaca un nou cas d'abús i tortures policials als calabossos de les Corts. Al jove li han trencat diversos ossos durant la detenció.

► Pàgina 12
Les diades reivindicatives a València i Mallorca omplen els carrers en defensa dels drets nacionals, la llengua i l'autogovern

► Pàgina 13
Un empresari i un guàrdia civil de Lleida són detinguts i empresonats per estafar immigrants sense papers que volien accedir a un habitatge

CATALUNYA // LA DIVISIÓ CENTRAL D'INFORMACIÓ CLONA DISCS DURS I AGENDES

El DCI sostreu objectes personals al marge de cap supervisió judicial

☞ Agnès Tortosa

/redaccio@setmanaridirecta.info/

Un grup de tres homes encaputxats i vestits de paisà, amb pantalons texans i camisa. Entren a la casa, registren tots les habitacions i remenen tots els calaixos. Busquen informació, dades, imatges. Porten fins a una de les dependències els ordinadors portàtils, càmeres digitals, telèfons mòbils, agendes, blocs de notes i albums fotogràfics. Un dels membres de l'escamot policial -especialment jove- desenfunda el seu ordinador portàtil i l'endolla a tots aquells apa-

Els objectes requisats, per molta reclamació que es faci, no es recuperen

rells amb connexió des d'on sigui tècnicament possible descarregar arxius. Clonen tota mena de discs durs i targetes de memòria. El que no són capaços de duplicar en un curt espai de temps ho fiquen dins d'una bossa i al maleter del vehicle. La resta és retornada als seus legítims propietaris sense més explicacions. Els objectes requisats, per molta reclamació que es faci, no es recuperen. Aquesta descripció dels fets es desprèn dels testimonis de persones que ho han patit en pròpia pell durant els desallotjaments de cases com La Makabra, Can Ricard, Kan Mireia i

Desallotjament de "La Dinamo" a l'avinguda Verge de la Salut de Barcelona. 8 de maig a les 7 del matí.

Edu Bayer

el recent Antic Martí de Sants. Aquest últim es produí el dilluns 7 de maig a les 6:30h del matí. Mentre els agents s'enduien objectes personals en aquestes bosses, els residents a la casa els van interpellar i la resposta fou contundent: "Que per què ens enduem això? Jo no veig res". Aquesta unitat però, no forma part de l'operatiu de desallotjament, actuen des d'una altra línia jeràrquica.

► L'home sense rostre

La Divisió Central d'Informació (DCI) dels Mossos d'Esquadra és qui coordina aquests agents. El seu superior jeràrquic és Joan Delort (Secretari de Seguretat Pública), però el comandament directe no té nom ni cara. Fonts conexas de l'estructura interna del cos asseguren que es tracta d'un personatge molt paranoic i que presumeix de no haver estat mai fotografiat. Segons ha pogut saber el setmana-

ri DIRECTA, dos dels seus estrets col·laboradors són el sotsinspector JLGA i el sergent JCGF, que varen ser condecorats recentment per la detenció i empresonament l'any passat de dos joves anarquistes a Barcelona. Segons aquestes fonts, els membres de la DCI no mantenen bones relacions amb els nous responsables d'Interior, Joan Saura i Joan Boada, amb qui no comparteixen tota la informació de què disposen.

► Denúncia judicial

Segons l'advocat dels okupes de La Makabra, Antoni Lucchetti, el clonatge de discs durs i la sostracció d'objectes personals "és absolutament il·legal i s'ha d'estirar del fil de qui són aquests agents". Amb els testimonis dels seus defensats ja ha interposat una denúncia al jutjat de guàrdia per tal d'investigar els fets. L'advocada dels recentment desallotjats a Sants també pensa fer-ho els propers dies. ☞

La reflexió

La vida dels altres, en directe i via USB 2.0

☞ David Fernández

Autor de Cròniques del 6

Valentment encaputxats, en traïdora matinada i robant intimitat. I eren Mossos d'Esquadra de la Divisió d'Informació. De paisà, en comissió de serveis i disparant il·legalitats a tort i sense cap Dret. Tot plegat aquest mateix dilluns passat. A Sants, barri rebel. Ja havia passat el novembre a La Makabra i va tornar a passar el gener a Kan Mireia. Agents d'en Saura (o d'en Montilla o d'en Delort o de l'Entesa Anacional de Retrocés) clonant portàtils, copiant les agendes del mòbil i

buidant targetes fotogràfiques digitals amb total impunitat i sense cap ordre judicial. En plena era de l'ús de la cibernetica, la telemàtica i la informàtica amb fins repressius als nostres barris i carrers.

Perquè ara ja és el torn de la violència USB: dos minuts i escaig i tenen el teu disc dur, la teva agenda i les teves instantànies. Digitalment submisos i sotmesos, en megabytes de control social que perimetren l'última coma d'un mail, radiografien reflexions personals i col·lectives i rastregen afectes i efectes. Tautologies pures, la violència genera Dret. I malauradament, aquesta violència

-tan tecnològica, tan simbòlica i alhora tan crua i colpidora- segueix generant Dret. Dret d'Estat, que no pas Estat de Dret cacarejat de plastilina i embolcall, que sempre es passen per tots els folres possibles les policies del seu món impossible. Impunitats i immunitats amb número de placa que ratifiquen la supremacia del Dret. Del Dret de l'Estat a fer el que li plagui, com li rota, quan li escou. En fi, el dret impune dels Mossos a rebentar la nostra intimitat, furetejar les nostres amistats i alterar processos vitals en els nostres morros i amb els nostres calés.

Entren a desallotjar una casa solidàriament okupada i desallotgen també l'Estat de Dret, aquell miratge que diuen defensar. Ja no et detenen, però se t'emporten complet amb tot el que penses transferit via USB, en *pen-drive* o en cofoi portàtil. Quan l'Estat s'encaputxa amb violències tecnològiques que traspuen excepcions despullant la vida dels altres, és quan es consolida el dret de cuixa modern però feudal a saber-ho tot dels súbdits. Delinqueixen. Ells i els que els manen. Estan delinqüent. Delinquiran demà amb beneplàcit oficial i protecció estatal. I aleshores només queda aquella vella i encertada

cançó -descarregable també avui digitalment en mp3, ipod o com vulgueu- que sintetitzava: "Delincuencia, es la vuestra, asquerosos". Tan fastigosa com la dels uniformats encaputxats, amb estètica d'incontrolats i fills de l'Estat que els va parir, que violaven dilluns la nostra intimitat. La de totes i tots.

Violència tecnològica com violació. Violació impune amb certificat d'Estat. Control desbocat despullant. Gossos d'assalt bordant que ja no mosseguen la carn, sinó la idea, el pensament, el mail, el darrer document guardat. Com dilluns. Com dilluns passat a Sants. Aquí. Ara. Abans d'ahir. ☞

CATALUNYA // PROCÉS DE PAU

La campanya 'Sí al procés' demana la derogació de la Llei de Partits

Laia Alsina Garrido
/redaccio@setmanaridirecta.info/

Que no s'exclougui l'esquerra abertzale de les properes eleccions municipals. Aquestes són la finalitat i la reivindicació del manifest que la campanya "Sí al Procés" ha fet públic aquesta setmana en la que els tribunals i el govern espanyols, una vegada més, han posat bastons a les rodes perquè les diferents candidatures de l'esquerra independentista basca puguin ser presents a les urnes el pròxim 27 de maig.

En la presentació del text de la campanya hi han estat presents representants del món de la cultura, del periodisme i de la justícia que avalen la teoria que la Llei de Partits, com assegurava el vocal de la Comissió de Defensa del Col·legi d'Advocats, Jaume Asens "és una normativa pròpia de temps de guerra, amb l'única voluntat d'excloure unes idees". En aquest sentit, des de l'Associació de Dones Periodistes, Elvira Altés destacava que el que "és legal, no sempre és legítim, ètic i moral" i reclamava a la ciutadania que no "es deixi endossar lleis com aquesta i que s'exerceixi el dret a escandalitzar-se".

"Es tracta d'una normativa que vulnera drets bàsics", segons l'advocat Jaume Asens

En el terreny més específic, Jaume Asens insistia que "es tracta d'una normativa que vulnera drets bàsics" i que té un caràcter excepcional que "ja fa massa temps que dura". Per això, el vocal de la Comissió de Defensa del Col·legi d'Advocats denunciava que la Llei de Partits "respon a un populisme justicier preventiu que intenta 'defensar' la democràcia amb armes antidemocràtiques" i suposa una greu intromissió del "món de la política en l'àmbit judicial".

L'actriu Carme Sansa va ser l'encarregada de llegir el manifest de la campanya "Sí al Procés" on queda pal·lesa la necessitat de donar una sortida negociada al conflicte al País Basc alhora que s'assenyala com a nou entrebanc els esforços del govern espanyol perquè l'esquerra abertzale il·legalitzada no sigui present a les eleccions.

Mentrestant, aquesta iniciativa ciutadana ja ha anunciat que no aturarà la seva activitat. De cara al mes de juny preparen un acte en què hi siguin presents protagonistes de diversos conflictes internacionals amb la voluntat que la seva experiència pugui servir d'exemple per resoldre la situació que es viu al País Basc. ☉

BARCELONA // IMPUNITAT DELS COSSOS POLICIALS

Es destapa un nou cas de tortura a la comissaria de les Corts

Lluc Salellas
/redaccio@setmanaridirecta.info/

Un altre cas de tortures planejades sobre la comissaria dels Mossos d'Esquadra al barri barceloní de les Corts. Un jove senegalès ha presentat una querrela criminal contra la policia catalana, després que, segons el seu relat, agents dels Mossos el colpeessin reiteradament durant el temps de detenció i li trenquesin els ossos del braç esquerre.

Un dels agents li va subjectar el braç apartant-lo del cos i un altre li va donar un cop amb el peu, que li va esberlar l'os

Els fets es remunten al 28 d'abril del 2006 quan agents de la guàrdia urbana van detenir-lo, segons l'afectat, de forma arbitrària, i va ser traslladat al centre de detenció de les Corts. Havent ingerit la ració del vespre, segons el querellant, el fet de demanar aigua fora de les hores establertes va desagradar a una agent, i hauria motivat que aquesta anés a cercar un grup de companys que es van concentrar davant la cel·la. Un agent va obligar el jove a posar-se bocaterrosa, el van emmanillar, i van començar a colpejar-lo entre tots, a la nuca, per tot el cos, fins que un d'ells li va subjectar el braç apartant-lo del cos i un altre li va donar un cop amb el peu, que li va esberlar l'os, sentint-se un espetec. Tot seguit, els Mossos haurien marxat deixant, durant quasi una hora més, el jove a dins, emmanillat i malferit. Durant aquesta estona, quali-

Encara té el braç notablement afectat per l'agressió Nitgard

ficada pel jove com a "interminable" ja que el braç "li feia molt de mal i li anava quedant botit", el detingut va estar cridant i demanant auxili. "La sensació era que el braç m'estava a punt d'explotar", afirma el noi senegalès. Finalment, un agent li va retirar les manilles i va quedar ajagut al terra, fins que al cap d'una altra estona, una parella d'agents el van emmanillar altre cop, havent de retorçar-li de nou el braç trencat i se'l van endur cap a l'Hospital del Mar, on va ser operat quirúrgicament per col·locar-li ferros per unir els diferents ossos del braç.

Des del punt de vista dels Mossos d'Esquadra, el jove s'hauria autolesionat voluntàriament

Segons els Mossos, el jove s'hauria lesionat voluntàriament mentre estava a la cel·la, i neguen qualsevol agressió

mentre estava a la cel·la i neguen qualsevol agressió.

La via judicial està en procés. Així, la querrela criminal presentada per l'agredit es troba en fase

d'instrucció i inclou diversos delictes, com per exemple, lesions, coaccions, tortura, vulneració dels drets del detingut, omissió del deure de socors i de perseguir delictes, contra la integritat moral, tot amb agreujants pel fet de ser funcionaris públics, i per motius xenòfobs i racistes.

El jutge instructor haurà de decidir, a partir de les proves practicades fins al moment, com per exemple la documentació mèdica, el reportatge fotogràfic de la cel·la, testimonis de les cel·les annexes i informe forense, si les lesions que presenta el jove són compatibles amb una automutilació, o bé amb una agressió, i si s'arriba a citar algun dels agents querellats en qualitat d'imputat. En tot cas, un dels eixos fonamentals és la possible identificació per part del jove dels agents que haurien protagonitzat l'agressió. De moment, el Ministeri Fiscal no s'ha posicionat en un o altre sentit, ni ha realitzat cap proposta de prova tendint a la investigació dels fets.

Mentre el procediment judicial segueix el seu camí, les preocupacions del jove van més enllà. I és que arran de les lesions d'aquell dia al braç, i com a treballador immigrant que és, té molts problemes per sobreviure i enviar diners a la família, perquè a què les seqüeles són tantes que no pot treballar. Així mateix, el jove ha assegurat a la DIRECTA que li fa por circular pels carrers de Barcelona, atemorit per una possible represàlia. Des de l'agressió està rebent suport psicològic per part de l'associació Exil, experta en processos traumàtics posteriors a situacions de violència, per aconseguir millorar la seva situació. El jove també ha acudit a SOS Racisme per exposar el seu cas, i aquesta associació ha tramès la queixa al Síndic de Greuges, sense que el jove hagi rebut cap resposta a dia d'avui. ☉

CATALUNYA // LA MANIFESTACIÓ A CORNELLÀ ACABA AMB 4 DETINGUTS

Protestes per Can Vies i els Tòxics

Directa Baix Llobregat
/baixllobregat@setmanaridirecta.info/

Dissabte a la nit els Mossos d'Esquadra van detenir quatre persones pels carrers de Cornellà de Llobregat. A la matinada van sortir sota els càrrecs de desordres, deslluiment de béns públics, resistència i agressió a l'autoritat. En el transcurs d'una de les detencions dues persones més van ser tretes per la força d'un bar per tal d'escorcollar-les i identificar-les. Fruit de les lesions sofertes han presentat una denúncia per agressió policial. Paral·lelament, un grup d'unes 25 persones eren escorcollades i identificades a la plaça de Lluís Companys. Aquestes s'havien

concentrat en resposta a l'assetjament a que diversos efectius antiavalots estaven sotmetent el CSO la Banka Rota. Tot plegat tenia el seu origen en una manifestació que es va dur a terme des de les set de la tarda pels carrers de Cornellà com a resposta al desallotjament del CSO Els Tòxics (DIRECTA 46). Un dels presents a la marxa va definir l'actuació policial com a "desproporcionada" en funció del caràcter de la protesta, que va consistir a pintar, encartellar i desplegar pancartes.

A la mateixa hora, a la vila de Sants, una marxa de torxes va denunciar el procés judicial contra el centre social Can Vies. L'acte es va fer en el marc de les festes del 10è aniversari del CSO.

La manifestació de Can Vies davant el districte

Guillem Valle

GIRONA // LA PLATAFORMA Opositora presenta recurs davant el Tribunal Suprem

La MAT es podria iniciar el juny tot i la oposició de 57 municipis

✉ Jesús Rodríguez
/redaccio@setmanaridirecta.info/

Les 25 entitats que integren la Plataforma No a la Línia de Molt Alta Tensió van fer públic el passat 3 de maig la presentació d'un recurs a la sala del contenciós administratiu del Tribunal Suprem. Amb aquesta mesura, que s'oposa a la decisió presa el 15 de febrer per part de la Direcció General de Política Energètica i Mines del govern de l'Estat, volen aturar les obres de construcció de la línia elèctrica de 400.000 volts que han d'unir els trams Sentmenat-Bescanó i Vic-Bescanó —els fins ara aprovats pel govern. La decisió del govern de Zapatero dona la categoria d'infraestructura d'utilitat pública al projecte, i per tant, s'autoritza l'inici de les expropiacions forçoses a les parcel·les —principalment, forestals i agrícoles— afectades pel traçat. Tota la burocràcia que se'n deriva pot prolongar les actuacions durant mesos. Tot i això, l'actual delegat de Red Eléctrica a les comarques gironines, Lluís Pinós, ha assegurat que les obres del traçat s'iniciaran durant el proper mes de juny.

► Rebuig al territori

Cal destacar que una de les 25 entitats que integren No a la Mat és l'Associació de Municipis afectats per Línia de Molt Alta Tensió (AMMAT), que suma un total de 57

Advocats i portaveus de No a la MAT durant la roda de premsa

Arnau Bach

ajuntaments contraris a la infraestructura. Alguns d'aquests consistoris ja han manifestat que seguiran oposant-se a les obres un cop comencin, dificultant al màxim possible la seva execució. En el moment que les màquines arribin als municipis afectats, ja es planteja la possibilitat de la resistència civil, pacífica però clara i manifesta. Segons Xavier Llorente, portaveu de No a la MAT, "encara hi ha escepticisme sobre la possibilitat

que la línia comenci a fer-se el juny, però si és així el rebuig pacífic a les obres hi serà present". També assegura que no es tracta d'un rebuig perquè sí: "Nosaltres no som dels que diuen: la línia per casa nostra no, per la comarca veïna, sí". "Des de la plataforma es defensa un no crític amb el model energètic, per innecessari i perquè tindrà conseqüències irreversibles a l'entorn"; "la línia elèctrica només és bona pels interessos d'u-

nes poques multinacionals i s'enfronta al posicionament de la majoria de la població".

► Distàncies de seguretat

Una de les pors més visibles entre la població que viu al traçat de la MAT és l'efecte de les radiacions electromagnètiques en la seva salut. Segons la normativa que aplica Red Eléctrica Española, no es poden instal·lar els cables d'una línia de 400.000 volts a menys de 400

metres de les àrees urbanes dins dels municipis, i en el cas de la MAT aquesta distància serà de 500 metres. Curiosament, però, s'han afegit a la normativa tota una sèrie d'irregularitats pel que fa a les masies aïllades i els habitatges separats del casc urbà. En aquest cas, la línia podrà passar a només 100 metres, tot i que no hi ha cap justificació per aquest peculiar criteri. El mateix Xavier Llorente explica que "és incompreensible que si els estudis científics aconsellen una distància de 400, es forci aquesta major proximitat, que pot danyar la salut dels habitants d'aquestes masies". L'única explicació vindria del fet que l'existència d'una població tan disseminada en aquests municipis faria impossible la construcció de la línia a una distància de 400 metres de tothom, ja que faria continus giravolts impossibles de resoldre tècnicament. Segons Llorente, la gravetat d'aquesta irregularitat es troba precisament en el fet que "els estudis certifiquen un augment considerable de leucèmies infantils, fortes migranyes i contaminació per ozó troposfèric a les proximitats d'àrees amb alta radiació electromagnètica". Finalment des de la plataforma també volen denunciar "el menyspreu cap a la ciutadania per part de la classe política del govern de l'Estat i la Generalitat, un fet que previsiblement es veurà reflectit a les properes eleccions municipals".

VILADECANS // TERRENY NATURAL EN PERILL

La Generalitat aprova la urbanització de les Oliveretes

✉ Oriol Matadepera
/baixllobregat@setmanaridirecta.info/

La Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona ha aprovat definitivament el pla parcial del sector de Llevant, conegut com a Oliveretes, a Viladecans (Baix Llobregat). El març de 2006, en un ple extraordinari l'ajuntament baixllobregatí inicia l'aprovació del projecte urbanístic en aquesta zona agrícola forestal. El govern local (PSC, ICV-EUiA), amb el suport del PP, es posa d'acord amb l'Institut Català del Sòl (Incasol) per urbanitzar un nou barri a la falda de la muntanya de Sant Ramon.

En el tràmit a la Generalitat, la Comissió d'Urbanisme havia retornat l'expedient a l'ajuntament per una irregularitat en la seva tramitació. El que succeïa era que no es podia aprovar abans el projecte urbanístic que la modificació del Pla General Metropolità (PGM) per al sector. Ara, passat el termini d'al·legacions per a la modificació del PGM ja s'ha pogut aprovar conforme a la llei el pla de Llevant.

► Salvem Oliveretes

Quan s'aprova per primer cop el projecte neix la Plataforma Salvem Oliveretes, oposada a la construcció de 2.377 habitatges en aquell espai natural on es preveu l'arribada de 8.000 persones noves i 4.000 cotxes més. També es construirien una nova escola i un ambulatori

Es projecten 2.377 habitatges on es troben tres torrenteres mediterrànies

que, segons la Plataforma, "estarà saturat només obrir portes". Recriminen a l'ajuntament que promogui el creixement de la ciutat fins a 80.000 habitants en pocs anys però a la vegada "els pisos buits no surten al mercat i no s'ha fet un pla d'habitatge per saber la necessitat de construir un nou barri a la ciutat".

L'objectiu bàsic de les entitats i persones que volen preservar l'espai natural ha estat difondre les repercussions del projecte. A la vegada s'ha pressionat a l'administració per a que apliqui el reglament de participació ciutadana i aturi el projecte urbanístic batejat com a "Ecobarri" que es vol desenvolupar a camps de garrofers, alzines i roures centenaris on es troben tres torrenteres mediterrànies.

Núria Caba

La reflexió

Estem de dol però seguirem lluitant

✉ Ricard Caba
Membre de la Plataforma Salvem Oliveretes

Tot i que la comissió territorial d'urbanisme ha aprovat definitivament el projecte "el Pla de Llevant" de Viladecans, un pla parcial que farà desaparèixer per sempre la zona agrícola forestal d'Oliveretes, construint un nou barri de 2.400 habitatges, encara

hi ha moltes coses a fer. Exigirem els estudis de mobilitat que encara no ens han ensenyat i estarem a l'aguait perquè encara falten dos expedients: Projecte d'urbanització i Projecte de Reparcel·lació, els quals tenen un tràmit similar al Pla Parcial. El primer és el projecte d'obres per a la construcció dels carrers, zones verdes, etc. Però el segon és on està la mare dels ous de tot

plegat i és el que normalment dicta l'èxit d'un planejament. És on es reparteix el pastís i ja se sap que tot és molt bonic quant està de colors, però quan parlem de diners les coses es miren amb lupa, fins a la reparcel·lació no se sap què li toca a qui. No seria el primer ni l'últim Pla Parcial que se'n va a l'aigua per culpa de no poder resoldre adequadament el projecte de Reparcel·lació.

ABRERA // LABORAL

La plantilla de SAS arriba a un acord per al tancament

Directa Baix Llobregat
/baixllobregat@setmanaridirecta.info/

Divendres passat la gran majoria de la plantilla va ratificar en assemblea el preacord pres el dia abans amb la direcció de SAS per a tancar definitivament la fàbrica a Abrera (Baix Llobregat). Així, aquest dilluns s'ha signat amb l'empresa i la mediació de la Generalitat un acord que indemnitza el personal amb 60 dies de sou per any treballat i altres compensacions econòmiques. La darrera oferta de l'empresa era de 52 dies i com que ja havia finalitzat el termini de resolució de l'Expedient de Regulació d'Ocupació, el mediador de la Generalitat, Juan Ignacio Marin, havia fet una proposta acceptada per ambdues parts. L'acord respecta el sou de cara a la indemnització per a la gent que ha estat de baixa i per a les dones amb reducció de jornada per maternitat. També es dona l'opció voluntària, a les persones majors de 47 anys, de recol·locar-se a SAS Martorell (Baix Llobregat).

La plantilla ha estat dos mesos tancada a l'empresa i les decisions han estat preses en assemblea per la gran majoria

► **La lluita contra el tancament**
La plantilla ha estat dos mesos tancada a l'empresa des que la patronal va deixar de subministrar material de producció, qüestió denunciada pel Comitè d'Empresa i pendent de resoldre's. En aquest temps s'han fet concentracions de tot tipus a l'autovia, a les portes d'on es portava a terme la negociació o, la darrera, a l'entrada del torneig de tennis Open Seat Godó. Com sempre, s'ha denunciat el paper de Seat en el tancament, perquè SAS n'era proveïdora. S'ha arribat a aturar la producció de Seat en diverses ocasions obstaculitzant l'entrada de material.

Aquesta lluita ha estat dura, en paraules d'Antonio Aranda, delegat de CGT al Comitè d'Empresa, perquè "mai s'ha comptat amb la força d'aturar la producció perquè no hi havia material". En tot moment, "les decisions han estat preses en assemblea de la plantilla", sense el protagonisme de cap representant sindical de fora de l'empresa. Aranda afirma que la plantilla ha tingut una actuació "exemplar" ja que "des del moment en que es coneix el tancament la gent s'ha mobilitzat i ha treballat fins a l'últim minut".

PAÏSOS CATALANS // MANIFESTACIONS MASSIVES

Commemoració històrica

Redacció Directa
/redaccio@setmanaridirecta.info/

La manifestació en record de la pèrdua de les llibertats valencianes d'enguany, celebrada el dissabte 5 de maig, ha estat històrica per dues raons. La primera, perquè en ser el tres-cents aniversari de la batalla d'Almansa, l'acte tenia un caire especialment simbòlic. I el segon, i més important, per la massiva afluència de gent. I és que Acció Cultural del País Valencià, entitat organitzadora, ha xifrat en més de 70.000 les persones concentrades. Tots els testimonis coincideixen que és una de les diades més nombroses que es recorden.

A això hi ha influït la proximitat de les eleccions autonòmiques valencianes i algunes polèmiques decisions molt recents adoptades per l'executiu de Francesc Camps, com la de censurar les emissions de TV3 al País Valencià, que han escalat, i molt, l'ambient polític al sud de la Sènia.

Al marge, però de conjuntures polítiques, la manifestació va ser també una demostració de força de l'esquerra independentista, que va agrupar no només el bloc més jove i participatiu sinó també un dels més nombrosos.

Mural en referència a la defensa del territori durant la marxa de València

Idoia Calabuig

► **Matí a Xàtiva**

Precisament l'esquerra independentista es va manifestar en el marc de la campanya "300 anys" a Xàtiva el mateix dissabte al matí. L'acte va acabar amb una concentració al monument als Maulets de la població, que va ser totalment cremada el 1707, on es va realitzar un homentatge als defensors de la ciutat de l'e-

poca. La nota negativa la van posar grups d'ultradreta que van amenaçar els manifestants i van apallissar dos veïns.

► **Mallorca**

També a Palma ha estat un cap de setmana mogut. El divendres 4 de maig més de 30.000 persones van omplir el centre de la ciutat convocats per l'Obra Cultural Balear a

la Diada per la Llengua i l'Autogovern. A l'acte es va demanar als responsables polítics que es "comportin de manera honesta, es millori la qualitat de la vida cultural de l'illa i el sistema educatiu, i es doni el paper de preeminència que li correspon a la llengua catalana". També va servir per finalitzar el Correllengua que ha atravesat una cinquantena de pobles.

MATARÓ // PETICIÓ IRREGULAR DE VOT PER CORREU

La CGT denuncia frau a les eleccions sindicals de Correus

Roger Palà
/redaccio@setmanaridirecta.info/

El sindicat CGT ha presentat una denúncia davant del jutjat penal de Barcelona contra un candidat de CCOO que presumptament hauria realitzat frau en la sollicitud de vot per correu de trenta persones en les eleccions sindicals a Correus.

Els fets van succeir els dies 27 i 28 de març de 2007 a l'oficina de Correus de Mataró. Segons la CGT, un afiliat de CCOO, que segons els denunciants figura com a número tres en la candidatura de personal laboral de Comissions a Correus de Barcelona, va presentar la petició de vot per correu de trenta treballadors: 24 de personal laboral i sis de personal funcionari.

► **Petició irregular**

Segons la CGT, aquesta petició és irregular perquè la legislació sobre vot per correu estipula que ha de ser el propi interessat el qui sol·liciti personalment el vot en una oficina de correus, o en cas que no pugui personar-s'hi, haurà de fer-ho mitjançant un poder notarial. Els anarcosindicalistes afirmen que en aquest cas les peticions dels vots per correu es van poder realitzar de manera irregular gràcies al fet que el treballador de finestrata que els va acceptar o bé desconeixia la

Roda de premsa a la seu de CGT a Barcelona on s'ha denunciat el frau a les eleccions

Arnau Bach

normativa o bé va actuar de manera còmplice amb la persona que va presentar-los.

El cap de l'oficina de Correus de Mataró, però, va detectar la presumpta irregularitat a temps i va dirigir un escrit denunciant els fets a la mesa electoral el dia 4 d'abril. Com a conseqüència d'això, la mesa va procedir a anul·lar aquestes peticions el mateix dia 4, comunicant-ho als afectats perquè procedissin a realitzar la petició de vot per correu ells mateixos com mana la llei. El cap de Mataró va posar els fets en coneixement de l'empresa perquè aquesta prengués mesures de caràcter intern.

Un mes després dels fets, la CGT afirma que l'empresa no

ha pres cap mesura interna. Per aquest motiu, el sindicat ha presentat una denúncia contra l'autor de la presumpta irregularitat i ha exigint a l'empresa que es personi com a acusació. Els anarcosindicalistes acusen el delegat de Comissions d'un presumpte delictes de falsedat en document públic, que té una pena d'entre sis mesos i tres anys de presó. La CGT considera que el frau en el vot per correu "també pot succeir en les eleccions polítiques". Per als anarcosindicalistes, "demostra que no queda garantit en cap dels processos electorals ni sindicals ni polítics, que l'admissió de sol·licituds de vot per correu sigui feta correctament".

LLEIDA // ANIMALS

Una cinquantena de manifestants per la protecció dels animals

Directa Terres Ponent
/terresponent@setmanaridirecta.info/

Pronatur organitzà el 6 de maig a Lleida una manifestació contra els maltractaments als animals amb el lema "No torturaràs, no mataràs, no abandonaràs". Va reunir cinquanta persones acompanyades dels seus gossos i va finalitzar amb una xerrada.

► **Petició a la Generalitat**

Les manifestants reivindicaven que la Generalitat i altres entitats compleixin la normativa. Segons les organitzadores, el govern obliga els treballadors de la canera a tenir curssets de cuidadors, però no n'homologa cap. La canera ha de vacunar, posar el xip i tenir registre d'entrada i sortida de gossos, fet que no es realitza en molts casos. Està prohibida l'exhibició d'animals als aparadors de les botigues però la majoria no ho compleixen. Tampoc hi ha un registre que informi d'on provenen els gossos i no hi ha garanties que la compra i el trasllat es facin seguint la normativa. Una altra reivindicació és que la ciutadania està obligada a recollir els excrements dels gossos mentre no hi ha prou papereres i les multes són de tres-cents euros, tot i que la Generalitat no posa els recursos per complir les lleis que promulga.

ESTAT ESPANYOL // L'EXÈRCIT DESTINA MILIONS D'EUROS A SUPOSEDES CAMPANYES DE PAU

3.500 milions a 26 'missions de pau'

☞ Pau Cortina

/redaccio@setmanaridirecta.info/

Segons ha transcendit els darrers dies, l'Exèrcit de Terra espanyol ha desplegat des de l'inici de la seva participació en operacions militars internacionals, l'any 1989, més de 70.000 soldats en quatre continents en el marc de 26 de les anomenades missions de pau, amb un cost total de 3.500 milions d'euros.

Campanyes que poc tenien a veure amb la pacificació desinteressada

Actualment l'estat espanyol manté tropes desplegades en les missions de l'OTAN a l'Afganistan i a Kosovo (amb 690 i 480 soldats respectivament), en l'operació de la Unió Europea a Bòsnia (uns 200 militars) i en la missió de Nacions Unides al Líban, on lidera la Brigada Multinacional Est amb un contingent de 1.100 soldats. I malgrat aquestes dades, l'actual no és el moment més àlgid de la història recent de l'Exèrcit espanyol quant

Contingent de l'exèrcit espanyol a l'Iraq després de la invasió

Sergi Reboredo

a contingents desplegats arreu del món. Va ser l'any 2003, sota el govern de José María Aznar, quan l'estat espanyol va registrar un màxim històric amb 3.600 soldats desplegats en quatre operacions diferents (Bòsnia, Kosovo, Afganistan i Iraq). Aquest nombre es va limitar posteriorment fins a 3.000

militars desplegats, un volum que l'executiu espanyol de José Luís Rodríguez Zapatero va mantenir posteriorment i fins al dia d'avui.

Tanmateix, l'epígraf "missió de pau" ha designat sovint campanyes que poc tenien a veure amb la "pacificació" desinteressada d'una zona en conflicte i molt amb la

consecució d'uns objectius estratègics fixats pels organismes que avalen aquest tipus d'operacions, tals com l'OTAN o Nacions Unides. La pau -una abstracció difícilment aplicable de forma simètrica als diversos punts del planeta on s'han destinat contingents militars- ha maquillat operacions de

caràcter bèl·lic i que intervenen parcialment a favor d'un dels bàndols en conflicte. En països com l'Afganistan o l'Iraq, per exemple, es produeix la paradoxa que les missions de pau amb participació espanyola han de reparar -o reconstruir- situacions conflictives generades prèviament per les pròpies potències que hi participen. A més, en aquests dos països en concret l'Exèrcit espanyol s'ha involucrat indirectament o directa en missions que incompleixen la legalitat internacional, com són la Operació Llibertat Duradora, impulsada pels Estats Units a l'Afganistan, o de la missió de "manteniment de la pau" a l'Iraq, poc després que els mateixos nord-americans envaïssin el país sense l'aval de les Nacions Unides.

Tot plegat fa plantejar la necessitat que, des del ministeri de l'Interior espanyol, es clarifiqui quina és la funció real de l'Exèrcit en les missions de pau per verificar si efectivament els contingents enviats treballen per la pau i en tasques humanitàries o si, al contrari, són part d'operacions bèl·liques encobertes o poc transparents. Al seu torn, això permetrà calibrar el global de la despesa pressupostària destinada a l'Exèrcit sense la màscara de la funció pacificadora. ☞

LLEIDA // ESTAFES I ABUSOS A PERSONES SENSE PAPERS

Un empresari i un guàrdia civil, empresonats per estafar immigrants

☞ Directa Terres de Ponent

/terresponent@setmanaridirecta.info/

El passat 4 de maig, la premsa lleidatana i altres mitjans de comunicació es feien ressò de la notícia: la Policia Nacional i la Guàrdia Civil havien detingut entre sis i set persones per cobrar entre 2.000 i 8.000 euros a persones immigrades a canvi de prometre'ls els papers que les regularitzarien.

El subdelegat del govern a Lleida, José Àngel Flores, afirmà que la investigació continuava oberta i que feia mesos que s'investigava l'empresari detingut. Els dos homes empresonats divendres són J.C.S.S, propietari de la immobiliària Assles Serveis S.L, del carrer Alcalde Porqueres núm. 17 i J.C.D, un guàrdia civil de baixa, cunyat del primer. Altres persones implicades són les dos germanes i dones dels empresonats i un home d'origen magrebí, tots tres en llibertat amb càrrecs. El jutge del Jutjat d'Instrucció núm. 1 els imputa un delicte continuat de falsificació de document oficial, un d'estafa agreujada i un d'afavoriment de la immigració il·legal. El diari *El Segre* publica que hi podria haver més de 100 persones afectades; *La Mañana*, que J.C.S.S ja hauria estat denunciat l'octubre de 2006 per falsificar 140 permisos de tre-

ball a persones d'origen ucraïnès. Veïns i veïnes amb les quals ha parlat la DIRECTA expliquen que la clientela eren sobretot persones immigrades i afirmen no estar sorpreses per les detencions. "Un dia hi havia davant la porta dos dones africanes que no paraven de cridar. Estaven molt nervioses. Algú devia trucar

L'activitat estafadora del propietari de la immobiliària ve de lluny. Entre 1999 i 2000 va ser condemnat cinc cops per impagament

als mossos, perquè va aparèixer una patrulla. Jo no sentia de què es queixaven però els agents els deien que possessin una denuncia", relata una veïna.

L'empresa relacionada amb l'estafa seria una societat anomenada Trezer-Assles S.L, constituïda el novembre del 2006 i dedicada a

"l'exportació, importació i comercialització de tota classe de materials de construcció i operacions immobiliàries en tota la seua amplitud". En una recerca efectuada per Internet es pot comprovar que dita societat s'anuncia venent coses tant curioses com mobles de cuina o intercanviant-los per materials de construcció. En dita recerca també s'ha constatat que l'activitat estafadora del propietari de la immobiliària ve de lluny. Al Diari Oficial de la Província de Lleida es poden trobar diversos antecedents judicials. Entre el 1999 i el 2000, el Jutjat Social el va condemnar per impagament fins a cinc vegades, tot i no presentar-se als judicis i trobar-se en "parador desconegut". A més a més, el Jutjat d'Instrucció nº 1 de Lleida va condemnar-lo per una reclamació econòmica al juliol del 2000.

La immobiliària Assles és una empresa familiar creada al 1995. Fa un any va canviar de seu. Anteriorment es trobava al carrer Magdalena. Sembla que es tracta d'una de les primeres immobiliàries de la ciutat dedicada al negoci amb població immigrada i que per aquest motiu li haurien atorgat un premi. Aquestes darreres informacions no han pogut ser corroborades, de moment, per aquest setmanari. ☞

Ari Nieto

La immobiliària Assles roman tancada des de fa una setmana. A la porta es pot llegir que es tracta de "motius personals".

Si Hugo Chávez és la icona de la revolució bolivariana, Humberto López, el "Che Bolivariano", és un altre símbol de Caracas. Té 48 anys i un semblant a Ernesto Guevara, el líder de la revolució cubana, que l'ha dut a la fama. Recorre els carrers d'aquesta ciutat en una moto, vestit amb una samarreta verda i una gorra negra, amb el nom de Chávez gravat a la samarreta, i una bandera cubana a la cintura. És una imatge que ha generat una tendència "Bush, asesino imperialista".

Humberto va conèixer la figura del Che Guevara a través de la política i els murals que es feien al seu barri de San Agustín, als anys setanta. Un barri de forta tradició revolucionària era l'únic lloc a tota Venezuela on es podien veure murals pintats pels carrers. Allò era considerat un acte de desobediència mateix va patir la repressió de la policia durant un període d'alternança bipartidista que va donar lloc a un factible un procés de canvi profund. És aleshores que Humberto deixà emular la figura de Ernesto Guevara i es va convertir en una màscara amb la intenció de promoure el missatge revolucionari i la consciència política. "Va ser Chávez qui em va donar el nom de Che i jo seguiré vestint com ell fins que mori".

Ja fa vuit anys que Humberto es dedica a treballar a la indústria de baix la revolució bolivariana. "Si no hi ha revolució, no és de ser un revolucionari. No és ser ni un subversiu, no! Significa arribar al nivell més alt de la revolució i ajudar al canviar les relacions de poder de la manera que el Che passa el dia a la càrrega".

evolució bolivariana, Humberto dels seus rostres als barris de físic extraordinari amb l'heroi ímit entre l'homenatge i la caritat en una moto també disfressa matricula i un cartell que sen-

che Guevara a partir de l'activitat arri natal "El 23 de Enero" durant ió obrera molt combativa. "El 23 dien veure murals revolucionaris at subversiu i era perseguit". Ell a durant l'etapa de Puntofijo, un dur Veneçuela al col-lapse i va fer als 16 anys quan Humberto deci- i convertir-se en el Che veneço- ge revolucionari en la gent i crear va ressucitar l'esperit adormit del mori en combat", explica.

dica al treball social i a construir ha tergiversat molt el significat n guerriller armat ni un religiós més alt de consciència col·lec- domini establertes...". I d'aques- ca plaça Revolució, a la vora de

l'emblemàtic Puente Llaguno ajudant la gent, assessorant-la en qualse- vol tipus de problema que tingui. "Diners els dic que ni en tinc, ni en puc aconseguir, però si necessiten medecines, els han fet una injustícia o no saben com resoldre un problema, sóc capaç d'arribar fins al presi- dent Chávez per ajudar-los".

Parlant amb tots els que s'apropen a demanar consell acaben ende- gan llargues i animades converses sobre el procés veneçolà i el paper del poble. "Una de les coses més positives és que els conductors d'au- tobús ara s'interessen per la reforma constitucional". S'ha aconseguit posar damunt la taula de milions de llars veneçolanes assumptes que van des de la creació del partit únic, la necessitat de crear una indús- tria nacional pròpia de productes bàsics, l'obligació de pagar impostos, l'ALBA o la política de relacions internacionals de l'Estat veneçolà, per citar tan sols alguns exemples.

El Che veneçolà no té ídols, encara que sí que creu en els líders naturals com Hugo Chávez o Lina Ron, líder del partit Unidad Popular Venezolana, on va militar fins a la seva recent desaparició, per integrar- se al nou partit unitari PSUV.

I per aquells que s'ho creguin i per als que no també, el Che veneçolà seguirà anant amb la seva moto pels barris de Caracas, amb els seus companys de "comando", vetllant perquè no es cometin injustícies i ajudant de forma directa a la gent. Potser el més semblant a un heroi del cinema o a un romàntic revolucionari, tant pel seu aspecte com per la il·lusió innocent de construir un món millor per a tothom, encara que, de vegades, se'n desconeixi la forma...

Che bolivariano

TEXT I FOTOGRAFIA: Edu Bayer

HOSPITALET // CRISTIANISME

“Benaurets els perseguits per ser justos”

Directa Baix Llobregat
/baixllobregat@setmanaridirecta.info/

Més de dues-centes persones van participar en la trobada de pregària en solidaritat amb Jon Sobrino, teòleg de l'alliberament a El Salvador censurat pel Vaticà, i amb la parròquia de San Carlos Borromeo de Madrid amenaçada pel bisbat de tancament. L'acte va tenir lloc a la parròquia de la Mare de Deu de Bellvitge (L'Hospitalet, Baix Llobregat) ja que no s'havien deixat altres espais religiosos a Cornellà de Llobregat o a Barcelona. I no és estrany, perquè per quelcom semblant al que es va viure diumenge passat, el cardenal Rouco Varela vol tancar la parròquia del popular barri d'Entrevías, la “parròquia dels marginals” per la feina social que realitza la comunitat cristiana al costat de la gent exclosa del sistema.

S'ha posat sobre la taula el conflicte entre assistencialisme i lluita per la transformació social. Un rector desperta la solidaritat envers la parròquia

A l'acte hi van participar diferents comunitats cristianes catalanes que se senten influïdes per la teologia de Jon Sobrino i que s'han solidaritzat amb el que consideren un referent de compromís social i de coherència evangèlica. Diferents grups i persones van donar suport a Jon Sobrino i a San Carlos Borromeo, una parròquia que ha sobrepassat els seus límits amb gent que, buscant signes de resistència, ha vist com allà es denuncia quotidianament el capitalisme fruit de treballar amb els seus marges i s'ha posat sobre la taula el conflicte entre assistencialisme i lluita per la transformació social. També va intervenir un dels rectors d'Entrevías, Javier Baeza, que va explicar la situació viscuda arran dels arguments de la jerarquia eclesiàstica que afirma que no segueixen la litúrgia catòlica i que la seva catequesi no està homologada. Baeza va deixar clar que més important que els rituals és “la indissolubilitat de la fe i la lluita per la justícia social”. Així, dona les gràcies al cardenal madrileny per despertar la solidaritat envers la parròquia que “no coneix fronteres ni idees”, ja que ara s'hi acosten tot tipus de col·lectius presumptament antagònics als quals els uneix la fe en l'ésser humà, més que la fe en Jesús. ☉

NOU BARRIS // ES POT PERDRE UN ESPLAI PER A GENT SENSE RECURSOS

La Tronada reclama la intervenció pública per salvar el local de joves

Estela Morón
/redaccio@setmanaridirecta.info/

Ara fa dos anys, l'Associació Juvenil Tronada va començar la seva reivindicació. Després de 13 anys treballant amb els infants i joves dels barris de Can Peguera i del Turó de la Peira, l'entitat va decidir comunicar al districte de Nou Barris, a Barcelona, les seves necessitats. Tronada es queixa de no disposar ni dels mitjans ni dels equipaments per donar un servei digne als 7.300 infants i joves de la zona sud de Nou Barris. Segons l'associació, en aquesta zona hi ha una manca d'oci educatiu entre setmana fora de l'horari escolar, fet que provoca preocupació entre les famílies pel temps que passen els seus fills al carrer o sols a casa. Per aquest motiu, Tronada es presenta com “l'alternativa al carrer per a aquests nens”, tal com recorda el director de l'associació, Toni Arrufat.

Es queixen de no disposar ni dels mitjans ni dels equipaments per donar un servei digne als 7.300 infants i joves de la zona

La major part dels nens que acull l'associació provenen de famílies desestructurades, amb pocs recursos o en situació d'exclusió social. “Són grups que, d'una altra manera, fomentarien conductes clarament incíviques”, afirma Arrufat. L'augment de la immigració i la manca de recursos socioeducatius per a joves de 12 a 18 anys que facilitin la inserció laboral —a la zona sud de Nou Barris no n'hi ha cap— fan encara més imprescindible, segons el director, la pervivència de l'associació.

► **La reivindicació**
Tanmateix, Tronada declara que no deixa de trobar-se amb dificultats per oferir aquest servei als joves i nens. “És un servei que hauria de ser públic: hauria d'anar a càrrec de les administracions”, protesta Arrufat. Així ho van comunicar fa dos anys a diversos representants del districte de Nou Barris. En vista de la passivitat d'aquests, van començar les reunions, els debats, els estudis de les necessitats de la zona i els actes reivindicatius.

D'una banda, l'associació disposa d'unes instal·lacions cedides per l'Ajuntament, l'antic gimnàs de l'Escola Ramiro de Maeztu, tancat fa anys per aluminosi. Primera reivindicació: una rehabilitació de l'edifici que,

Una de les aules on s'implanten les classes als infants

Estela Moron

en paraules d'Arrufat, “és insuficient i insalubre”. De l'altra, avui dia Tronada té dues persones contractades, una de les quals, gràcies a una aportació privada. Pel que fa a la resta, l'associació es gestiona amb voluntaris, que són els que es fan càrrec dels tallers, cursos de reforç i jocs dedicats als nens i joves.

El mateix Arrufat va començar treballant a l'associació com a voluntari. Deu anys després, n'és el president. “Tronada no tancarà mai per falta de voluntaris, el seu compromís és indiscutible. Ara bé, no volem seguir treballant en aquestes condicions”. De fet, l'entitat anuncia que haurà de valorar “seriosament” el proper mes de juny el tancament de dos dels seus projectes (Centre Diari i Xoves, “per la impossibilitat d'assumir la continuació d'ambdós projectes en el seu format actual, per no respondre ja plenament a les demandes i necessitats dels infants i joves del barri”).

L'entitat anuncia que haurà de valorar “seriosament” el proper mes de juny el tancament de dos dels seus projectes

► **Una necessitat per al barri**
Tronada rep 6.000 euros anuals de l'administració (“el mateix que val un semàfor”, ironitza Arrufat) i acull entre 40 i 45 nens al dia. A la zona de Nou Barris, on treballa, la població infantil només disposa de dos recursos socioeducatius oberts en horari

Tronada: educació en situació de risc

L'Associació Juvenil Tronada és una entitat sense afany de lucre, amb 14 anys d'història. El seu objectiu prioritari és el d'oferir una educació integral en el temps de lleure als infants i joves, posant especial èmfasi en aquells que viuen en situació de risc d'exclusió social. El seu voluntariat responsable és el motor de Tronada, convençut d'aquesta opció com a via de canvi social. En l'actualitat, l'associació du a terme tres projectes diferents: Esplai, Xoves i Centre Diari. El més vete-

rà és l'Esplai, que ofereix, tots els dissabtes a la tarda, una alternativa lúdica a infants dividits en tres grups d'edat. Xoves, per la seva banda, és un projecte adreçat als joves de la zona (a partir del 12 anys), a través d'activitats de reforç escolar i ludoteca dirigida tres dies per setmana. Per acabar, el projecte de Centre Diari té sis anys d'antiguitat i és l'únic de la zona que ofereix activitats ludicoeducatives i de reforç escolar quatre dies entre setmana.

Joves i nens disfruten de les activitats

Estela Moron

extraescolar; per als joves, no hi ha cap recurs que funcioni entre setmana. “Des de l'Associació Juvenil Tronada veiem la realitat de les altres zones del districte i volem el mateix per a la nostra zona: un mínim suficient d'equipaments dedicats a la infància i al jovent”, reclama el seu manifest reivindicatiu. “No volem calés, ni ser contractats —insisteix Arrufat—, volem que els veïns i els familiars siguin conscients que es pot perdre un recurs per al barri. Jo crec que si l'Ajuntament de Barcelona conegués millor la tasca que fem, no

ens donaria tant l'esquena”, afirma rotundament el director de Tronada. En el moment de tancar aquesta edició, el districte de Nou Barris encara no havia facilitat cap mena d'informació sobre quin serà el seu pla d'actuació per afrontar la reivindicació d'aquesta associació. La DIRECTA s'ha posat en contacte diverses vegades amb els responsables municipals, però la divisió de Serveis Personals del districte ha demanat una setmana de temps per poder elaborar una resposta al conflicte. Us mantindrem informats. ☉

BARCELONA // LLUITA CONTRA ELS DOCTORS A QUI ACUSA DELS FETS

“El meu fill va morir per l'excés de radiacions a la Clínica Dexeus”

Isabel Ferragut a casa seva mentre repassa documents i el llibre amb la història del seu fill

Eloy de Mateo

☞ **Jofre Bofill**
/redaccio@setmanaridirecta.info/

Isabel Ferragut Pallach és la mare de l'Arturo, un noi barceloní que segons denuncia, va morir a conseqüència de les radiacions ionitzants aplicades desmesuradament pels doctors Benjamín Guix Melcior i Enrique Rubio Garcia a la clínica Dexeus. Arturo Navarra Ferragut va morir l'any 1989 a l'edat de 26 anys. Als seus 76 anys, la Isabel segueix lluitant contra el poder judicial i ho seguirà fent mentre les forces li ho permetin.

Com era el seu fill i per què va anar a visitar-se a la Clínica Dexeus?

L'Artur era una bellíssima persona, un nano amb un bon caràcter, amb coses molt positives, sensible, generós. Però un dia ens diu que vol visitar-se a un psicòleg, li passaven coses que no veia normals, manies, neteja obsessiva, i se les volia treure de sobre. I començà a tractar-se al psicòleg. Per desgràcia, el seu pare va morir i ell va començar a anar al psiquiatre. El psiquiatre li va parlar d'un tractament amb radiofreqüència i quan està a punt de rebre'l, part de la família, amics i un metge conegut a qui li succeïa el mateix que a ell, li ho treuen del cap i ho deixa córrer.

Un dia em trobo un amic, que parlant de la família i de l'Arturo em parla d'un amic seu que treballa a l'Hospital de la Vall d'Hebron. Li dic a l'Arturo la trobada que he tingut per veure que li sembla. Anem, només a informar-nos, però què passa? S'estableix una línia de comunicació com si

es coneguessin de fa anys, i li comença a explicar en què consisteix, però la operació li fa por. Ell no volia, però el doctor l'aconsegueix convèncer. L'Arturo estava quasi convençut quan li diuen que parli amb el doctor Rubio, i ell insisteix perquè s'ho faci. Quan anem a arreglar els papers i a demanar hora, el meu fill seguia preguntant per estar segur i és llavors quan li diu que hi ha un risc de mort i un 3% d'opcions de quedar-se invàlid.

“Ho fan a la clínica Dexeus i costa unes 300.000 pessetes; t'ingressen uns 30 minuts, i t'asseguro que t'anirà bé”

Així doncs, decidim marxar, i quan estem a punt de creuar la porta és quan ens diu: “Espera, Arturo, et vull proposar una cosa que no té cap risc, l'únic que passa és que no t'ho cobreix la seguretat social. Ho fan a la clínica Dexeus i costa unes 300.000 pessetes; t'ingressen uns 30 minuts, i t'asseguro que t'anirà bé; si no, el pitjor que et pot passar és que et quedis igual”. Ens convenç un altre cop i anem a la clínica Dexeus.

Quin va ser el tracte rebut per part dels doctors Guix i Rubio?

Primer el dr. Guix s'encarregà de rebre'ns a la Dexeus i acabà de convèncer el meu fill perquè li fessin el tractament. El dia de les radiacions mortals apareix allà el Dr. Rubio per fer-li el tractament. D'entrada havia de ser d'uns 30 minuts; va durar en total dues hores i mitja. Després d'aquesta estona surt el doctor i s'acomia dient que tot ha anat molt bé. Al cap de 5 minuts l'Arturo surt sol i donant tómb, vomitant, caient-li els mocs, amb mal de cap, va sortir horrorosament sol. Quan l'Arturo va sortir en aquell soterrani no hi havia ningú i vàrem marxar. L'Arturo em va dir que no volia veure més el Dr. Rubio, que era un bèstia, “li he demanat una manta perquè tenia fred i m'ha dit “cállate, burro” i no me l'ha donada”. Quan els metges de l'Hospital del Mar em diuen que l'Arturo s'està morint a causa de les radiacions truquen a la Dexeus perquè donin la cara amb la família, i ells responen cínicament, “nosotros no tenemos que dar ninguna explicación, si nos quieren denunciar que nos denuncien que a nosotros nos da igual”.

Han estat molts judicis i tràmits als tribunals, què has aconseguit?

Per la meua experiència no puc confiar gens en la justícia. Potser no ben bé en la justícia, el que fa por, el que esgarrifa, és la gent que està per aplicar la justícia i la llei. El fiscal els va acusar fins a l'últim moment amb afirmacions com “si no hagués estat pels doctors Rubio i Guix, Arturo seguiria viu i seria un noi feliç”, en canvi,

després no va recórrer. Hi ha gent que troba un jutge que mira, ha fet justícia, d'acord, algun n'hi haurà, però en general les sentències són inquisidores sobretot en casos de negligències mèdiques. **Després de 17 anys lluitant encara et queden forces?** Bé..., me'n queden poques però mentre me'n quedin algunes, mentre quedi algun camí... Sempre he anat actuant en dues direccions. Una, contra els jutges i presentant recursos de la sentència vers els doctors Guix i Rubio. Primer, la querrela contra la jutgessa M^a

“Els metges de l'Hospital del Mar em diuen que l'Arturo s'està morint a causa de les radiacions”

Eugènia Alegret Burgès, ara Presidenta del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya i intima del doctor Guix. Aquesta me l'han tombat al Tribunal Superior dient-me que valorés les accions contra jutges; ara em quedaria anar al Constitucional i si aquest m'ho tomba aniré al Tribunal dels Drets Humans d'Estrasburg. També tinc pendent una resposta a la sala civil del Tribunal Suprem, el recurs a la sentència que va dictar l'Alegret, que per cert no crec que es guanyi, ja. ☺

CAMP DEL TÚRIA // OTAN

Tornen a “inspeccionar” la base militar de Bétera

☞ **Directa València**
/redaccio@setmanaridirecta.info/

“Ni un pam de terra per a la guerra” és el lema de la cinquena edició de la inspecció ciutadana a la base de l'OTAN. Aquesta senzilla rima “defineix perfectament l'esperit de l'acció”, ens explica Elena Olcina, membre de la Plataforma Contra la Base de l'OTAN a Bétera (Camp del Túria). I és que segons Olcina “l'objectiu principal és reclamar el tancament d'aquesta instal·lació de guerra i la devolució dels seus terrenys per a un ús social i ecològic”.

El proper dissabte 12 de maig, un grup de persones s'introduiran, en concepte d'inspectores i inspectors ciutadans, a través de la tanca que rodeja la base de l'OTAN per tal demostrar que els seus terrenys estan prohibits a la ciutadania.

La inspecció va començar emmarcada en les mobilitzacions contra la invasió d'Iraq

El seu caire públic i anunciat és poc usual en les accions “directes i no-violentes”, però és que la particular orografia de la base, que ocupa centenars d'hectàrees boscoses, en fa pràcticament impossible la seva completa vigilància. Així, la caravana de la inspecció es dirigirà fins a la base acompanyada per la premsa i, òbviament, la guàrdia civil, i en un punt concret, prèviament acordat, saltarà per sobre els filats i s'introduirà en terreny militar.

Herència de la guerra del golf

La inspecció a la base militar de Bétera va començar emmarcada en les mobilitzacions contra la invasió d'Iraq. Llavors, a molts llocs del món es realitzaren inspeccions ciutadanes per “garantir que els exèrcits occidentals no emmagatzemaven armes de destrucció massiva”, emulant el que l'ONU feia al país àrab. Llavors, paral·lelament es realitzava, a les comarques de l'Horta, una forta campanya per evitar que l'OTAN hi allotgés el seu “comandament sud”.

Precisament, des dels organitzadors de l'acció volen deixar clar que és des de la guerra de l'Iraq que “ha quedat clar que les guerres a milers de quilòmetres d'on vivim comencen realment al costat de les nostres cases”, perquè són “les bases militars properes, les carreteres i vies fèrries que usem tots els dies, els ports i aeroports”, per on passen els exèrcits “abans d'arribar a la ‘zona de guerra’”.

Roda el món

/internacional@setmanaridirecta.info/

ILLA DE SANTO DOMINGO // DEL NACIONALISME AL RACISME

El paradoxal preu de ser negre a la mestissa República Dominicana

↳ Léonie Ahrens
/Santo Domingo/

Va ser un psicòleg, a la seu de World Vision a Jimaní, qui va il·luminar de sobte les paraules de Gènesis, una francodominicana de Santo Domingo convençuda de l'existència de racisme al seu país: "Ser negre a la República Dominicana és, en primer lloc, un problema. Els mestissos —els que tenen sang blanca (espanyola o europea) i negra (africana)— no es consideren negres ni mestissos, sinó blancs. Si se'ls pregunta pel color de la seva pell respondran "índia", amb les variants "índia clara" i "índia fosca". De fet, l'índi fosc és generalment sinònim de negre, però per als dominicans aquesta paraula és quasi un insult. Realment, l'aportació genètica dels indis a la societat dominicana actual ha estat molt escassa i, per això, dir d'algué que és "índi" és una aberració. Els indis de l'illa són un poble desaparegut, un fantasma pels dominicans actuals. I, malgrat això, segueixen forjant-se una identitat usurpada, per tal de no assumir el color negre i, sobretot, el seu origen africà.

El racisme es presenta en forma d'antihaitianisme, però és més físic que polític

▶ **El dictat blanc**

Si els dominicans rebutjen l'aspecte negre, malgrat ser part de la seva identitat, és perquè té una connotació molt negativa. En efecte, per tots, el model és el blanc. Les persones realment blanques de pell —amb les quals hom es creua en comptades ocasions a la República Dominicana— són les que dirigeixen el país: el poder polític, econòmic, religiós i militar és, actualment, competència quasi exclusiva dels blancs. El blanc és exageradament valorat, simbolitzat per ell mateix la riquesa, l'èxit i la bellesa. Des del punt de vista d'una majoria de dominicans, el que és blanc és bo, positiu i generalment "millor". Així, demostren una xenofília del tot desmesurada vers aquesta ètnia.

La percepció del negre és absolutament inversa. Com explica una de les dominicanes que no s'adhereix a aquesta esquizofrènia social, "el poder dels blancs no és proporcional a la seva presència a la socie-

Manifestació a Port-au-Prince el desembre de 2005 contra la discriminació vers els haitians

Thony Belizaire

tat; són els mateixos mestissos els que hi contribueixen quan només volen veure "el seu cantó blanc". Ser negre és com un tabú perquè hem heretat els esquemes mentals de l'esclavitud". I és tan fort aquest tabú que, a la guia publicada per l'oficina de turisme dominicana, hom troba quantitat d'informació sobre els tahitians, sobre Cristòfol Colom... però res, absolutament res, de l'etapa esclavista de la història dominicana.

▶ **El racisme, realitat palpable**

A la República Dominicana, el racisme és real i molt fort. Es presenta en forma d'antihaitianisme (Haití és el país veí, de majoria negra) i és un racisme físic, malgrat que el pretext sigui polític. Des del mateix fet de la no assumptió de les arrels "negres" per part dels habitants mestissos fins a l'acceptació social amb normalitat d'un decàleg d'expressions vexatòries dirigides a aquesta ètnia, les mostres de racisme són constants a l'illa. La "ignorància" de molts dominicans respecte els seus orígens, fomentada des del sistema educatiu del país, és un dels elements que ajuda a entendre la poca consciència de pertinença a una ètnia diferent a la blanca i igualment digne.

Tota societat esclavista ha estat racista. A partir del moment que els negres africans van ser deportats al país i van ser sotmesos al règim d'esclavitud, el racisme s'ha institucionalitzat i s'ha utilitzat per justificar la discriminació. A més, la guerra d'independència no va ser dirigida contra el govern d'Haití sinó contra "el poble negre" haitià, el de la primera

república negra del món. Encara avui, als llibres de text dominicans tan sols hi ha un capítol sobre la composició de la societat, i els negres són tractats des d'un punt de vista molt negatiu. Això ha portat a la confusió entre natural i condició: entre ser esclau i convertir-se en esclau.

Els mestissos es forgen una identitat usurpada per no assumir el color negre i el seu origen africà

A l'època de la colonització, els negres ocupaven el lloc més baix de la societat. La barreja amb els blancs s'ha fet de manera forçada i incompleta. Per això, en el lloc més alt de l'escala social, els blancs s'han quedat sols. Hi ha líders negres, sí, però no arriben mai a la condició social privilegiada dels blancs.

▶ **El pes de la història recent**

Ja al segle XX, la dictadura de Rafael Leónidas Trujillo —entre 1930 i 1961— va contribuir al manteniment d'aquest racisme institucionalitzat. Aquest personatge, tingut per un despota, va instaurar un autèntic racisme d'estat. Els estereotips racistes van ser molt presents en la ideologia trujillista i van calar profundament en la societat dominicana; uns estereotips que no ana-

sificats per presentar Haití com un enemic perillós; després, es van prohibir les cerimònies de vudú i els seus practicants van ser perseguits. Fins i tot es van promulgar lleis que afavorien la immigració europea en detriment de l'africana, malgrat que aleshores cap africà volia ja viatjar a aquest país. Tot això sense oblidar la famosa massacre que va ordenar Trujillo el 1937, prop de la frontera, on van morir diversos milers de negres només pel fet de ser-ho.

En aquest sentit, es pot dir que hi ha un abans i un després de Trujillo a la República Dominicana. Abans del seu llarg "mandat", la línia de conducta en relació a Haití era el nacionalisme; després d'ell, s'ha imposat el racisme pur i dur. A aquest tràgic llegat històric, que explica en gran mesura el racisme actual al país —malgrat que ha pres formes més subtils—, s'hi ha d'afegir el discret paper dels negres conscients de la discriminació institucionalitzada (una minoria entre ells) i disposats a reivindicar-se com a negres. Pocs grups ho han fet, la qual cosa s'explica en certa manera pel fet que els negres no eren identificats com a tals, sinó directament com a haitians. Excepte alguns intel·lectuals inspirats en el moviment de defensa dels drets dels negres que es va produir a altres parts del món —com per exemple als Estats Units—, no es pot parlar de l'existència d'un moviment intern, ni de masses, i encara menys d'una revolta popular. ◉

10 EXPRESIONES RACISTAS QUE NO DEBEMOS REPETIR

1. Tenía que ser un negro.
2. ¡Qué suerte tan negra!
3. Tuve un día negro.
4. El negro, cuando abre la boca, mete la pata.
5. Negrito(a) come coco.
6. El negro es comida de puerco.
7. Más prieta que el c...
8. Negro en mi casa... sólo el caldero.
9. Ella es negra,... pero tiene un alma blanca.
10. El negro, cuando no la hace a la entrada, la hace a la salida.

POR UNA SOCIEDAD LIBRE DE PREJUCIO RACIAL

Identidad
Movimiento por la identidad de la mujer negra
Asociado por KULLU y OXFAM

REPÚBLICA BOLIVARIANA DE VENEÇUELA // MILLORES SOCIOLABORALS

Els veneçolans tindran més diners per menys hores de feina

Manuel Torres
/Barcelona/

El socialisme del segle XXI, representat pel govern de Veneçuela, realitza canvis en la política interna i externa. En clau interna, promulga l'augment del salari mínim, la disminució de la jornada laboral i una sèrie de lleis que permeten la nacionalització de la reserva més important d'hidrocarburs, a la franja de l'Orinoco. Aquesta nacionalització confisca les accions de les empreses privades que extreuen els recursos i les atorga a l'estatal veneçolana PDVSA.

El govern de Veneçuela va decretar un augment del salari mínim, ara el major de Llatinoamèrica

El Govern veneçolà va decretar l'1 de maig un augment salarial del 20%, el que col·loca aquest Es-

Edu Bayer

Chávez minuts abans del discurs d'investidura a l'Assemblea Nacional

tat com el del major salari mínim de Llatinoamèrica, \$286. Supera els aproximadament \$250 de Xile, país que fins fa poc, ostentava aquest lloc. Aquest salari està acompanyat a més, en el cas dels treballadors públics, del benefici "cestaticket", un bonus que ofe-

reix compensacions a aquests treballadors en la compra d'aliments i que permet assolir fins als \$465 per als funcionaris.

Aquest increment salarial no és l'única notícia que han rebut els treballadors veneçolans, també baixarà de forma progressiva la

jornada laboral, de 8 a 6 hores diàries. Aquesta mesura persegueix, segons el president Hugo Chávez, disminuir la desocupació que ronda el 10% de la població econòmicament activa. Els jubilats també gaudiran de l'increment del 20% a les seves pensions.

La política exterior

El govern socialista d'Hugo Chávez dirigeix la seva política exterior de forma heterodoxa. Practica la crítica oberta al neoliberalisme mundial, provocant la ira dels mitjans de comunicació europeus i nord-americans. A més de tota la retòrica antibush que ha desplegat al llarg dels seus mandats, el govern de Chávez desitja també marcar distàncies amb les bessones de Breton Woods, el Banc Mundial i el Fons Monetari Internacional.

El primer, està dirigit per Paul Wolfowitz, un dels falcons de Bush. Per part del vell continent hi ha Rodrigo Rato, ja que és una norma no escrita que la direcció d'ambdues entitats correspondrà sempre a un nord-americà el BM, i a un europeu el FMI. La sortida de Veneçuela de les dues institucions significa un canvi d'estratègia a l'hora de buscar finançament i un desprestigi afegit a aquestes dues institucions, que sofreixen ja dures crítiques pels casos de nepotisme en el BM, i del mal assessorament del FMI. D'aquesta manera es dona impuls al naixent Banc del SUD, una aspiració de diversos governs llatinoamericans per deixar de dependre dels fons i ordres dictades per les institucions bessones. ☉

TURQUIA // CONFLICTE CONSTITUCIONAL

Rumor de sabres a les portes de la UE

Joaquim Arrufat
/Istanbul/

El president de la República, Ahmet Sezer, arriba al final del seu mandat i la qüestió de la seva successió s'ha posat sobre la taula. El govern islamista, amb majoria parlamentària absoluta, ha proposat l'actual ministre d'Afers Estrangers, Abdullah Gül, com a successor. A Turquia aquest càrrec, garant dels principis kemalistes (de Kemal Atatürk, fundador de la República), que ordenen l'estat i la nació turca, és escollit per sufragi indirecte, és a dir, és el Parlament democràtic qui l'escull. Però per a aquesta elecció calen dos terços dels vots de la cambra. El conflicte constitucional l'ha plantejat l'històric partit kemalista, el Partit Republicà del Poble, en

mostrar-se frontalment contrari a l'elecció d'un islamista per a un càrrec tan profundament kemalista, àrbitre suprem en qüestions com la seguretat, l'ordenament

La diplomàcia militar ha fet públic un memorial de greuges contra el govern

constitucional, la defensa de les essències nacionals turques (turquicitat) i... la laïcitat. És per aquesta oposició visceral que les forces kemalistes del país han

mobilitzat tota l'artilleria possible fins a provocar l'anunci públic del govern del Partit de la Justícia i el Desenvolupament de convocar eleccions anticipades per al proper 22 de setembre. Han mobilitzat la diplomàcia militar que ha fet públic un memorial de greuges contra el govern. I finalment han boicotejat les sessions parlamentàries que tractaven la qüestió.

Societat civil

També la societat civil ha estat cridada a mobilitzar-se per "salvar la república i la nació turques", amb dues gegantines "marxes nacionals" a Ankara primer i a Istanbul després (una tercera tindrà lloc a Izmir aquesta setmana). Riudes de banderes nacionals turques han inundat els centres d'aquestes dues capitals turques, milers de retrats del funda-

dor Atatürk pretenien donar a entendre l'antidemocràtic inherent a les intencions democràtiques del govern d'Erdogan. Tan sols un exemple significatiu. Una enquesta encarregada pel liberal *Hürriyet* aquesta darrera setmana amb una única pregunta, ("trobos positiva la intervenció de l'exèrcit en la política per aturar el nomenament de Gül com a president?"), donava com a resultat un aclaparador 74% favorable a l'àrbitri militar de la política. La columna d'opinió del rotatiu *Hürriyet*, amb data del 5 de maig, secció societat, proposa una eloqüent metàfora: "Imagineu un vell camp de mines davant vostre. Imagineu que algunes mines encara estan actives. Imagineu que, per una raó o altra, heu de creuar el camp peti qui peti; no creuar-lo suposaria la mort. Imagineu que no disposeu de la més

minima informació sobre la localització de les mines, que romanen soterrades, completament invisibles. Si a les eleccions anticipades en surt reforçat l'islamista Erdogan, què dirà l'exèrcit? Ningú no ho sap. Si el proper govern emprèn reformes democratitzadores, com la rebaixa del 10% (barrera electoral per entrar al Parlament), quines mesures prendrà l'exèrcit? Oi que no ho sabeu? Doncs millor que calleu." El camí de Turquia cap a la normalització democràtica és un camp minat i cada moviment en fals pot desembocar en un pronunciament militar, en la il·legalització del govern o, en el millor dels casos, en un boicot visceral a l'executiu que l'obligui, com acaba de succeir, a convocar eleccions anticipades per calmar els ànims de l'oposició i l'exèrcit. ☉

ESPAI OBERT

Obert de dilluns a divendres de 18 a 22 h.
Col·lectius: ATECAT, Contra-Infos, Biogràfic, Polèmica, Ateneu Llibertari del Poble Sec, Artesano, Cooperativa de consum crític.
Tallers de ball flamenc i informàtica.
La coordinadora es reuneix els dimarts a les 20 h. Vine per participar i fer propostes. Fes-te social!
Violant d'Hongria 71 1er pis. Sants, BCN.

UN ALTRE PUNT DE VISTA

Diagonal

una altra economia és possible

www.coop57.coop

serveis financers ètics i solidaris

Mendez Nuñez, 1 Pral 2a 08003 Barcelona

Tel 93.268.29.49 :: coop57@coop57.coop

AUTONOMIA DE L'ESPECTACLE sccl

LA COOPERATIVA

So i llums

Tel: 93.443.01.90 Fax: 93.329.71.52

autonomia@autonomiadespectacle.com

AUTONOMIA DE L'ESPECTACLE sccl

La Maria de Valls

grow-shop

Tot per el cultiu del cannabis

C/ Forn Nou, 26
43800 Valls (Tarragona)
Telèfon: 977 608 329
lamariadevalls@hotmail.com
www.lamariadevalls.com

Observatori dels mitjans

/observatorimitjans@setmanaridirecta.info/

09-f9-11-02-9d-74-e3-5b-d8-41-56-c5-63-56-88-c0

Enric Borràs Abelló

Aquest codi que és al títol de l'article, és un codi perseguit. I no té res a veure amb novel·les de moda sobre misteris antics, és un seguit de lletres i números que han causat molta polèmica als mitjans digitals nord-americans, però també a d'altres països. Fins al punt, que el dia 1 de maig un dels portals més importants d'Internet, Digg.com, va quedar col·lapsat a causa d'aquest codi. Digg és un portal de promoció de notícies en què els usuaris voten per decidir quines es publiquen i quines no, i en quin ordre. De fet, l'eix fonamental de la pàgina és la participació dels usuaris, que hom estima que sumen un milió. Entre els blocs que escriuen en anglès, és molt conegut l'anomenat "efecte Digg": un bloc que surti a la portada d'aquest portal rep una allau de visites tal que

pot saturar-lo. Doncs bé, aquesta vegada va ser Digg el que va quedar saturat, tot va començar amb una notícia que publicava el codi del títol, útil per a vulnerar el sistema anticòpia dels DVD d'alta definició (HD-DVD), si es fa servir amb el programari adequat. La notícia ben aviat va rebre setze mil vots dels usuaris i es va situar en un lloc destacat de portada, però els responsables de Digg van decidir eliminar-la per evitar dificultats legals amb la legislació antipirateria dels EUA. El consorci promotor del sistema HD-DVD ja havia dit que prendria mesures legals contra qui publicués aquest codi i havia exigint a diverses webs que l'havien publicat, que el retirassin.

Però els internautes s'ho van prendre com un atac a la llibertat d'expressió. En resposta, van començar a publicar una infinitat de notícies que contenien el codi o enllaços a pàgines on també s'havia publicat. Els res-

ponsables de Digg van provar d'aturar-ho, i fins i tot van esborrar alguns comptes d'usuari, però el resultat va ser que Digg.com va estar, unes quantes hores, col·lapsat i fora de servei. La revolta va funcionar: Kevin Rose, fundador de Digg, va explicar a The Digg Blog [blog.digg.com] per què havien suprimit la xifra i va comprometre's a no esborrar més notícies que incloguessin el codi. No sols això, també ell el va publicar al seu bloc i va dir que havien escoltat els usuaris, que si els havien de tancar la pàgina per aquell codi, almenys no s'haurien rendit.

Ara, el codi s'ha publicat a centenars de milers de pàgines de tot el món, si feu una cerca al Google, per exemple, trobareu més d'un milió i mig de pàgines que l'inclouen. I fins i tot ha sorgit un bloc que el té com a domini i que parla de la censura i de la persecució de què són objecte els qui el publiquen.

Ràdio Gràcia, una oportunitat perduda?

Enric Borràs Abelló

Des del portal TransversalWeb.cat és possible accedir a un document escrit per Mar Serra, Carina Bellver i Èric Lluent que critica la situació d'abandó per part dels polítics de l'emissora del barri barceloní de Gràcia, Ràdio Gràcia (107.7 FM). Són extrebassadors de Ràdio Gràcia i afirmen que fins no fa gaire l'emissora gaudia d'una programació completa, amb força col·laboradors i oients al barri, però que ara les coses han canviat. Que des que el dis-

tricta va traspasar a l'abril la gestió de la ràdio a l'empresa Ludic 3, la mateixa que gestiona el centre cívic d'El Coll on és la ràdio, que l'emissora ha passat a ser un projecte secundari i de mínims: ara només hi ha dos treballadors –el director i un tècnic a mitja jornada– i la programació s'ha reduït a tan sols sis hores al dia de dilluns a divendres. Tot i això, malgrat les retallades, Ràdio Gràcia manté els mateixos pressupostos que tenia abans. Els qui firmen el document asseguren que tot això no és nou, que els polítics fa temps que descuiden Ràdio

Gràcia i els seus treballadors i que així ja no pot servir d'escola per a futurs treballadors de la ràdio, ni aprofitar a fons el potencial d'una emissora que emet fins i tot més enllà de les fronteres del barri.

L'espai radiofònic és un bé escàs, no hi ha freqüències per a tothom, com bé saben els qui duen projectes de ràdios lliures. I Ràdio Gràcia disposa d'un espai radioelèctric que podria ser una eina de comunicació i d'informació per als graciencs, però que ara mateix desaprofita i gairebé no té ressò al barri. De fet, ni tan sols té una pàgina web oficial ni cap

espai on se'n pugui consultar la graella de programació. Així, com es pot donar a conèixer l'emissora? Fer-ne difusió? Col·laboradors actuals de Ràdio Gràcia han confirmat a la DIRECTA que és difícil que la situació millori i que Ludic 3 gairebé s'ha vist obligada a gestionar la Ràdio, perquè no hi tenia massa interès. Segons diuen, a més, la direcció actual, que de fet no canvia des de fa anys, treballa amb desgana, sense interès, i no afavoreix la innovació en una ràdio on la majoria dels programes són fets per voluntaris.

Ekoos.org, fonts d'informació alternatives per a periodistes

Joan G. Vallvé

El nou portal Ekoos.org està pensat per als professionals de la comunicació, es tracta d'una iniciativa de la Fundació Chandra que ofereix fonts d'informació als periodistes. Bàsicament, les fonts d'informació són més de dos-cents contactes amb cooperants, consultors, acadèmics i professors universitaris, membres de moviments socials o experts en conflictes armats; sobretot dels Països Catalans, Espanya i els països de l'Amèrica Llatina. Els periodistes que vulguin fer servir aquest portal, s'hi han de

registrar, i a canvi poden contactar amb les persones inscrites a la llista de fonts d'informació, rebre un butlletí setmanal amb les últimes novetats, accedir a una agenda d'actes, o fer consultes que es publiquen en un apartat especial i que són respostes per les fonts.

La Fundació Chandra, responsable del portal, és una entitat sens afany de lucre que pretén utilitzar el potencial comunicatiu de les noves tecnologies de la informació i sobretot d'Internet per establir vies de comunicació entre les ONG i diferents sectors de la societat, per tal d'aconseguir que la població s'im-

pliqui més fàcilment en l'acció solidària. Un altre dels projectes de la fundació és el CanalSolidari.org, un portal ja força consolidat que ofereix, des del 1999, notícies, serveis i recursos sobre solidaritat, cooperació, pau, drets humans i inclusió social. A més de les notícies però, s'hi publiquen reculls de blocs d'Internet amb apunts relacionats amb la temàtica del canal, anàlisis de conflictes específics, entrevistes i guies per a temes concrets, com el comerç just, la migració, les mines antipersona, la llibertat d'expressió, els conflictes oblidats...

Freqüències de ràdios lliures o populars

Ràdio Bronka 104.5FM (Bcn Nord, Gramenet i Badalona) i 104.45FM (Bcn Sud i Hospitalet), Contrabanda 91.4FM (Barcelona), Ràdio Línea IV 103.9FM (Barcelona), Ràdio Pica 96.6FM (Barcelona), Radio 90 101.4FM (Olot), Ràdio Barraka 103.1FM (Terrassa), Ràdio Kaos 90.1FM (Terrassa), Ràdio Klara 104.4FM (València), Ràdio Malva 105.0 FM (València), La Tele 52UHF (www.okupemlesones.org)

Subscriu-te a la **directa**

Per 60 euros l'any pots rebre la Directa a partir d'ara i durant un any

NOM I COGNOMS _____
 ADREÇA _____ CODI POSTAL _____
 POBLACIÓ _____
 TELÈFON FIXE I/O MÒBIL _____ CORREU ELECTRÒNIC _____
 SUBSCRIPCIÓ NORMAL (60 EUROS) _____ ALTRES QUANTITATS (SI VOLS CONTRIBUIR AMB UNA QUANTITAT EXTRA, INDICA-LA) _____

FORMA DE PAGAMENT

DOMICILIACIÓ BANCÀRIA NÚMERO DE COMPTE (20 XIFRES) _____

NOM DE LA PERSONA TITULAR _____

ALTRES FORMES DE PAGAMENT: SI PREFEREIXES PAGAR LA SUBSCRIPCIÓ PER MITJÀ D'UN INGRÉS O D'UNA TRANSFERÈNCIA O EN EFECTIU, O TENS

QUALSEVOL QÜESTIÓ QUE VULGUIS CONSULTAR, CONTACTA AMB LA DIRECTA.

ENVIJA AQUESTA BUTLLETA A: JUAN RAMÓN JIMÉNEZ 22, 08902 HOSPITALET DE LLOBREGAT

TAMBÉ PODEU FER ARRIBAR LES VOSTRES DADES A TRAVÉS DELS TELÈFONS DE LA DIRECTA, PER CORREU ELECTRÒNIC O PER MITJÀ DE LA PÀGINA WEB.

TELÈFONS 935 270 982 / 661 493 117. CORREU ELECTRÒNIC: subscripcio@setmanaridirecta.info WEB: www.setmanaridirecta.info

Subscripcions

La subscripció és la manera més efectiva per poder llegir DIRECTA setmanalment i també per donar el teu suport al projecte. Durant un any i per un cost de 60 euros, amb la teva subscripció el setmanari guanya en qualitat i presència al territori. Ens pots enviar les teves dades a: <subscripcio@setmanaridirecta.info>, o entrant a la web i omplint el formulari: www.setmanaridirecta.info O bé, truca'ns al 935 270 982 ó al 661 493 117.

Presentacions i parades

Parada al FestiAttac 07. 19 de maig. De les 11 h. a les 20 h. Parc de l'Espanya Industrial, Sants. www.festiattac.org

(Si voleu organitzar una presentació del setmanari, truqueu o escriviu un mail a internacional@setmanaridirecta.info)

Corresponsalies

-Baix Llobregat <baixllobregat@setmanaridirecta.info>
 -Barcelona <redaccio@setmanaridirecta.info>
 -Berguedà <bergueda@setmanaridirecta.info>
 -El Camp (Baix Camp, Alt Camp, Priorat, Conca de Barberà, Baix Gaià i Tarragonès) <elcamp@setmanaridirecta.info>
 -Girona (Alt Empordà, Baix Empordà, Gironès, La Selva, Pla de l'Estany i La Garrotxa) <girona@setmanaridirecta.info>
 -Maresme <maresme@setmanaridirecta.info>

-Menorca <menorca@setmanaridirecta.info>
 -Osona <osona@setmanaridirecta.info>
 -Terres de Ponent (Les Garrigues, Segarra, Urgell, Pla d'Urgell, Segrià i Noguera) <terresponent@setmanaridirecta.info>
 -Vallès Occidental <terrassa@setmanaridirecta.info> i <sabadell@setmanaridirecta.info>
 -Vallès Oriental <granollers@setmanaridirecta.info>
 -Solsonès <solsones@setmanaridirecta.info>

Punts de venda

BADALONA
 La Mussara Sant Joan de la Creu 70
 BARCELONA
 GRÀCIA
 Cap i Cua Torrent de l'Olla, 99
 Infoespai Plaça del Sol, 19
 Taifa Verdi, 12
 Distrivinyes De l'or, 8 (Plaça del Diamant)
 Quiosc Punt i coma Plaça de Gala Plàcidia
 GUINARDÓ
 Rocaguinarda Xiprer, 13
 EIXAMPLE
 Quiosc Manu Nàpols-Roselló
 El Maské Comte d'Urgell, 256
 Xarxa Consum Solidari Rocafort, 198
 POBLENOU
 Taverna Ítaca Pallars, 230
 Cus-Cus Rambla Poblenou, 77
 SANT ANDREU-SAGRERA
 Patapalo Rubén Dario, 25
 Andryblue Bar de la Biblioteca de Can Fabra
 Trèvol Antonio Ricardos, 14
 NOU BARRIS
 Ateneu Popular 9 Barris Portlligat, 11-15
 Casal de Joves de Roquetes Vidal i Guasch 16
 El Tinter La Plana, 10
 Can Basté Passeig Fabra i Puig, 274
 Llibreria Xoc Passeig Fabra i Puig, 325

CIUTAT VELLA
 AQUENI Méndez Núñez, 1 principal
 Xarxa Consum Solidari Pl. Sant Agustí Vell, 15
 Pròleg Dagueria, 13
 El Lokal Cera, 1 bis
 La Rosa de Foc Joaquim Costa, 34
 Quiosc Colom Rambles
 Quiosc Santa Mònica Rambles
 Quiosc Canuda Rambles
 Quiosc Tallers Rambles
 Quiosc Canaletes Rambles
 Llibreria Medios Vallldonzella 7
 Quiosc Passeig Joan Borbó 58
 SANTS
 Espai Obert Violant d'Hongria, 71
 La Ciutat Invisible Riego, 35
 Terra d'Escudella Premià, 20
 Teteria Malea Riego, 16
 Entropiactiva Socors, 7
 BELLATERRA UAB
 Quiosc de Ciències de la Comunicació
 Quiosc de Lletres
 CARDEDEU
 Quiosc del Centre Cánoves, 4
 CASTELLDEFELS
 Casal de Joves Plaça Joan XXIII
 CORBERA DE LLOBREGAT
 Llibreria Corbera Psg. dels Arbres, 4
 Le Centro Andreu Cerdà, 12

CORNELLÀ DE LLOBREGAT
 El Grillo Libertario Llinars, 44
 ESPLUGUES DE LLOBREGAT
 Ubud Artesania Mestre Joaquim Rosal, 22
 GIRONA
 Llibreria 22 Hortes, 22
 Llibreria Les Voltes Plaça del Vi, 2
 La Màquia Vern, 15
 GRANOLLERS
 Llibreria La Gralla Plaça dels Càbrits, 5
 Anònims Miquel Ricomà, 57
 El Racó Ecològic Roger de Flor, 85
 IGUALADA
 At. Llib. El Porvenir Passeig Jacint Verdaguer, 122
 HOSPITALET DE LLOBREGAT
 Quiosc Montserrat Pl. Mare de Déu de Montserrat
 La República Rosalía de Castro, 92
 Centre d'Estudis de l'Hospitalet Major, 54 1º
 LLEIDA
 Ateneu La Maranya Parc, 13
 La Falcata La Panera, 2
 MATARÓ
 Arcàdia Cafè Cultural Pujol, 26
 Llibreria Robafaves Nou, 9
 MANRESA
 Cafè l'Havana Plaça Gispert
 Els Carlins Sabateria, 3-5
 MOLINS DE REI
 Llibreria Barba Rafael Casanoves, 45
 La Bodegueta Pintor Fortuny, 45

PIERA
 Vie Victis - Ciber Garito De la Plaça, 31
 REUS
 Bat a Bat Kultur Sant Elies, 29
 Galatea Llibres Jesús, 5-7
 RIBES DEL GARRAF
 Llibreria Gabaldà Plaça de la Font, 2
 SANT BOI DE LLOBREGAT
 Ateneu de Sant Boi
 SANT FELIU DE LLOBREGAT
 Teteria Índia Jacint Verdaguer, 9
 SANT JOAN DESPÍ
 Llibreria Recort Major, 60
 LA SEU D'URGELL
 Llibreria La Llibreria Sant Ot 1
 SOLSONA
 Llibreria Cal Dach Sant Miquel 5
 Casal Popular La Fura Plaça Sant Pere 8
 Llibreria Pellicer Pg. Pare Claret 12
 TARRAGONA
 CGT Tarragona Rambla Nova, 97-99, 2n pis
 TERRASSA
 Kasalet Societat, 4
 VIC
 Llibreria La Tralla Riera, 5
 VILAFRANCA DEL PENEDÈS
 La Fornal Sant Julià, 20

Què es cou

El col·lectiu Telèfon Roig qüestiona el sistema sanitari capitalista

↳ Gemma Garcia
/campanyes@setmanaridirecta.info/

Des de fa un parell d'anys, Telèfon Roig és un col·lectiu que està fent créixer una biblioteca creativa i popular a l'Ateneu Popular de l'Eixample (Barcelona). El passat 27 d'abril varen començar les Jornades sobre sistema i autogestió de la salut que tindran continuïtat fins el 29 de maig. Segons un membre del col·lectiu, la temàtica de les jornades sorgeix de la inquietud que els desperta la situació del sistema sanitari entès i organitzat com a negoci, i no com a dret.

Les jornades sorgeixen de la inquietud que els desperta la situació del sistema sanitari entès i organitzat com a negoci, i no com a dret

Mireia Bordonada

El part natural, un dels temes tractats a les jornades, és una opció davant les condicions que imposen les clíniques convencionals

De cara el proper dissabte 12 de maig hi ha previst un debat sobre el model sanitari cubà amb una metgessa de la Brigada Catalana Venceremos. Un model que Telèfon Roig ha escollit al considerar-lo l'antite-

si dels sistemes sanitaris capitalistes. També comptaran amb la presència d'una membre del col·lectiu del País Basc Sumendi que du a terme un projecte de salut autogestionada i popular. La psiquia-

tria pren protagonisme amb el títol "Qui és el boig?", una xerrada que farà un recorregut per la història del moviment antipsiquiatria a càrrec del psicoanalista Manuel Baldiz. Entre els tallers, xerrades i debats previstos, hi havia un taller d'objectes de plaer sexual femení organitzat per un grup de noies del CSO Miles de Viviendas (Barcelona). De moment, ha quedat ajornat ja que la casa es troba sota l'amenaça de desallotjament.

▶ **Engreixar la biblioteca**
Per Telèfon Roig, construir la biblioteca ha estat l'objectiu des del seu naixement. La manera: aprofitar els diners de les cafetes de les jornades per comprar llibres sobre els temes tractats. Al mateix temps, doncs, que Telèfon Roig i tota la gent interessada es forma en diversos temes, s'amplia una biblioteca oberta a tothom.

Un dels eixos que van impulsar la creació del col·lectiu va ser la voluntat de treballar entorn la societat de l'espectacle i el negoci cultural. Amb aquesta idea, les primeres jornades que van organitzar fa un any i mig contenien una perspectiva crítica entorn la cultura en la nostra societat. Posteriorment, van presentar les jornades sobre control social al

mateix Ateneu, on es va posar l'accent en la qüestió de la cultura de la por, els mitjans de comunicació i les drogues com a forma de control.

Després d'aquestes jornades, el projecte va restar un temps a mig gas, fins que La Torna, Ateneu Popular i Independentista de la vila de Gràcia (Barcelona) van cedir llibres a Telèfon Roig, que actualment pot comptar amb una biblioteca d'uns 500 llibres sobre diverses temàtiques a l'Ateneu Popular de l'Eixample. Aquest ateneu va néixer fa dos anys i mig en ocupar-se una casa abandonada durant més de deu anys. De la fusió de col·lectius del barri, es va crear l'Assemblea per l'Ateneu. Actualment, hi ha diversos grups que hi organitzen activitats com tallers de guitarra, de capoeira, teatre social amb Rebelart o una cooperativa de consum que té molt bona acollida entre la gent del barri. El proper 10 i 17 de maig continua un taller d'autodefensa legal que va iniciar-se el passat dia 3 amb la presència d'un advocat.

Actualment Telèfon Roig treballa també en les reunions embrionàries a les biblioteques de Barcelona i rodalies per crear una xarxa de "biblioteques socials" i fer un fons comú de consulta i préstec. ☺

Per contactar:

ATENEU POPULAR DE L'EIXAMPLE
Passatge Conradi 3

TELÈFON ROIG
telefonroig@gmail.com

Els centres socials L'Òpera i Can Vies bufen espelmes

↳ Gemma Garcia
/campanyes@setmanaridirecta.info/

Aquest mes de maig, dos espais alliberats celebren aniversaris. Per una banda, el Centre Social Autogestionat del barri de Sants de Barcelona celebra el seu desè aniversari fins al dia 13 de maig. Per l'altra, el Centre Social Okupat L'Òpera d'Hospitalet de Llobregat (Baix Llobregat) amb cinc anys de vida a l'esquena, té previst fer-ho del 14 al 20 de maig amb activitats diverses, com cinema, xerrades i debats, cercaviles i concerts.

▶ **Aniversari i judici de L'Òpera**
De cara al 17 de maig, han organitzat una concentració davant els jutjats d'Hospitalet, ja que la data coincideix amb el judici pendent de desallotjament, aplaçat el 29 de març passat perquè les perso-

nes imputades de L'Òpera no disposaven d'advocats defensors.

Durant aquests cinc anys d'okupació, aquest antic teatre abandonat ha acollit tallers ben variats,

L'Òpera, d'Hospitalet, celebra el cinquè aniversari i Can Vies, de Sants, el desè

des de dansa i circ, fins a idiomes, escalada i perruqueria. Per les característiques de l'espai, també s'hi han organitzat espectacles i concerts, menjades populars i

xerrades. A L'Òpera, persones cineastes han trobat un espai adequat on dur a terme els seus projectes sense pressions econòmiques.

▶ **Can Vies, un espai del barri**
Per a Can Vies, l'aniversari també coincideix amb una data assenyada. Fa un any des que TMB (Transports Metropolitans de Barcelona), de titularitat pública, va interposar una demanda contra el centre social amb la finalitat d'enderrocar-lo i fer-hi una promoció de pisos de luxe al costat de la nova estació del Mercat Nou. Són deu anys funcionant com un espai "imprescindible per a la vida social i política al barri", remarquen des de l'assemblea. En aquest espai s'hi realitzen activitats tant de caire lúdic com polític en dos espais diferenciats. Per una banda la kafeta, amb les sales d'assemblees, la sala de La Burxa (periòdic men-

sual de comunicació popular de Sants), el magatzem i el local d'assaig musical, entre d'altres espais. Per l'altra, la Capella, on es desenvolupen activitats diverses, com xerrades, teatre, projeccions de pel·lícules, dinars populars, etc. L'espai dona cabuda a diversos col·lectius del barri i a activitats permanents, com un taller de teatre i un altre de ioga setmanals i els assajos de la Colla Bastonera de Sants. Des del 4 de maig s'estan

duent a terme activitats culturals i festives, com xerrades sobre els deu anys d'okupació, concerts, o la marxa de torxes del dissabte passat, 5 de maig, per reivindicar Can Vies pel barri. De cara al cap de setmana del 12 i 13 de maig, hem de destacar l'enregistrament en directe d'un disc i un DVD del grup de hardcore de Sants, Ràbia Positiva, que compartirà cartell amb la banda de rap At Versaris i el reggae de Rebel Madiag. ☺

Per contactar:

CSO CAN VIES
Jocs Florals 42. Sants, Barcelona. <M> L1 Mercat nou
Barrisants.org/canvies - canvies@gmail.com
CSO L'OPERA
Josep Prats 56. L'Hospitalet. <M> L1 Av. Carrilet
csolaopera.probeta.yi.org / solaopera@yahoo.es

Setmana contra l'Espai Europeu d'Ensenyament Superior

Jordi Panyella

/campanyes@setmanaridirecta.info/

Sota el lema "Aturem Bolonya", aquesta setmana s'ha celebrat un seguit d'actes que conclouran amb una gran manifestació que recorrerà els carrers de Barcelona i que aglutinarà l'estudiantat de la UAB, UB, UPC i Pompeu. La setmana, que s'anticipa a la Cimera de Ministres d'Educació de la UE que se celebrarà a Londres entre els dies 16 i 18 de maig, vol denunciar les conseqüències que ja té l'aplicació de l'Espai Europeu d'Ensenyament Superior (EEES): "mercantilització de l'ensenyament i entrada massiva d'empreses privades en la gestió de la Universitat".

L'acte central serà una manifestació que recorrerà els carrers de Barcelona el dia 10 de maig

El manifest de la Plataforma Mobilitzadora en Defensa de la Universitat Pública (PMDUP) denuncia que, en el cas espanyol, "l'aplicació de l'EEES ja és una realitat per a molts estudiants i treballa-

Manifestació d'estudiants el 16 de novembre de 2006

Edu Bayer

dors de la Universitat", alhora, "la recent aprovació de la LOU [que aprofundeix en l'aplicació del Pla Bolonya i que ha estat aprovada per tots els grups parlamentaris amb l'excepció del PP] aprofundeix en la mercantilització de la Universitat". En el cas de Catalunya, denuncien que mentre "els rectors de les Universitats clamen per una millora del finançament per part de la Generalitat, apliquen i interioritzen el model d'educació superior que els hi aplica criteris de finançament competitiu i congela el capítol de personal".

La LOU

Des de que al mes de març passat el Congrés dels Diputats aprovés la reforma de la LOU (Llei Orgànica d'Universitats), diversos sectors de les Universitats n'han seguit expressant el seu malestar. Aquests

desacords venen de l'any 2001, quan la proposta de reforma fou impulsada pel govern del Partit Popular. Un dels aspectes que més preocupa al moviment estudiantil és que dona llum verda a l'"Agència Nacional de Evaluación de la Calidad y Acreditación (ANECA)", que va ser creada per la LOU del PP i modificada per adaptar-la a la Llei d'Agències Estatals. Diu el Manifest de la PMDUP que "tot i el caràcter públic que li atorga la reforma, el seu funcionament és similar al del departament de recursos humans d'una empresa i serà l'encarregada d'avaluar les universitats i regular-ne el finançament, introduint tècniques de gestió privada en un organisme públic".

Mobilitzacions a la UAB

Algunes de les universitats han optat per la celebració paral·lela

de jornades de debat per acompanyar la manifestació. En el cas de la Universitat Autònoma de Barcelona, es van iniciar el dilluns dia 7 amb una xerrada sobre educació lliure, on s'hi va presentar, entre d'altres, l'experiència de l'escola lliure La Pinya, ubicada a Esplugues de Llobregat. El dia següent es va celebrar una cercavila, i el dimecres es va donar inici a la Universitat Popular Cívica, un seguit de conferències. Algunes de les xerrades que s'han fet han estat la d'Arcadi Oliveres, que ha parlat sobre les empreses a la Universi-

tat; Aina Tarabini, sociòloga especialitzada en l'estudi de les polítiques educatives i la pobresa, ha parlat sobre la influència del Banc Mundial en l'educació; i Martí López, coincidint amb l'existència de l'Assemblea Contra la Precarietat a la UAB, ha parlat sobre la precarietat laboral a la universitat.

La Universitat Cívica ha continuat amb un dinar gratuït, una taula rodona per debatre l'afectació del Pla Bolonya, una xerrada sobre el cas de la Núria Pórtulas, i un concert a càrrec de La Pirata Selectors i Kroma. ☺

Per contactar:

PLATAFORMA MOBILITZADORA EN DEFENSA DE LA UNIVERSITAT PÚBLICA
www.sepc.cat / www.aep.cat

Investigadors molestos per la precarietat assumida per la UAB

Jordi Panyella

/campanyes@setmanaridirecta.info/

Des de que el passat mes d'abril la comissió d'investigació de la UAB va aprovar la convocatòria de 250 beques que gestionarà la mateixa Universitat, el PIF (Personal Investigador en Formació) ha denunciat que "els becaris predoctorals (que es podran acollir a aquesta convocatòria) podran donar gairebé 300 hores de classe, més del doble del que permet l'Estatut del Personal Investigador en Formació (EPIF)". L'Assemblea Contra la Precarietat de la UAB veu molt probable l'aprovació d'aquesta convocatòria, ja que "el següent pas és l'aprovació de la convocatòria a la Junta de Personal Docent i Investigador, on actualment el PIF no té cap mena de representació". Un dels aspectes que més preocupa l'Assemblea és que aquesta mesura reforçarà la

precarietat laboral a la UAB, una situació que ja fa temps que estan denunciant. L'assemblea contra la precarietat de la UAB va néixer fa un parell d'anys, amb l'objectiu de "visibilitzar, denunciar i realitzar accions per millorar les condicions laborals i vitals de tothom qui tre-

"La precarietat té conseqüències nefastes per tots els i les qui la pateixen"

balla sota unes condicions de precarietat a la Universitat". La seva intenció és aglutinar sectors laborals com el PAS (Personal d'Administració i Serveis), professorat, becaris i investigadors "per tal de compartir les diferents problemàtiques i coor-

dinar les diferents lluites que s'estan duent a terme". En el seu manifest de constitució, l'Assemblea denunciava que "la precarietat ens ha estat imposada com un tret característic de la nostra societat". En el cas de l'Estat espanyol, es representa amb xifres com els 3,6 milions de persones que tenen contractes eventuais, i a això cal sumar-hi les diverses formes de treball sense cap tipus de reconeixement ni cobertura legal, amb una absència total de drets com les prestacions d'atur, cotitzacions, etc. L'Assemblea també denunciava que "la precarietat (laboral) té conseqüències nefastes per tots els i les qui la pateixen directament o indirecta" perquè porta a una "precarització de tots els àmbits de la vida". En el cas de la universitat pública, i en particular de la UAB, diuen "ha esdevingut un autèntic model de precarietat que atempta contra el pensament crític, la

democràcia i la justícia social", ja que "la docència, la recerca i els diferents serveis es recolzen en contractacions eventuais, a temps parcial, subcontractes o formes de treball no reconegudes com a contractes laborals, com ara els diferents tipus de beques". Una de les expressions de la precarietat que més preocupa l'Assemblea és que s'està multiplicant la temporalitat, la fragmentació i la discriminació per complir les exigències dels Acords de Bolonya.

La Campanya "Estàs ofegat? Estàs atrapada?"

Una de les campanyes que ha enge-

gat l'Assemblea és "Estàs ofegat? Estàs atrapada?", des de la qual intenten fer "fora la precarietat de la UAB". A la presentació de la campanya, que compta amb cartells i samarretes, es pot llegir la crítica a la situació de les investigadores, que se senten atrapades entre les hores de docència i el compte enrere per acabar la tesi; o que encadenen una beca amb una altra, sense haver vist mai un contracte laboral; o que estan ofegats entre projectes, articles, docència i feinetes extres, sense arribar mai a final de mes; o eternament atrapats en la temporalitat, o enmig de tanta subcontractació. ☺

Per contactar:

ASSEMBLEA DE TERCER CICLE DE LA UAB
tercercicle@moviments.net
www.precarietatub.net

divendres **11 maig** taverna **Atzacac**

CONCERT antirepressiu 23:00h./illa fantasia **VILASSAR DE DALT** [maresme]

OBRINT DUES PAS

la carrau

XERRAMEQU TIQUIS MIQUIS

EL BELDA I EL CONJUNT BADABADOC

9 anys

ENTRADES 12€ anticipada 15€ taquilla www.atazacac.net i el 19 de maig, concert de **POMADA A MATARÓ**

impresos de tota mena
disseny gràfic
compaginació
il·lustració
rètols
webs ...

Fundació Tam-Tam · 93 218 92 39
tantam@ibernet.com

Catalunya

Núm. 84 Abril '07

La publicació de la CGT de Catalunya
www.revistacatalunya.cat

La nova 'Reinaixença' del teatre català

ELS JOVES AUTORS TEATRALS REIVINDIQUEN ESPAIS ON MATERIALITZAR LES SEVES PROPOSTES

LA SALA BECKETT HA APOSTAT PELS DE CASA. DURANT TOT EL 2007, HA DECIDIT PORTAR A L'ESCENARI LES OBRES DE DEU AUTORS CATALANS QUE, COM AFIRMA CARLES MALLOL (1981), EL MÉS JOVE DELS ESCOLLITS, "A NIVELL D'ESTIL TENEN POC A VEURE, PERÒ EL FET DE SER DIFÍCILS D'AGRUPAR FA ENCARA MÉS INTERESSANT EL GRUP"

↳ **Jordi Vidal**
/cultura@setmanaridirecta.info/

Mentre l'espectacle *Grease* és notícia per mantenir-se en cartellera pels segles dels segles o *La extraña pareja* (Paco Morán i Joan Pera) pren totes les formes possibles per enlluernar el públic, en el subsòl de l'escena teatral catalana es continua generant un teixit de textos i autors que passen gairebé despercebuts per tot aquell que no formi part de l'elit dramaturgic.

Tanmateix, aquest teixit es va forjant un espai en el teatre nacional i internacional. N'ha estat un exemple l'eclosió de l'autor Sergi Belbel (1963), que ha vist com bona part de la seva obra ha estat traduïda i escenificada arreu d'Europa. A la qualitat dramaturgic de Belbel cal afegir-hi autors com David Plana (1969) o Beth Escudé (1963). I és que, com diu el crític teatral Francesc Massip, "el teatre d'autor torna a galopar". Segons Massip, "després de l'agònica dictadura i de la insípida transició, sembla que l'art català, i amb ell el teatre, comença a treure el cap de sota l'ala i a emprendre un vol en totes direccions".

Manquen escenaris

A aquest auge creatiu, li aniria molt bé ser correspost per una sèrie d'escenaris on donar-se a conèixer. Els nous autors es troben que els pilars de la producció encara són insuficients, però des d'algunes sales s'està treballant per marcar un camí en aquesta direcció. Un exemple d'això és la Sala Beckett, fundada per José Sanchís Sinisterra l'any 1989, que compta amb L'Obrador, un espai destinat a la formació

d'autors i actors de teatre, sense oblidar mai les necessitats de cercar noves formes de creació i expressió. Escola i escenari, agosorada i compromesa, aquesta sala ocupa un espai delicat en el món del teatre: forma part d'un nombre reduït de centres que intenten fer ressò de les últimes propostes dramàtiques que van apareixent arreu d'Europa i també de les que s'originen a Catalunya. La Beckett, junt amb sales com l'Antic Teatre o l'Espai Brossa, persisteix en el desig de "dotar" la ciutat de Barcelona d'una oferta atractiva per als amants i coneixedors del teatre contemporani més trencador.

Aposta per joves creadors

L'any que compleix la majoria d'edat, la sala Beckett ha apostat pels de casa. Durant tot el 2007, ha decidit portar a l'escenari les obres de deu autors catalans que, com afirma Carles Mallol (1981), el més jove dels escollits, "a nivell d'estil tenen poc a veure, però el fet de ser difícils d'agrupar fa encara més interessant el grup". El cicle du per nom "Tot un any de teatre català contemporani". Tractant-se d'una sala que aspira a la projecció internacional, la decisió és atrevida. Mitjançant la traducció del dossier informatiu a diverses llengües, es pretén que aquesta projecció internacional de la Sala es mantingui, també, quan s'hi fa teatre català. Mallol celebra que la Beckett "vulgui fer arribar aquests textos a tot Europa".

El programa es va iniciar amb *City/Simcity*, de Jordi Casanovas (1978), obra basada en un joc sobre la inestabilitat política mundial. La va seguir Ricard Gázquez (1969), amb un drama familiar anomenat

Folie en familie. Gemma Rodríguez (1973), amb l'experimentació lingüística i formal de *L'ham*, mostra tres personatges que s'esforcen per donar una segona oportunitat a les seves vides. Del 16 de maig al 10 de juny, estarà en cartellera *L'olor sota la pell*, de Marta Buchaca (1979), on les relacions humanes toparan amb els seus conflictes més indefugibles. El 13 de juny, s'estrenarà el torn de Marc Rosich (1973) que, amb *Party Line*, descarrega la ironia sobre la lamentable dependència que ha generat la telefonia mòbil en l'ésser humà dels últims anys. Aquesta obra es representarà fins el dia 1 de juliol.

Després de l'aturada estiuenca, el 5 de setembre arribarà *Molta Aigua*, de Carles Mallol, que "a partir d'una realitat propera com la de Barcelona, pretén deformar-la i jugar amb la tensió de l'espectador", explica el propi autor. Del 17 d'octubre al 18 de novembre, l'actual director de L'Obrador, Carles Batlle

(1963), presentarà *Trànsits*. Aquest autor, un dels més veterans i reconeguts del cicle, mostrarà múltiples perspectives sobre els reptes i les contradiccions de la vella Europa. La següent obra, *Odola*, d'Albert Mestres (1960), formarà part de la programació del Festival d'Òpera de Butxaca i es representarà entre els dies 21 i 25 de novembre. *Odola* és una nova versió operística d'*Antígona*, però no pretén recrear el mite sinó fer-ne un espectacle compromès amb la realitat actual. Victoria Szpunberg (1973), del 12 de desembre al 6 de gener de 2008, tractarà el poder, la dependència i l'amor des del caràcter tragicòmic de *La màquina de parlar*. El cicle es tancarà el mes de gener de 2008 amb l'obra encara per concretar de Pau Miró (1974), que tot i haver cursat estudis d'interpretació, finalment s'ha decantat més per l'escriptura i la creació que per l'actuació.

És la primera vegada que s'organitza un cicle d'autors catalans d'aquestes dimensions. La Sala Beckett ha volgut donar sortida a les persones que s'han format en el seu Obrador i, de retruc, deixar palès que Catalunya pot deixar petjada en el teatre internacional dels nostres dies.

Núñez i Navarro contra el teatre alternatiu

El cicle "Tot un any de teatre" català contemporani és la primera iniciativa que empra la Sala Beckett després de veure en perill la seva continuïtat. L'edifici en què es troben actualment les seves instal·lacions va ser adquirit per la immobiliària Núñez i Navarro, que va intentar invalidar el contracte de lloguer indefinit que tenia la Sala amb l'antic propietari. Per aconseguir els seus objectius, la immobiliària es basa en una interpretació jurídica que considera obsolets una sèrie de contractes anteriors a la Llei Boyer. Els advocats de la Beckett

defensen la vigència del contracte i constaten que, en altres casos similars, hi ha sortit guanyant el llogater. Els gestors de la Sala han percebut aquesta amenaça com un avís per donar més força al projecte i afrontar la voluntat i necessitat de creixement de l'Obrador i de la Sala. Després que altres sales, com l'Artenbrut, es trobessin amb la necessitat de tancar les seves portes, no pot ser que una de les poques sales alternatives que queden pateixi el mateix procés. La complicitat de les administracions per evitar-ho és necessària i gairebé obligada.

Pim-Pam-Pum

Enrique Leiva, Ivan Miró i Xavier Urbano

Autors de
'De la protesta
al contrapoder'

Enrique Leiva, Ivan Miró i Xavier Urbano

Arnau Bach

⇨ Roger Palà
/cultura@setmanaridirecta.info/

Apunteu la referència, perquè aquest llibre esdevindrà un petit clàssic de la teoria política dels nous moviments alternatius. *De la protesta al contrapoder* (Virus, 2007) és una anàlisi de les potencialitats dels actors socials crítics amb la falsa democràcia sorgida de la transició espanyola. Un moviment que, més enllà de la protesta, esbossa contrapoder.

Com es passa de la protesta al contrapoder?

Protestar, sigui amb alegria o creant conflicte al carrer, és imprescindible per guanyar i defensar espais socials, o per impedir la consolidació d'espais i temps mercantilitzats i/o institucionals. Valorem la capacitat social d'instituir una experiència política pròpia. Protestem com a forma de negar l'existent, però anem més enllà de la reivindicació i creem

contrapoder quan posem en marxa ja, en primera persona del plural, les vides que volem viure.

Parleu d'una expropiació de la política per l'estat democràcia capitalista. De quines eines disposen els ciutadans per recuperar-la?

Cal deconstruir el concepte de ciutadà, que no és sinó un artefacte ideològic per emmascarar desigualtats en el repartiment de la riquesa i el poder. Avui, el ciutadà és el subjecte neutralitzat, l'apèndix social de les institucions. Per contra, la col·lectivitat es reapropia de la política quan deixa de delegar en els professionals de la política, quan pren les regnes de la seva quotidianitat. Les experiències de democràcia directa que ja estan en marxa en el nostre entorn, siguin assemblees de barri, ateneus, centres socials okupats, cooperatives de treball o de consum, projectes de comunicació popular, o diferents col·lectius assemblearis de lluita social, són una clara aposta per desfer el camí pel qual l'estat democràcia ha construït el seu poder.

Com es pot saldar la factura de la hipoteca de la transició?

Fent avui la ruptura que no es va fer aleshores! Als que no la vam viure, se'ns havia venut la moto de la transició com una democratització. Després, quan per la pròpia pràctica política et trobes amb la gent minoritzada en aquell procés, t'adones que va ser una operació estatal per donar continuïtat institucional entre un règim i un altre, i que una maniobra bàsica va ser desactivar els moviments que precisament feren insostenible el franquisme.

El concepte precariat és allò que vincula els nous protagonismes, per sobre d'altres consideracions?

La precarització de la vida, la mercantilització total que busca el capitalisme és un repte que ha motivat l'emergència de nous protagonismes socials. Però més que no pas trobar en la precarietat una nova identitat vinculant, és comú en les noves experiències de lluita contra la precarització: tant en el sentit d'oposar-nos-hi com en el d'experimentar-ne alternatives.

La flor del Cap Sembrat

UN ESDEVENIMENT DE MÚSICA I
AUDIOVISUAL FORA DE TOTA
NORMA A LA SALA BAHIA DE SANTS

Cap Sembrat
15 I 20 DE MAIG. 20H
SALA BAHIA. C/ OLZINELLES 31.
SANTS (BARCELONA)
ENTRADA: 5 EUROS
Ozonokids.com/capsembrat

⇨ Antònia Andreu
/cultura@setmanaridirecta.info/

Els dies 15 i 20 de maig, la sala Bahia de Sants (Barcelona) serà l'escenari d'un esdeveniment diferent. Es tracta de la tercera edició del festival Cap Sembrat. Una trobada de personatges relacionats amb el món de la música, l'audiovisual i l'experimentació sense normes, que porten a terme activitats inclassificables, que no s'inclouen en l'estàndard d'allò que les ments benpensants consideren que és la cultura.

Hi podrem veure, per exemple, el suís Antoine Chessex. Actiu com a músic des de principi dels anys 90, i amb una formació de jazz i música contemporània, Chessex va apropar-se aviat a una realitat més radical plena d'experiments sonors. Així, ha desenvolupat un ús inusual del saxòfon,

enviant el senyal a dos amplificadors de guitarra i emprant tècniques de respiració connectades. Electrònica caòtica, veus embogides i una intensa activitat física completen l'espectacle.

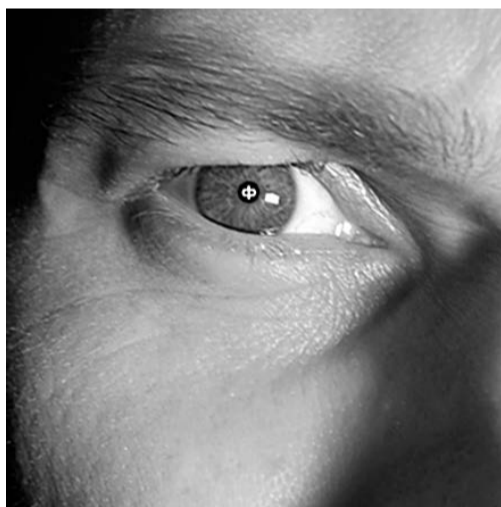
Cap Sembrat també comptarà amb el suís Dave Phillips, fundador del grup Fear of God. Veterà de la música experimental, ha realitzat concerts i *performances* en directe a països d'arreu d'Europa, Estats Units i el Japó. En els seus treballs en directe, Phillips crea accions de caràcter animalístic, intentant que el comportament humà retrocedeixi a aspectes instintius i emocionals, a la recerca dels seus orígens més primaris.

Discòrdia 'gringa'

En el vessant més audiovisual trobem Esprit de Corts, un col·lectiu artístic que presentarà l'espectacle *Curts de discòrdia*

gringa. El grup va ser fundat el 2002 a Jamaica i produeix esdeveniments multimèdia, conceptualment enfocats a temes que promouen l'activitat creativa. Afincats a Boston, exploren idees per incrementar la consciència a través de tècniques multimèdia, projecten films, vídeo i treball en 2D i 3D, elaborat tant pel propi grup com per persones alienes.

Entre la participació nacional, trobem Rattle Snake Cat, un duo catalanovenecolà integrat per Daniel Gutiérrez i Simon Williams. Piscodèlia, *doom* i soroll executats per una banda que canvia de nom com les serps muden de pell. També trobem QAA, una formació de Barcelona que va començar essent un duo de bateria i guitarra i que, ara, amplia la seva gamma sònica amb cinc components que experimenten amb la repetició rítmica i el rock tripós.

Dave Phillips
(Suïssa)

Un far que emet potents pampallugues

NOUR PRESENTA EL SEU PRIMER DISC
'PAPIER MULLAT', CARREGAT DE NOVES
SONORITATS URBANES I ORQUESTRA-
CION D'INSPIRACIÓ ORIENTAL

PRÒXIMS CONCERTS DE NOUR:
18 de maig. Andújar. Jaén
25 de Maig. Sala KGB.
Barcelona

⇨ Said Anglada
/cultura@setmanaridirecta.info/

Llum pels sentits en un món on cada dia és més important desenvolupar noves sensibilitats. Música a la velocitat de la llum. *Nour* vol dir "llum" en àrab, i és també el nom de l'excel·lent banda, amb músics de solvència contrastadíssima, liderada per Yacine Belahcene Benet, intrèpid aventurer de l'escena musical sense fronteres, i que durant deu anys va posar veu a les cançons de Cheb Balowski.

Papier Mullet (Kasba Music, 2007) el primer treball d'aquesta formació, reflexiona sobre la necessitat d'anar més enllà de les declaracions d'intencions i

denuncia una vida moderna on la crua realitat social és disfressada amb estèrils bones voluntats. Un punt de llum que avisa de l'efecte distorsionador de les distincions, en una societat que valora la diferència i la diversitat tot evitant parlar de la desigualtat.

Col·laboradors de luxe

En la gravació d'aquest treball, hi han col·laborat Joan Garriga (La Troba Kung-fú), Lautaro Rosas (Machalah), Massa Kobayashi (Kultur Shock), Mohamed Souleimane (Orquestra Àrab de Barcelona), Pau Llonch i Rodrigo (At Versaris) i Djmixroger. Música d'una ciutat invisible on es combinen les tècniques electròniques més avançades amb les

influències més ancestrals. Programacions electròniques acurades que disparen tant els ritmes més frenètics de les noves sonoritats urbanes com les orquestracions més impactants d'inspiració oriental. *Riffs* de guitarra exquisits i un treball líric i melòdic extremadament inspirat il·luminant cada cançó. El resultat —com es va poder comprovar la setmana passada a la festa 'Un any posant la DIRECTA'— és una posada en escena on es gaudeix l'explosió vital del directe i el poder de la música com a mitjà de transport. Papers mullats que s'encenen i es converteixen, en el sentit més rocker de l'expressió, en una gran bola de foc.

Ponent hardcore

Mall | NÉIXER | Contra Records, 2007 | HARDCORE
 <www.contrarecords.org> - <www.mallgrup.com>

David Vázquez
 /cultura@setmanaridirecta.info/

Les terres de Ponent sempre s'han caracteritzat per la proliferació de bandes punks i skatàliques. La llista seria massa llarga, però és estrany trobar un poble, per petit que sigui, en el qual no hi hagi grups sonant o concerts muntats a l'estiu on predominin aquests estils musicals. El *hard-core* potser no té tanta presència, però també hi hem trobat sempre propostes interessants. Des de l'època de Tootus Pus o Arsenal, fins als ribagorçans El Oso Yonki, arribem a B'n'B, l'embrió del que anys més tard ha acabat essent Mall.

Els de Bellpuig (Urgell) per fi debuten oficialment en solitari, regalant-nos deu cançons que s'amaguen sota un títol esperançador, *Néixer* (Contra Records, 2007). Primer disc en solitari "gravat als estudis de l'Ateneu X de Vilafranca, a finals de 2006, sota el control de Trashoo", que ara estrenen i ho fan "com sempre" amb una sinceritat immensa que no amaga trampes ni mitges tintes.

Mall tal com són, en català, "fent futur i camí", sense més etiquetes i amb cançons com "La línia blanca" que t'atrapa la primera vegada que l'escoltes i que pot arribar a posar la pell de gallina. Anteriorment, els havíem pogut escoltar a una

primera demo que distribuïen als seus concerts i al compilat *Catalunya Punk's* (Bullanga Records, 2005), amb El Corredor Polonès i Red Banner. Ara ens trobem davant d'un disc honest, que rebaixa l'agressivitat respecte als seus inicis i que proposa cançons més rodones i amb una veu més pausada. Més punk-rock. Col·laboracions de les veus d'Inadaptats i Ràbia Positiva a "Estimat goril·la feixista" (versió de Sick Of It All) i "Decisió". Molta energia al llarg d'un disc fet veritablement amb el cor. Esperem que el renaixement doni els seus fruits perquè s'ho mereixen, perquè omplen el buit i perquè "per desgràcia" no sobren bandes com aquestes.

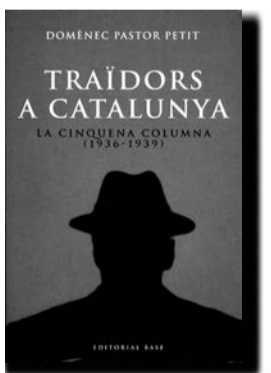

'Les pel·lícules del meu pare' (2007)

DIRECTOR I GUIONISTA: AUGUSTO MARTÍNEZ TORRES
 INTÈRPRETS: KARME MÁLAGA, ARIADNA CABROL, MARISA LULL, CARLO D'URSI.
 DURADA: 98 MINUTS
 DATA D'ESTRENA: 11 DE MAIG

El guionista i crític Augusto Martínez Torres presenta una pel·lícula intimista rodada en vídeo digital, produïda pel productor de la radicalment independent *De Madrid a la luna*. La descoberta d'unes filmacions casolanes fa que una jove es planteja dubtes sobre la sexualitat del seu pare: les imatges de nenes desconegudes, enregistrades abans que ella nasqués, li suggereixen la possible pedofília del seu progenitor. El pare ha mort fa anys, ella no recorda res, però

l'ombra de l'incest plana sobre el seu pensament: és possible que hagués abusat d'ella? El film narra aquesta sospita i la desorientació sexual que provoca en una protagonista que comença a sentir aversió pels homes i apropar-se cada cop més a persones del seu propi sexe. A més, descobreix la futilitat de les coses: les pel·lícules del seu pare estan apunt de desaparèixer i no sap què fer per salvar-les de la destrucció i l'oblit. IGNASI FRANCH

'Traïdors a Catalunya. La cinquena columna' (1936-1939)

DOMÈNEC PASTOR PETIT
 EDITORIAL BASE, 2007
 PÀGINES: 326

L'expressió cinquena columna per referir-se al traïdor s'atribueix al general feixista Emilio Mola, el qual va dir en el marc de la Guerra Civil espanyola que es proposava conquerir Madrid amb quatre columnes que atacarien des de diversos fronts, més una altra, la dels seus partidaris, que operaria des de l'interior. La frase va fer fortuna i l'expressió cinquenacolumnista s'ha fet popular per definir la tasca de l'espia. L'historiador Domènec Pastor Petit s'ha especialitzat al llarg dels anys en l'estudi de l'actuació dels serveis secrets, i en aquest volum analitza una

faceta poc estudiada de la Guerra Civil: la dels seguidors del bàndol revoltat el 18 de juliol que, des de dins de Catalunya, van maldar per desestabilitzar la República. Hi van participar militants de Falange Espanyola, algun membre de la Lliga Regionalista o d'Acció Catòlica, entre d'altres adeptes al govern de Burgos. Una xarxa que, si bé com a instrument d'espionatge i sabotatge no va gaudir de gran poder corrosiu —les aproximacions més sensates parlen d'uns 2.000 cinquenacolumnistes, un 0,11% de la població— sí que va tenir un terreny adobat al derrotisme i la desmoralització. ROGER PALÀ

'Gerry'

(LAUREN FILMS / FILMAX, 2001)
 DIRECTOR: GUS VAN SANT
 GUIONISTES: CASEY AFFLECK, MATT DAMON, GUS VAN SANT
 INTÈRPRETS: CASEY AFFLECK, MATT DAMON
 DURADA: 103 MINUTS
 IDIOMES: VOSE (ANGLÈS), VE

Dos joves inicien una ruta de senderisme; en un moment donat, decideixen apartar-se del camí i es perden en una terra de ningú de muntanyes i desert. Aquesta premissa argumental serveix al volubre Gus Van Sant (Elephant) —cineasta independent que entra i surt de la indústria de Hollywood, capaç de dur a terme projectes tan estranys com el seu *remake*-calc de *Psicosis*— per realitzar un exercici d'estil profundament auster, farcit de silencis i d'imatges contemplatives,

que segurament no donarien el mateix resultat sense els minimalistes, bellíssims, extractes de música del compositor Arvo Pärt. Per una vegada, la càmera s'allunya dels rostres i presenta una narració on l'entorn s'imposa a les figures humanes, en paisatges bells i desoladors que enfronten els individus amb ells mateixos i la seva insignificança. Un experiment magistral, abstracte, a estones perdurablement líric, a estones patètic, només apte per a minories. IGNASI FRANCH

Flight 93

(MANGA FILMS, 2006)
 DIRECTOR: PETER MARKLE
 GUIONISTA: NEVIN SCHREINER
 INTÈRPRETS: JEFFREY NORDLING, TY OLSSON, KENDALL CROSS, BRENNAN ELLIOT
 DURADA: 86 MINUTS
 IDIOMES: VOSE (ANGLÈS), VE

Film de finançament, estètica i repartiment televisiu, *Flight 93* es va avançar a *United 93* com la primera recreació del drama viscut dins el vol caigut a Pennsylvania l'onze de setembre de 2001, presumptament a causa d'un motiu dels passatgers segrestats. Producte per consum intern, prova de conciliar la seva correcció expositiva amb una evident vocació de provocar catarsis sentimentals. Markle sembla mostrar els atemptats com la violació d'un paradís, mostrant les quotidianitats familiars dels afectats com un niu de pau i afecte, i retratant la solidaritat generada en una situació extrema. Ben realitzada, tot i el seu simplisme i manca d'ambició, *Flight 93* es revela com una eina útil per entendre una visió que la societat americana té d'ella mateixa, i la necessitat d'alleujar el dolor que encara li causa una de les seves ferides més profundes. I.F.

cultura@setmanaridirecta.info

RECOMANEM

MARATÓ DE VIDEOS SOBRE L'OKUPACIÓ

Diumenge 13 Maig
A partir de les 12 h
Sala Bahia
c/ Olzinelles, 31. Pl. de Sants L1 L5

Des de les 12h del matí, 12 hores de vídeos sobre l'okupació a Europa, a l'estat espanyol o a Catalunya, des dels 80 fins avui!!!
Dues sales !!!

Hi haurà menjar !!!
Organitza: Assemblea d'Okupes de Barcelona

Mira també: okupesbcn.net

JORNADES LABORALS A L'ATENEU LLIBERTARI DE SABADELL

Ateneu Llibertari de Sabadell. Passatge Edgard Riccetti nº18, al costat de la Plaça Marçet i a 10 min de la Renfe

11:30 h, acte en solidaritat amb els treballadors en lluita de MERCADONA a l'Ateneu. 14.00h Menjador Vegà a la fresca per l'Autogestió a l'Ateneu. 16.30h Xerrada-Curs: Drets sindicals, Vagues i Seccions Sindicals, a càrrec de l'advocat laborista Miguel Lucena, al local de la CNT. I diumenge 13, a les 14 h Menjador Vegà a la fresca per l'Autogestió al Passatge Edgard Riccetti. 17.00h Xerrada i documental: ECONOMIA LLIBERTÀRIA, a càrrec de Just Casas, al local de la CNT.

www.ateneullibertaridesabadell.blogspot.com

ARTS VISUALS, DIVULGACIÓ, ARTS ESCÈNIQUES, MÚSICA

DIJOUS 10

Exposició "LA REVOLUCIÓ LLIBERTÀRIA"

Fins al 12 de maig Rectorat de la UdL (pl. Víctor Siurana, 1 de Lleida). L'exposició consta de diferents panells explicatius de què va suposar la revolució social i llibertària, des de la relació amb l'individu a la societat lliure i igualitària. Amb la consigna "Cadascú segons la seva capacitat, a cada u segons les seves necessitats" va deixar de ser una frase per ser un fet real i una manera d'entendre les relacions social.

Exposició: Violació dels drets humans a les dones d'arreu del món

Fins al 15 de maig Vestíbul de l'Edifici Emblemàtic del Campus de Capped de la UdL. Organitza: Amnistia Internacional, Centre Dolors Piera d'Igualtat d'Oportunitats i Promoció de les Dones de la UdL, Centre de Cooperació Internacional de la UdL.

Jornades d'Autodefensa legal

20 h Eixam. Ateneu popular de l'Eixample Pge. Conradí nº 3. Sagrada Família L2 L5 Aquests tallers neixen amb el propòsit d'adquirir una base legal amb què poder-nos defensar davant de futures detencions, agressions i identificacions entre d'altres, en marcs com poden ser el de l'okupació, qualsevol manifestació, etc. Les jornades les realitza un advocat i consten de tres sessions (tres dijous) en les que es tractaran diferents àmbits. Es començarà amb l'"okupació" el primer dijous (3 de maig) i s'anirà avançant en tota la resta de temes. Veiem necessari saber quins són els nostres drets i quines són les respostes a donar més favorables.

Taller de malabars

10:30 h CSOA La Fibra Plaça Doctor Cusachs s/n. Rocafonda - Mataró Rodalies Renfe i després autobús 3 I a les 20:30 h Taller de trapezi. Divendres 11, tot el dia, taller d'acrobàcia. Dimarts 15, a les 19 h, Taller bombons i melmelada. I dimecres 16, a les 20 h, defensa personal per a dones Mira també: musaik.net

"Crash". Descriptant el racisme: deconstruint el documental comercial

21 h La Quimera c/ Verdi, 28, baix dret. Vila de Gràcia Descriptant el racisme: deconstruint Hollywood / deconstruint el documental comercial. "Crash".

P. Haggis, 2005, 100'. Taller d'interpretació crítica dels films a càrrec d'Aida Sanchez. "Crash", "Babel" i "Devil's Miner" formen part d'un cicle programat amb la intenció de debatre en quina perspectiva es situa cadascun d'aquests films respecte als continguts que tracten. Mira també: laquimera.org

DIVENDRES 11

Aniversari Ateneu Popular Vallcarca 2007

21 h Ateneu Popular Vallcarca Riera de Vallcarca, 49 Concert HC-Metal amb ERANTZUN (Zarautz), UNABOMBER (Bcn), CIUDAD HOMICIDIO (L'H*), TOLLENDIA PONENS (Bcn), 3 euros I dissabte, a les 21 h, Concert HC-Punk Rock amb MULTRAIN (Madrid), GO!POPITAS (L'H*/Bellvitge), THE WIGGLES (La Roca), TCN (Sant Feli D.C.), 3 euros

DISSABTE 12

10 anys del Txiringuito de Bellvitge

Campionat de futbolín Tot el dia al KOP del Prat de Llobregat Al costat de la Renfe Inscripció: 3 euros per parella

Mercadillo d'intercanvi

A partir de les 10 h del matí Avinguda Primavera Hospitalet de Llobregat Organitza: Waslala Associació Cultural La Florida

Concert Espai País València

11 h pl. Poble Romani. (vila de Gràcia) Taller de titelles per a xiquets. 14 h . Paella popular. 15 h . Teatre de carrer. 18 h . Exhibició de pilota valenciana. 20 h . Concert amb: ASPENCAT , SKALISSAI , SVA-TERS , LA GOSSA SORDA. Paella 8 euros Mira també: www.espaipaisvalencia.org

Jornades de curro

15 h CSOA La Fibra Pl. Doctor Cusachs s/n Rocafonda - Mataró Cuidem La Fibra per disfrutar mes després d'aquest espai. Vine a col·laborar!

Dona, presó i precarietat laboral

18 h FELLA - Fundació d'Estudis Llibertaris i Anarcosindicalistes C/ Joaquim Costa, 34 baixos - Barcelona Xerrades: Dona i Presó, Dona i Precarietat Laboral.

[Jornades autogestió de la salut] A Cuba és gratis?

19 h Ateneu Popular de l'Eixample Pge. Conradí nº 3 (Rosselló/Sicília) L5 Sagrada Família L4 Verdaguier "A Cuba és gratis?" Debatrem el model sanitari cubà amb una metgessa de la Brigada Catalana Venceremos. Gratuït.

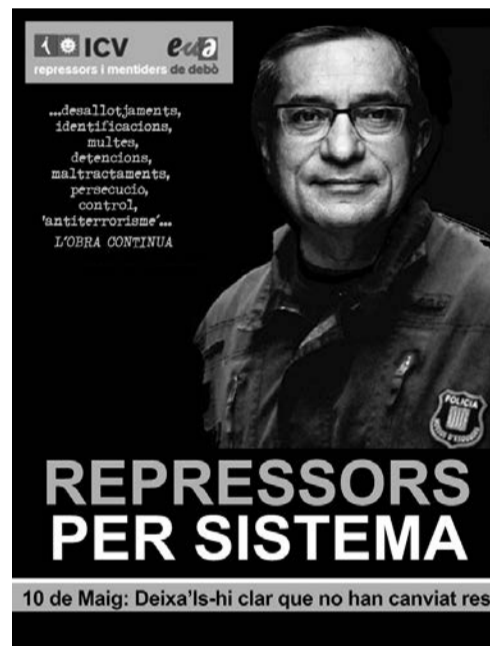
DIMECRES 16

Xerrada: Impactes ambientals i socials dels maduixots a la comarca de Doñana

20.30 h CSA La Maranya (c/del Parc núm.13, baixos, Lleida) Organitza: KAE - Kolectiu Agroecològic d'Agrònoms

SORTIM DE CASA

DIJOUS 10
Concentracions a les 20 h
davant de les seus d'Iniciativa
de tot Catalunya

El dia 10 de maig, dijous, un dia abans d'iniciar-se la campanya oficial, fem una crida a concentrar-nos davant les seus d'ICV, amb una pancarta on hi posi "repressors per sistema". De no existir una seu d'ICV a la vostra localitat, la plaça de l'ajuntament o, simplement, un lloc transitat i visible, compliran la funció. Coincidint amb les convocatòries que ja fa setmanes es realitzen cada dimecres per tal d'exigir l'alliberament de la Núria Pórtulas, les concentracions d'aquesta campanya ("ICV repressors per sistema") es traslladen del dijous al dimecres dia 9, a les 19'30 hores.

DIJOUS 17
Concentració per la llibertat de Mumia-abu-jamal i contra la pena de mort
19 h. Plaça Sant Jaume, Barcelona

NO OBLIDEU...

GRAN "FIDEUÀ" POPULAR

DIUMENGE 13 A LA PLAÇA DE LA TRINITAT, BARCELONA
<M> L1 TRINITAT VELLA

11 h. CHARANDONGA I DESPRÉS ESPECTACLES
I A LES 14 h. FIDEUÀ (1 EURO)

Per un barri sòlid, respectuós i antiespeculatiu,
defensem la cultura popular!
ORGANITZA: PLATAFORMA VEINAL DE LA TRINI

La indirecta

L'ENTREVISTA // JUANRA, PRES POLÍTIC CATALÀ I CANTANT DE KOP

“Tenim més força, però això no vol dir que siguem més forts”

El 14 de maig surt en llibertat Juan Ramón Rodríguez Fernández, Juanra, cantant del grup Kop i activista dels moviments socials alternatius de Barcelona. L'any 2001 van aparèixer en diversos mitjans que parlaven d'una col·laboració amb ETA. Refugiat als Països Baixos, va ser detingut i empresonat l'any 2002 per la policia holandesa, extradit a l'Estat espanyol, jutjat i condemnat a cinc anys de presó per col·laboració amb banda armada. Des de dins de la presó ha continuat fent sentir la seva veu per múltiples mitjans, ja sigui a través d'articles a la DIRECTA com a través de la música, elaborant des de la seva cel·la d'alta seguretat a Zuera (Saragossa) les cançons del nou disc de Kop, *Nostrat*. En aquesta entrevista, feta encara entre reixes, esbossa la seva perspectiva sobre el futur de les lluites als Països Catalans i Euskal Herria.

Roger Palà
/entrevista@setmanaridirecta.info/

Vas ser empresonat durant l'època dura del PP, Aznar i García Valdecasas. Ara tornes amb tripartit català i govern del PSOE...

Feia falta que tot canviés perquè tot continués igual. La frase no és meua, és de Lampedusa, un escriptor sicilià, i es pot aplicar a diferents moments de la nostra història recent. Julia Valdecasas va declarar la guerra als moviments socials de Barcelona i quan tot allò li va esclatar a les mans, Aznar va venir i se la va endur a Madrid on li va oferir un càrrec tapadora, que no li va durar gaire, com a recompensa pels serveis prestats. Ara sembla que l'Imma Mayol es declara antisistema; que en Saura alhora que envia els seus robocops repartint a tort i a dret, fa apologia de la legalització de les drogues, i que en Puigercós penja la bandera espanyola al balcó de Governació. Què vols que et digui, no ho puc evitar: se m'escapa el riure. Hem passat de la política del peix al cove de CiU al tripartit dos, un executiu des-nacionalitzat i amb una línia de baixa intensitat identitària. Han canviat els gestors; ni tan sols això, han canviat el color dels gestors. A mi em passa el mateix que a Morfeu a *Matrix*, que penso que la solució és fora del sistema. **Quina imatge tens des de la presó sobre les lluites populars als Països Catalans?**

En primer lloc haig de dir que, per una sèrie de raons relativament òbvies, quan ets detingut en relació amb una banda armada, i comença el ball de la disper-

Directa

sió, i van passant els anys, tot i que sempre queden els companys i la solidaritat, a poc a poc vas deixant de formar part dinàmica d'aquelles lluites. La gent ve i t'explica que s'ha fet una mani, que s'han pres determinades decisions, però no coneixes els debats que generen tot això, no reps les ponències ni els punts discutits a les assemblees. Vull dir que la imatge que tinc dels Països Catalans està configurada amb elements externs i no interns, que és tot el contrari del que em passa amb la situació política d'Euskal Herria.

Els moviments okupa, antifeixista i altermundista han convertit Barcelona en un referent europeu de resistència

Ets optimista sobre el futur?

Com a independentista sóc prudentment optimista perquè considero que s'estan fent passos en la direcció adient. Per exemple, Endavant, Maulets o la CAJEL han constatat en els seus congressos anuals la necessitat d'organitzar les forces independentistes per tal d'avançar en la construcció nacional. No és que sigui res de nou, és quelcom que ja fa temps que se sabia, però és important que es prioritzi i es tracti de concretar una estructuració. Quant als moviments socials, considero que hi ha hagut una eclosió gene-

ralitzada i que s'ha traduït en una varietat cromàtica de les protestes de diferent caire que omplen les agendes. Malgrat tot, sembla que cadascú tingui el seu hortet i tracti d'arreglar-se'l pel seu compte a l'hora de desparasitar la seva parcel·la, com si els problemes fossin particulars i no col·lectius. **Et fa la impressió que són més forts o més dèbils?**

Crec que tenen més força, tot i que malauradament això no vulgui dir que són més forts. Per tal d'evitar que la cultura de la queixa es converteixi en la ideologia de la supervivència quotidiana, haurem d'omplir amb contingut les nostres paraules i els nostres fets. Deia Einstein que si busquem resultats nous, no hauríem de fer sempre el mateix.

S'han complert deu anys del desallotjament del Cinema Princesa. La Kasa de la Muntanya, on tu vas començar, encara continua resistint. Com has vist l'evolució del moviment okupa?

A Barna hi ha un grapat de gent que vam començar a okupar en el 87, i l'any 89 van irrompre a la Kasa de la Muntanya. Durant aquells anys l'okupació va lluitar per passar de ser clandestina a ser pública, es començava a estructurar una dissidència de caire radical [sic] i l'alliberament d'espais generava una nova presència antagonista que convivia agermanada amb la insubmissió. Així vam arribar a l'any 96. Es va penalitzar l'okupació a l'article 245.2 del Codi Penal espanyol i es va okupar el centre social Hamsa de Sants, però es va desallotjar el Princesa amb un assalt policial poques vegades vist fins llavors. Aquelles imatges van despertar una ràbia espontània en milers de consciències, i vam construir un front contra la llei, alhora que els moviments okupa, antifeixista i altermundista es retroalimentaven

convertint Barcelona en un referent europeu de resistència. La veritat és que tinc molt bons records d'aquella època, records d'amor, lluita i solidaritat.

Com creus que hauria d'abordar l'Estat el conflicte amb el moviment okupa?

Per descomptat, no basant-se en la via repressiva, que s'ha demostrat que és un camí estèril i que tan sols genera espirals que no solucionen el quid de la qüestió. L'Estat hauria de començar derogant l'article del Codi Penal que criminalitza l'okupació. Aquest seria el primer pas, i a partir d'aquí seria més un assumpte consistorial que l'estat en si.

La problemàtica de l'habitatge, però, no se solucionaria amb el Codi Penal.

El problema de l'habitatge és, en primer lloc, que el sòl és ara una mercaderia i no un dret. I en segon lloc, l'especulació dels pisos ja construïts, ja que, a causa de l'evolució del mercat immobiliari, comprar-ne s'ha convertit en una inversió amb rendibilitat major que els valors de la borsa. Si els ajuntaments volen oferir solucions, que municipalitzin el sòl urbanitzable i edifiquin habitatges de protecció oficial. Que el gravamen a l'habitatge buit sigui una mesura real que eviti els milers i milers de pisos deshabitats que estrangulen l'oferta i fan pujar els preus sempre a l'alça. I que per sobre del dret a la propietat privada, i a convertir l'habitatge en un element d'acumulació de capital, s'estableixi i es prioritzi la funció social de la "propietat". Tot i que és cert que això tan sols serien mesures a l'encalç de la superació del problema de l'habitatge, i que el moviment okupa és quelcom més complex i meravellosament indomable, penso que suposaria una mena de finestra oberta. ●

Pau a Palestina

Esther Sancho
/opinio@setmanaridirecta.info/

Avui he rebut notícies teves, us heu reunit amb sindicalistes a Khanyunis i després amb educadores al districte Nord. M'expliques que tothom us ve a rebre i a agrair que, malgrat el bloqueig internacional, els interrogatoris dels soldats israelians i els perills de les incursions militars a qualsevol punt de la ciutat, heu decidit passar aquests dies amb els treballadors i les treballadores de la franja de Gaza amb motiu de l'1 de Maig. Una ocasió única per conèixer de primera mà com sobreviuen les famílies palestines que, a causa del tancament de fronteres i el bloqueig econòmic imposat des de l'any passat —també per l'Estat espanyol—, tenen un atur del 40%; al 75% dels habi-

Cada dia hi ha persones que prenen la humil decisió de lluitar

tants de la Franja els manquen aliments i les persones situades per sota del llindar de la pobresa han arribat a un insostenible 80%. La voracitat d'Israel no té límit i mentrestant els enfrontaments fraticides no cessen, creix l'islamisme i s'allunya l'expectativa de viure en pau dels milers de palestins i palestines que paguen amb la seva sang, la seva casa i la seva feina el fet que la comunitat internacional deixi fer i desfer Israel, tancant els ulls al genocidi o bé col·laborant-hi directament.

I enmig de tota la injustícia i la desesperança, et causa sorpresa que us rebin amb els braços oberts a compartir el que tenen i el que no tenen. Però el que és de debò sorprenent és que cada dia a Rafah, Jenin o Ramallah hi ha persones que prenen la humil decisió de lluitar. La frase sona aquests dies al meu equip de música, aquests dies sola en què he sentit l'egoïsta por de perdre't, dies d'enyorança i orgull de conèixer-te, d'estar amb tu i de no estar-hi.

UBILICITAT

